

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 6/17, joulukuu 2017-tammikuu 2018, 16. vuosikerta, irtonumero 2 €

Meidän tulee selättää uusliberalismi

"Sipilöinti seis"-tapahtumassa 2.9.17 esitettiin näkyvästi vaatimus työstä ja toimeentulosta.

Demokraattinen rintama ja uusliberalismi s.2
Monsanton Glysofaatti sai lisää aikaa s.3
Työehtosopimukset neuvoteltu s.4
Sote-toimen ryöstö estettävä s.6
Martti Lutherin teeseistä 100 vuotta s.13

Kuva: Heikki Mämmikkö

Syksyn TES-neuvottelut osoittivat, mihin kikyläistä neuvottelukulttuuria ohjataan. Teollisuusliitto sopi työnantajien kanssa "takahuoneissa" mitättömän 3,2 % korotuksen kahdelle vuodelle. Työnantajat saivat pääns avattua paikalliselle sopimiselle, jolla annettiin valta jakaa osa palkankorotuksesta. Tämä vahvistaa Teollisuusliiton sopeutuneen uusliberalismiin. Sen selättäminen onnistuu vain niiden tahojen yhteistyöllä, jotka uusliberalismin kaatuessa eivät menetä mitään.

Katso sivut 2, 4, 5 ja 8

Sivut 2-3

- Suomi 100 vuotta-edistyksen näkymistä taantumuksen alhoon
- Demokraattinen rintama ja uusliberalismi
- Uusi julkaisu Kai Kontturilta
- Monsanton glysofaatti sai lisää aikaa
- Härskiä peliä

Sivut 4-5

- Työehtosopimukset neuvoteltu
- Teollisuusliiton synty vahvistettiin
- Eräs salaliittoteoria
- Sote-toimen ryöstö estettävä
- He myivät köyhän osuuden
- Itsenäisyyspäivänä muistettiin punasotilaita

Sivut 6-7

- Itsenäisyyspäivän vietto Kiasmalla
- Porvaritkin verkottuneet tovereiksi
- Tuntematon Sotilas tulee jälleen
- Valtuustokuulumisia
- Jämsä 100 vuotta sitten

Sivut 8-9

- Poimintoja Mediasta
- Trump törttöili
- Eurooppa yhdenmennettiin uskossa keynesiläisyyden kestävytyteen
- Ensio Laine 90 vuotta
- Kiina vauraaksi v. 2021 mennessä
- Taustatietoja Kiinan merkityksestä

Sivut 10-11

- Työkansan Uudenvuoden tervehdykset
- Lokakuun vallankumous muistettiin
- Vallankumouksen myytit

Sivut 12-13

- Ribbentrop sopimuksen tausta
- Martti Lutherin teeseistä 500 vuotta

Sivut 14-15

- Revontulia Astuvansalmen kalliomaalauksissa-uusi rohkea tulkinta
- Elämää ehkä sittenkin Marsissa
- Kolme valhetta Pohjois-Koreasta
- Venezuelan Bolivarisen Tasavallan lausunto EU:n sanktioista
- Stereoidarit

Sivut 16-17

- Suomen työväen vallankumous 1918
- Äitien kyynelvirrat
- Isisin tappio ja Syyrian jako

Sivut 18-19

- Työkansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Venäjä ei olekaan suurin uhka
- Isäntämaa
- Haluavatko suomalaiset nattoa?
- Ei kansanäänestystä Natosta

Maailma muistaa Lokakuun vallankumouksen

Tuhansittain ihmisiä ko-kootui Aurooran luokse.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Venäjällä Lokakuun vallankumous halutaan unohtaa, mutta kaikki sen muistavat. Sen tilalle tarjotaan 4.11. vietettävää kansallisen yhtenäisyyden päivää. Lokakuun vallankumous on tapahtuma, joka muutti ratkaisevasti maailmaa. Sen ansiosta kehitysmaat saivat vapautensa, Neuvostoliitto kehittyi maailman toiseksi suurvallaksi ja sosialistiseen maailmanjärjestelmään tukeutuen länsimaiden työ kansa kykeni kehittämään hyvinvointivaltiota. Edistysellinen työ kansa tukeutuu myös tänään Lokakuun ja Neuvostoliiton kokemukseen.

Sivu: 11

Itsenäisyyspäivä politisoitui valehtelijoiden päiväksi

Puhujat totesivat ainakin tämän olevan totta.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Kiasman aukiolla Helsingissä käytiin Itsenäisyyspäivänä keskustelu, jossa puhujat olivat eniten huolestuneita sodan vaarasta. Median rooli nähtiin hyvin kielteisenä. Se pelottelee ihmisiä läntisten trollitehtaiden vale-uutisilla, joiden toivotaan peittävän eliitin nato-suunnitelmat ja sote-kaappauksen. Itsenäisyyspäivällä ei ole enää vanhaa merkitystä. Sille haetaan uutta funktiota ja ajaututaan valhepropagandaan. Sote-kaappaus on konkreettinen itsenäisyyttä uhkaava tekijä. Viehän se mm. 60 % kuntien päätäntävällä.

Sivut: 6, 7, 16 ja 20

K

ansanääni

Kaikkien maiden proletaarit -liittyykää yhteen!

Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki 18.12.2017

Suomi 100 vuotta – edistyksen näkymistä taantumuksen alhoon

Suomen kohtalo sinetöitiin tavallaan jo vuonna 1918, kun työväen vallankumouksellinen nousu tukahdutettiin saksalaisen sotavoiman avulla. Tuolloin menetettiin mahdollisuus edistykseen kehitykseen ja sosialismin rakentamiseen toisena maana maailmanhistoriassa. Valkoisten kosto oli hirmuinen, punaisia teloitettiin massoitain ja eloonjääneistä ja näiden sukulaisista tuli yhteiskunnan hylkiöitä.

Itsenäisyyden alku taivallettiin surkeissa merkeissä valkoisen terrorin ja kansanmurhan varjossa. Tilanne ei ainakaan parantunut, kun valkoisen Suomen jääräpäinen, Neuvosto-Venäjälle vihamielinen politiikka ajoi maamme lopulta sotaan naapurin kanssa. Liittoutuminen Natsi-Saksan kanssa merkitsi hyökkäyssotaa Neuvostoliittoa vastaan Saksan rinnalla. Tuon sodan piti Hitlerin mukaan olla ”kesäsota”, sen piti olla ohi muutamassa viikossa. Toisin kävi, sota jatkui Suomen osalta vuoteen 1944 saakka, Saksan osalta vielä pidempään. Ruumiita tuli runsain mitoin, turhia uhreja, joita nyt makaa ns. sankarihaudoissa.

Suomen kovakalloinen poliittinen johto oppi läksynsä pakon edessä ja maassamme ryhdyttiin harjoittamaan Neuvostoliitolle ystävällismielistä ulkopoliittikkaa. Sodassa kärsityn tappion seurauksena poliittiset vangit – rauhanpuolustajat, kommunistit jne. – vapautuivat vankiloista. Kommunistien ja edistyksellisen työväenliikkeen ei enää tarvinnut toimia maan alla, mikä vaikutti poliittisiin voimasuhteisiin merkittävästi. Hiljalleen sodasta toipumisen jälkeen alettiin rakentaa hyvinvointivaltiota. Merkittävää roolia tässä työssä näytteli SKDL, jonka johtavana voimana olivat kommunistit.

Viimeistään 1960-luvulta alkaen alettiin toteuttaa monia kansanvaltaisia uudistuksia. Rakennettiin terveydenhuoltojärjestelmää ja sosiaaliturvaa, kehitettiin koulujärjestelmää demokraattisemmaksi peruskoulun myötä. Kokoomus ja muu oikeisto tietenkin vastustivat jyrkästi kaikkia näitä uudistuksia. Onneksi kuitenkin tuohon aikaan poliittiset voimasuhteet sallivat melko edistyksellisen politiikan toteuttamisen. Merkittävänä tekijänä taustalla niin Suomessa kuin kaikkialla länsimaissa oli Neuvostoliiton olemassaolo kapitalismille vaihtoehtoisen kehityksen konkreettisena esimerkkinä.

Neuvostoliiton mureneminen ja romahdus 1980-90-lukujen taitteessa oli monessa mielessä katastrofi. Ei pelkästään geopolittisesti, kuten Vladimir Putin on todennut, vaan mitä suurimmassa määrin myös yhteiskuntapoliittisesti, niin Venäjällä kuin muualla maailmassa. Toisen maailmansodan jälkeinen hyvinvointivaltion rakentamisen ja suurpääomien ainakin jonkinasteisen sääntelyn kausi tuli länsimaissa päätökseen, ja alkoi uusliberalistisen politiikan valtakausi. Uusliberalismia oli virittely jo 1970-luvulta lähtien, mutta se puhkesi laajemmin kukkaansa reaaliosialismin romahduksen seurauksena.

Tämän politiikan jäljet näkyvät yhteiskunnassamme joka päivä. Rikkaat rikastuvat entisestään, kun taas köyhien asema käy yhä tukalamaksi. Jo noin miljoona ihmistä elää Suomessa köyhyysrajalla. Tuhoisaa politiikkaa perustellaan valheellisesti säästöjen tarpeella. Julkista terveydenhuoltoa ajetaan alas ja se alistetaan yksityisen pääoman voitontavoittelulle sote-hankkeen avulla. Kansallisuusmaisuuksia on hävitetty ja julkista sektoria kavennettu. Sosiaalista turvaverkkoa on heikennetty ja koulutuksesta leikattu hälyttävän paljon.

Tähän on kerta kaikkiaan tultava muutos. Nykyisistä eduskuntapuolueista ei ole muutoksen tekijöiksi, sillä ne ovat mukautuneet uusliberalismiin säilyttääkseen asemansa yhteiskunnassa ja politiikassa. On luotava todellinen vaihtoehto, yhteisrintama, nykyistä politiikkaa vastaan ja muutoksen puolesta.

Toimituksen pääkirjoitus: Tommi Lievemaa

Tilaan

Kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 20 €

☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehteä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös sähköpostilla os: tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Demokraattinen rintama ja uusliberalismi

Uusliberalismi ja keynesiläinen säätelykapitalismi

Sodan jälkeen toteutettiin aina 1980-luvulle saakka ns. keynesiläistä yhteiskuntapolitiikkaa. Se perustui kapitalistisen yhteiskunnan sääntelyyn. Silloin tuotantoelämän perustaksi luotiin yhteiskunnallinen perusteellisuus, energiahuolto, tieverkosto, sosiaali- ja perusturva sekä koulu- ja terveydenhoitojärjestelmät jne.. Sen politiikan aikana luotiin ns. hyvinvointiyhteiskunta. Tämä oli mahdollista, koska kansallinen työväenliike oli voimakas ja sen selkänäjana oli sosialistinen maailmanjärjestelmä. Kapitalistien oli pakko toteuttaa politiikkaa, joka teki oikeutta tavalliselle ihmiselle ja palkansaajille. Nyt tätä yhteiskunnallista sektoria puretaan meidän kaikkien vahingoksi.

Uusliberalismille hegemonia politiikassa

Keynesiläinen säätelypolitiikka oli kuitenkin kapitalismia. Se kykeni vain hidastamaan kapitalismin lainomaisten taantumakausien ilmenemistä. Lisäksi osa työkansaa erehtyi kuvittelemaan luokkataistelun kuu-luvan menneeseen aikaan ja oikeudenmukainen politiikka voidaan toteuttaa neuvotellen.

Toisin kävi. Kun kapitalismin lamakaudet - mm. öljykriisi- iskivät päälle, kävikin niin, että äänestäjät kokivat nämä talouden vaikeudet silloisten sosialistien ja maltillisten porvarien keynesiläisen politiikan epäonnistumisena ja äänestivät valtaan Thatcherin ja Reaganin kannattajien uusliberalistiset hallitukset. Samaan ajankohtaan ja osin samasta syystä osui kansainvälisen sosialismin taantuminen ja kapitalismin globalisaatio. Uusliberalismi sai hegemonian myös maailmanpolitiikassa.

Uusliberalismissa ei ole vaihtoehtoa

Suomen liittyessä EU:iin omaksui maamme lopullisesti politiikan raameiksi uusliberalistisen mallin. EU on selkeästi uusliberalismin synonyymi. Myös ”vasemmisto”-SDP ja Vasemmistoliitto-omaksui tämän, koska olivat siihen pakotettuja. He tiesivät, että asettuminen EU:n uusliberalistista raakaa kapitalismia vastaan, johtaa heidät nopeasti törmäyskurssille EU:n rahapiirin ja napa-henkilöiden kanssa, jota kamppailua he eivät kykene voittamaan. Tappio merkitsi heille varmimmin niiden yhteiskunnallisten asemien menettämistä, jotka he keynesiläistä politiikkaa toteuttaessa olivat kysyneet hankkimaan. Tänä päivänä kaikkien eduskuntapuolueiden tavoitin sekä SDP että vasemmistoliitto esittävät teatteria, jossa he uusliberalismin raameissa ”ajavat parempia vaihtoehtoja”, mutta hyväksyvät kuitenkin sote-kaappauksen, kaikki

Kansan äänessä olemme tiiviisti pitäneet yllä vaatimusta ”Sote-kaappaus torjuttava”. Sen ohella meillä on näkynyt tunnus ”Suunta uusliberalismista kansanrintamaan”. Miten nämä tunnukset liittyvät toisiinsa? Uusliberalismiksi nimitämme nykyistä kovaa kapitalismia, jossa vallitsevat kovat puhtaan markkinatalouden lainalaisuudet. (Katso KÄ 5/13 ”Mistä on kysymys uusliberalismissa” tai tämä numero sivu 8) Nykyisen uusliberalismin kannattajat lähtevät siitä, että puhdas markkinatalous säätelee automaattisesti yhteiskunnan toimintaa mm. kysynnän ja tarjonnan lain kautta ilman, että siihen tarvitsi yhteiskunnan taholta mitenkään puuttua. Siksi nykyinen hallitus pyrkii saattamaan kaikki toiminnot yksityistettyjen markkinoiden piiriin. Tämä koskee tänään esimerkiksi kaikkia kulkuväyliä, energian tuotantoa ja siirtoa, pohjavettä ja vesihuoltoa sekä terveys- ja hoivapalveluita ym. Uusliberalismissa kaikki pyritään saattamaan markkinakilpailun piiriin yksityisen voitontuotannon välineeksi. Siksi sote-kaappauksen toteuttaminen on uusliberalisteille talouden ja ideologian kysymys.

leikkaukset, kiky-sopimuksen, VR:n ja sähkönjakelun yksityistämisen.

Uusliberalismi on selätettävä

Olemme kehittäneet monia joukkoliikkeitä, joissa esiinnyimme leikkauksia vastaan, päivähoitoon ja koulutuksen puolesta, vammais- palvelujen kilpailutusta vastaan jne. Näin toimimme uusliberalismin seurausten korjaamiseksi. Korjattavia asioita syntyy kuitenkin koko ajan lisää, koska ihmisten aseman heikentäminen on kyetty muuttamaan kapitalistien voittoja lisääväksi tekijäksi. Tämä on puhtaan kilpailukapitalismin lainomainen seuraus.

Siksi on yhdessä liittouduttava uusliberalismia vastaan, luotava sille uskottava poliittinen vaihtoehto. Yksikään liike tai järjestö ei tähän yksin kykene. Tarvitsemme yhteisen demokraattisen rintaman. Latinalaisesta Amerikasta esimerkiksi noudattaen tulee muodostaa poliittinen liitto, jossa on kaikilla omien tavoitteiden ohella yksi yhteinen tavoite: uusliberalismi on selätettävä. (KÄ/toim)

Uusi julkaisu Kai Kontturilta

Kai Kontturi on pitkän linjan kommunisti. Hänet tunnemme mm. työväenliikkeen lehdissä julkaistusta lukuisista artikkeleistaan, kolumneistaan ja kirjoituksistaan. Niissä hän analysoi terävästi kapitalistista yhteiskuntaa. Kai tiedetään myös kansantalouden tilinpidon tutkijana. Siitä uusi kirja on hyvä näyte.

UUTEEN AIKAAN

Adam Smithistä Karl Marxiin

bruttokansantuotteesta tuloslaskelmaan

Kai Kontturi

Kommunistien liitto ry. 2017

Kai Kontturi: UUTEEN AIKAAN

Adam Smithistä Karl Marxiin

bruttokansantuotteesta tuloslaskelmaan

Kai Kontturi

Kommunistien liitto ry. 2017

Kirjanen ”Uuteen aikaan, Adam Smithistä Karl Marxiin, bruttokansantuotteesta tuloslaskelmaan” on A4 kokoa. Sen tilaukset hoitaa Juha Kieksi (juha.kieksi@saunalahti.fi). Postitse hinta on seitsemän euroa. Kirjaa saa Kansan äänen aktiiveilta viisi euroa/kpl. Katso: www.kommunistienliitto.com.

Päästyään eläkkeelle v. 1989 aloitti Kai uuden työrupeaman kansantaloutta koskevien tutkimusten parissa. Kaille talous ja sitä heijastavat numerot ovat aina kertoneet paljon. Hänen mukaansa numerot eivät valehtele, vain tilastot valehtelevat. Hän on tutkinut marxilaiseen talousteorian perustuen kapitalistisen yhteiskunnan talouden lainalaisuuksia: tuotantopääomaa, arvonmuodostusta ja tulonjakoa. Tämä uusi julkaisu on päätösosa 2003 ilmestyneelle tutkimukselle Marxin lisäarveteorian toimivuudesta. Täs-

sä hän todistaa Marxin arvoinen ja voiton suhdeluvun laskutendenssin lain toimivan käytännössä. Tietävästi sitä ei ole aiemmin kukaan tehnyt.

Kapitalistisen yhteiskunnan luokkaluonteen vuoksi porvarillinen taloustiede ei tunnusta kansantalouden lainalaisuuksia. Kontturi mielestä se ei ole oikeaa tiedettä. Sen tehtävä on todistaa kapitalismi ihmiskunnan kehityksen korkeimmaksi asteeksi. Se ei siedä eikä salli vaihtoehtoja.

Kontturin tulevaisuuden vi-

sio on mielenkiintoinen. Tutkimuksissaan ja monissa kirjoituksissaan hän on päättellyt, että tuotannon kasvu on jo nyt yhteiskunnallisesti riittämätön. 1990-luvulla talous ohjattiin alenevan tuotannon ja työllisyyden uralle, jolla ne jatkaisivat hamaan tulevaisuuteen. Varovaistenkin laskelmien mukaan vuonna 2060 palkkatyöläisten työtunneista käytettäisiin alle puolet ja työttömyysaste ylittäisi 50 prosenttia. Siitä huolimatta kapitalistit ottavat tuotannosta maksimaaliset voitot ja tulot erot kasvavat. Samalla kasvaa palkkatyöläisten ja kapitalistien välinen jännite. Kapitalismi on muuttunut yhteiskuntakehityksen jarruksi

Palkkatyöläisten nykyinen hajanaisuus ja välinpitämättömyys johtavat synkimpien ennusteiden toteutumiseen. Kuinka yhteiskunnassa kasvavat ja kasaantuvat ongelmat lopulta ratkaistaan, riippuu kokonaan palkkatyöläisten tietoisuudesta, yhteisestä tahdosta ja järjestäytymisestä.

Tässä tutkimuksessa on osoitettu, että Marxin löytämät kapitalistisen yhteiskunnan lainmu-kaisuudet toimivat nyt ja tulevaisuudessa kapitalistien eduksi ja palkkatyöläisten vahingoksi. Siksi tänään voidaan pitää ajankohtaisena ja oikeana Marxin vaatimusta: ”Kaikkien maiden proletaarit, liittykää yhteen!” (KÄ/toim)

Monsanton glyfosaatti sai lisäaikaa

Glyfosaatin vaarallisuudesta on todisteita

Glyfosaattia on käytetty jo nelisen kymmentä vuotta ympäri maailmaa. Sitä käytetään torjunta-aineena maanviljelyksessä, puistoissa ja viheralueilla. Aluksi sen haitallisuudesta ei tiedetty, mutta aineesta varoitettiin jo 1985 eli aika pian sen hyväksymisen jälkeen. Rottakokeissa oli näytetty, että aine aiheutti syöpää, mutta Monsanto keinoteli itsensä eri tavoin kourusta ja aine hyväksyttiin kuusi vuotta myöhemmin. Vuosien mittaan useat viljelijät ja kunnat ovat käyneet oikeustaisteluja Monsantoa vastaan, mutta yritys on selvinnyt sekä laillisin että laittomin keinoin edesvastuusta. Se on laittanut valtavat resurssit osoittamaan glyfosaatin vaarattomuuden.

Pölyttäjähönteiset ovat vaarassa

Tutkijat ovat saaneet vähitellen selville enemmän glyfosaatista ja sen vaikutuksista luontoon ja myös ihmisiin. Asiasta ollaan melkoisen yksimielisiä, vaikka keskustelua käydään kiivaasti puolesta ja vastaan. Glyfosaatti on vaarallinen veden eliöille. Se tappaa kaikki kasvit, joita ei ole geenimanipuloitu. Se vaikuttaa vahingollisesti hönteisiin ja on luultavasti suurin syy siihen, että USA:n ja Euroopan pölyttäjähönteiset vähenevät nopeasti.

Jo vuonna 2013 tehtiin Maan ystävien Euroopan osaston toimesta tutkimus glyfosaatin levinneisyydestä Euroopassa. Tutkimus käsitti 18 Euroopan maata, muttei Pohjoismaita. Tutkimus totesi, että joka toisella tutkitulla henkilöllä kaikissa 18 maassa oli glyfosaattia veressä.

Euroopan Parlamentti teki jo vuonna 2016 päätöksen, että Monsanto tuottama rikkaruohomyrkkyy glyfosaatti, joka tunnetaan kauppanimellä Roundup, tullaan vähitellen poistamaan käytöstä. Syynä on suuri vastarinta monen luomuoorganisaation ja tutkijan taholta. Euroopassa on kerätty jo miljoonia nimiä aineen kieltämiseksi. Ehkä tärkein syy glyfosaatin poistoon on kuitenkin Maailman terveysjärjestön, WHO:n tutkimus, jonka mukaan glyfosaatti olisi ”todennäköisesti syöpää aiheuttava aine”.

Kuva: Heikki Männikkö

Pölyttäjien häviämisen yhteydestä glyfosaatin käyttöön on vahvoja epäilyjä. Tämä ilmiö uhkaa suoraan ja nopeasti ruuantuotantoa. Yksi todiste pölyttäjähönteisten merkityksestä on hunajantuotannon vaikeudet. Tästä löytyy vankkoja todisteita. Valoisampi tulevaisuus ei olisi rypsiljelmilläkään.

Ravinnon kautta ihmisiin kerääntyy glyfosaattia

Suurimmat arvot löydettiin Puolasta, Iso-Britanniasta ja Saksasta. Näissä maissa yli 70 %:lla henkilöstä oli glyfosaattia veressä. Tämän tutkimuksen jälkeen Hollanti kielsi glyfosaatin ja Ranska hieman myöhemmin. Kummallekin maalle maanviljelystuotteet ovat tärkeitä talouden takia.

Tutkimus totesi myös, että ihmiset saavat glyfosaattia veden

ja ruon kautta. Ne ovat pääasialliset lähteet, eikä ihme kun katsoo, miten paljon peltojamme myrkytetään tänään. Suomessa käytetään glyfosaattia noin 500 tonnia, Ruotsissa 600 - 700 tonnia. Voimme siis olla varmoja, että meilläkin on glyfosaattia veressä. Viranomaiset toteavat kuitenkin, että meidän arvomme ovat alle EU:n keskiarvojen. Suomessa glyfosaatti on suurin torjunta-aine.

Suomessa aineen seuranta ja tuotteiden valvonta on heikkoa.

Tuottajat ottavat parisen kymmentä koetta, kun elintarvikkeita on kymmenkertaisesti enemmän tutkittavissa. Glyfosaatti vaikuttaa kasvien biokemiallisiin prosesseihin. Suomessa ovat tutkijat sitä mieltä, että aine vaikuttaa suoliston mikrobeihin ja bakteereihin ja tappaa maitohappobakteerit lisäten täten immunusolmasyövän riskiä.

Monsanto hakee keinoa jatkoajalle

Marraskuun alussa EU päätti piden-

tää myyntilupaa viidellä vuodella eikä uusintanut 15 vuoden sopimusta Monsanto kanssa. Monsanto sai siis lisäaikaa. Sillä on viisi vuotta aikaa osoittaa glyfosaatin vaarattomuus ja yritys tulee varmasti tekemään kaikkensa muuttaakseen viimeisen päätöksen. Ylimenokauden ajan Monsanto saa siis rauhassa tehdä ihmisiä ja eläimiä sairaksi, vähentää hönteisten määrää ja aiheuttaa luonnolle kaikenlaista harmia.

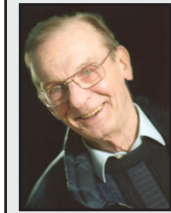
EU:n päätös tuli yllättävän pian, sillä järjestöillä oli aikaa joulukuun viidenteentoista päivään asti lähettää vastauksensa asiasta. Vastauksen ja päätöksen nopeus oli yllättävä sen vuoksi, että maat olivat kovin eri mieltä myyntiluvasta. Esimerkiksi Suomi halusi pitää vanhan luvan, Ruotsi ehdotti kymmentä vuotta ja Ranska ja Hollanti olivat kokonaan sitä vastaan. EU näki, että sopimukseen ei ollut mahdollista päästä ja muutti ehdotuksensa viiden vuoden myyntiluvaksi. Uusi sopimus sai 18 maan tuen ja se tulee kestämään vuoteen 2022.

Päätöksen jälkeen on tullut esille kritiikkiä siitä, että päätökset on tehty ns. Monsanto-papereiden avulla eli Monsanto omien tutkimusten perusteella eikä riippumattomien ja julkaistujen tutkimusten perusteella.

YK:n syöpijärjestö ja EU:n ruokaturvallisuus ja kemian järjestö olivat asiasta eri mieltä. Oli miten tahansa niin iso raha pyrkii maksimaan voittonsa. Se, joka hallitsee ruoan tuotannon, hallitsee maailmaa. Oman maan ruokatalous on turvattava terveellisellä ruoalla, riippumattomuuteen on pyrittävä.

Esa Salomaa
Sandviken

HÄRSKIÄ PELIÄ

SAK:lla on koko sodanjälkeisen ajan ollut kaiken ylittävä valta ja voima. Halutessaan se on voinut sanoa, missä nurkassa maan kaappi seisoo. Kaiken omistavalle herrasväelle se on ollut kauhistus siitä huolimatta, että SAK:n johto on ollut täysin hampaaton. Siksi työnantajien EK edeltäjäineen on voinut pyörittää sitä lähes mielensä mukaan ja niin ovat myös tehneet.

Kapitalistit ovat osaavaa väkeä. He eivät alistu pelkkään suunsoittoon. Tekoja, tekoja he odottavat ja vaativat. Kun katselee aikaa taaksepäin näyttää selvältä, että EK on päättänyt ja todennäköisesti myös sopinut SAK:n ajamisesta sivuraitteille. Se tapahtui varsin fiksusti. EK vain ilmoitti, että keskitettyjen työehtosopimusten aika on ohi, ja SAK nosti kädet ylös.

Samalla ay-liikkeessä alkoi tapahtua. Metallityöväen liitto, Teollisuusalojen ammattiliitto TEAM ja Puutyöväen liitto ovat yhdistyneet yhdeksi suuriliitoksi. Paperityöläisten liitto on vasta ovelta. Perusteluna on, että siten teollisuuteen saadaan oikea voimatekijä. Suurliitol-

le annettiin nimeksi Teollisuusliitto ry. Nimi on väärä, sillä kaiken järjen mukaan sen pitäisi olla Teollisuustyöväenliitto ry. Kun nimestä on jätetty pois sana työväen, niin siinä on jotain pahan enteellistä.

Niinpä ensimmäisenä tuli sen työehtosopimus, joka palkkojen osalta on suorastaan olematon, keskimäärin 1,6 % vuosi. Sen olemattomuutta korostaa liiton puheenjohtaja Riku Aalto, joka sai 5000 euron eli yli 60 prosentin palkankorotuksen. Lisäksi edellytetään, että muidenkin alojen on noudatettava heidän maltillista tes-linjaansa, vaikka EK nimenomaan vaati keskitetyistä luopumista ja siirtymistä liittokoh-taisiin sopimuksiin. On tämä härskiä peliä.

Eikä tämä riitä. Teollisuusliiton sopimuksessa korostetaan paikallista sopimista ikään kuin uutena asiana. Kuitenkin ja aina työpaikoilla on voitu paikallisesti sopia tes:iä paremmista palkka- ja työehdoista. Nyt se on käännetty pääläelle, kun paikallinen sopiminen antaa työnantajille mahdollisuuden paikallisesti työ- ja palkkaehtojen heikentämiseen.

Työläiset ovat näin jätetyt heitteille. Pääluottamusmiehellä pitäisi olla kaksi erityisvahvuutta, erityisosaamista. Ensiksi hänen olisi

suvereenisti hallittava yrityksen talous sekä koti- että ulkomainen toimintaympäristö. Toiseksi työläisten etujen ajaminen vaatii vankkaa luokkatietoisuutta ja lujaa tahtoa. Ellei näitä hallitse, niin paikallinen sopiminen muuttuu todella härskiksi duunareiden kusetukseksi.

Riittääkö sekään? Ihan äsken Teknologiateollisuuden Eeva-Liisa Inkeroinen ja Teollisuusliiton Riku Aalto kirjoittivat Hesarin (29.11) mielipidesivulla yksituumaisen jutun. Lyhyessä jutussa työläisten heitteillejätön sana paikallinen soitui peräti yksitoista kertaa. Hurjimillaan voikin kuvitella, että paris-kunta Eeva-Liisa ja Riku haaveilevat liittojensa hynttyiden yhteenlyömistä, kun yhteisymmärrys on vahvaa ja kun asiat voi hoitaa paikallisesti.

o o o Kuten tiedetään kaikki rakennukset, rakennelmat ja tavarat yleensä ovat pelkkää työn tulosta. Jos tavarasta poistettaisiin kaikki siihen käytetty työ, jäljelle jäisi vain aineet sellaisina kuin ne tava-taan luonnossa. Näin ollen pelkätään omistamalla pääomia, määrätstä riippumatta, ei synny yhtään mitään. Vasta sitten kun pääomia omistamattomat palkkatyöläiset työstävät erilaisissa muodoissa olevia pääomia, syntyy uusia tavaroita ja rikkauksia.

Tilastokeskus bruttokansan-

tuotteineen ei tiedä mitään tästä todellisuudesta, eikä se halua-kaan tietää, sillä jos se tietäisi ja kertoisi tietonsa, yhteiskuntarauha olisi mennyttä kalua. Siksi se ei missään nimessä välitä reaalisesta todellisuu-desta, sillä sen tehtävä on sen salaa-minen. Se jopa luo haamuja, pelkiä tuulesta temmattuja fantasioita. Joskus se tapahtuu EU:n aloitteesta ja opastuksella kuten on tapahtunut työvoimatutkimuksen (työttömyys-aste) ja väestöennusteiden (väestö ikääntyä) kanssa.

Meille tuputetaan jatkuvas-ti, että kapitalismissa on monia erilaisia yhteiskuntaluokkia. Kuitenkin vain pääomien omistus määrittelee ihmisen luokka-aseman. Siksi nykyajassa omistukset on (EU:n vaatimuksesta?) piilotettu. Kapitalistinen järjestelmä jakaantuu kahteen pääluokkaan: kapitalisteihin ja työväenluokkaan. Kun pääomat ovat piilossa, luokkajaon selvittämiseksi on pakko turvautua tuloihin, sillä niiden suuruus kertoo saajan suhteen pääomaan ja siten likimäärin itse kunkin luokka-aseman.

Suomessa työväenluokkaan (mukaan lukien suurin osa väli-ryhmistä) kuuluu 2,4 miljoonaa eli 86,3 % palkansaajista. He saivat palkkoina keskimäärin 1 861 euroa kuukaudessa, enintään 4 583 euroa. Kapitalisteja ja heidän kaltaisiaan (osa väliryhmistä) on 0,4 miljoonaa

eli 13,7 %. He saivat palkkaa keskimäärin 5 779 euroa, vähintään 4 584 euroa kuukaudessa ilman ylärajaa.

Kapitalistien ydinryhmän muodostaa 6 584 tulonsaajaa eli 0,1 % kaikista tulonsaajista. Heillä keskimääräinen palkka- ja pääomatulo oli 59 376 euroa kuukau-desta.

Viime vuonna kansantulo, tehdyn työn arvo oli 234,3 miljardia euroa. Julkisen talouden menoihin käytettiin 65,9 miljardia euroa. Sotuun verojen ja maksujen jälkeen käytettiin nettona 27,8 miljardia. Uutta arvoa tuottamattomien (ylittävät työn arvon 63,50 €/h) palkkojen jälkeen palkkasumman netto oli 39,7 miljardia euroa. Näin jäännös 100,9 miljardia euroa on Marxia mukaillen kapitalistien työläisten työn tuloksesta anastama lisäarvo.

Hampaaton työväen poliittinen ja ay-liike ovat pieni kivi työnantajien EK:n kengässä. Mutta kun kapitalisteille ei mikään riitä, on paikallisesti pienikin haitta saatava pois. Se on härskiä meininkiä, se on yksipuolista luokkataistelua, taistelua palkoista ja lisäarvosta, josta palkkatyöläiset eivät ole tietävinään tai eivät tiedä mitään. Siihen on saatava muutos.

Kai Kontturi

Työehtosopimukset neuvoteltu ja taputeltu

Teknologiateollisuus avasi

KIKY sopimuksen jatkoksi neuvotellut uudet TES sopimukset on tältä syksyltä lähes kaikki sovittu. Ensimmäisenä uusi sopimus hyväksyttiin Teknologiateollisuuteen, kun työnantajien teknologiateollisuus ry. ja työläisiä edustava Teollisuusliitto (entinen Metalliliitto) pääsivät sopuun lokakuun lopussa.

Elinkeinoelämän keskusliitto EK muutti sääntönsä, eikä enää tee keskitettyjä tulopoliittisia ratkaisuja. Tämän vuoksi sopimuskieros oli ala- ja liittokohtainen. EK sanoi irti kaikki vanhat keskusjärjestöjen väliset sopimukset. Niitä on nyt neuvoteltu alakohtaisiin sopimuksiin ja siirretty ne niihin sellaisinaan.

Porvarit halusivat, että vienteollisuuden palkankorotukset määrittelevät korotusvaran myös muille aloille. Siksi teknologiateollisuuden TES neuvottelun tulosta odotettiin suurella mielenkiinnolla. Niin kuin aina, yhtään muuta sopimusta ei synny ennen kuin metallialalle (nyk. teknologiateollisuuteen) on saatu sopimus.

Teollisuusliiton hallitus käsitteli neuvottelutulosta ja äänesti sen hyväksymisen puolesta äänin 12 - 3. Sen jälkeen neuvottelutulos meni vielä teollisuusliiton valtuuston käsittelyyn joka äänin 29 - 24 (2 tyhjää) sen hyväksyi. Valtuuston demariryhmän jäsenet olivat paria poikkeusta lukuun ottamatta hyväksymisen kannalla ja vasemmiston eli metallin vaikuttajien ryhmä paria poikkeusta lukuun ottamatta hylkäämisen kannalla.

Teollisuusliiton väelle sopimus oli pettymys

Teollisuusliitto järjesteli alkusyksyllä "nolla ei riitä" kampanjaa työpaikoilla. Kampanjan aikana luottamusmiehet ja muut aktiivit keräsivät edustettaviltaan nimilistoja, jotka sitten toimitettiin työnantajalle tiedoksi. Joillakin työpaikoilla saatiin listat täyteen ja työnantajalle toimitettua - ja duunarit valmistautuivat jo tulevaan lakkoon. Joillakin työpaikoilla luottamusmiehet eivät listoja keränneet, vaan esittivät kysymyksen, että jos nolla ei riitä, niin

Kuva: Heikki Mämmikkö

Täällä olimme palkan, työn, toimeentulon ja vaikutusmahdollisuuksien vuoksi

riittääkö 0,1 ja miksi liitto ei ole tuonut tavoitteitaan julki. Sitäkin kyseltiin, että eivätkö tuollaiset listat ole paitsi lapsellisia myös mustia? Ja kaako työnantaja paikalliset erät niille joiden nimeä ei listalla ole? - Se jää nähtäväksi. Kun sopimuksen sisältö tuli julkisuuteen, se aiheutti raivoa kampanjaan osallistuneiden keskuudessa. Luottamusmiesten tehtäväksi jäi yrittää estää liitosta eroamiset, jotka erällä työpaikoilla ovat olleet 10 prosentin luokkaa.

Monenlaista sitouttamista yrityksen etunäkökohtiin

Teknologiateollisuuden palkankorotus on tarkoitus neuvotella paikallisesti yritys- tai työpaikkatasolla. Paikallisesti piti tarkastella ja avoimesti keskustella yrityksen talous- ja työlisyystilanteesta, tilauskannasta, sekä kustannuskilpailukykyvystä markkinoilla ja tuottavuuden kehittämisestä. Paikallista ratkaisua kuulemma edesauttaa yhteinen tieto- ja näkemys siitä, mihin palkankorotus perustuu. Pitäisi löytää yhteinen näkemys palkitsemisen kannustavuudesta ja oikeudenmukaisuudesta. Johdon, esimiesten ja luottamusmiesten pitäisi toimia johdonmukaisesti. (lähde: teknologiateollisuus ry ja teollisuusliiton TES info kalvot). Näkökulma näissä paikallisissa neuvotteluissa on vain ja ainoastaan yrityksen etu ja voiton tavoittelu. Duunarin toimeentulosta ei huolta kanna- ta lainkaan.

Palkankorotukset huojuvat

Jos paikalliseen ratkaisuun ei päästä, korotetaan palkkoja vuoden 2018 alusta siten, että kaikki saavat 1,1

prosentin yleiskorotuksen ja työnantaja jakaa 0,5 prosentin suuruiseen erään henkilökohtaisiin korotuksiin. V. 2019 alusta yleiskorotus on 0,9 prosenttia ja 0,7 suuruinen erä henkilökohtaisiin korotuksiin. Korotus on siis yhteensä 3,2 prosenttia. Sopimus ei kuitenkaan takaa kaikille 3,2 % korotusta, vaan pienimmillään se on 2,2 prosenttia. Suurimmillaan se voi olla 5 prossaa kahdessa vuodessa. Koska työnantaja jakaa henkilökohtaisen paikallisen erän, on pelättävissä, että jako menee pärtäker- toimen mukaan.

Kikkailua työajalla ja lomarahoidella

Teknologiateollisuuden sopimus sisältää myös mahdollisuuden paikallisesti sopia työajan lyhennys vapaiden, eli ns. Pekkasten myymisestä. Lyhennysvapaita on kalenterivuodessa 100 tuntia, eli 12,5 työpäivää. Niistä 6 voidaan paikallisesti sopia työpäiviksi. Liittojen välillä solmitu sopimus ei ota kantaa pekkaspäivien paikalliseen myyntihintaan. Sopiminen edellyttää pääluottamusmiehen ja työnantajan tekemää kehys- sopimusta ja työntekijän suostumusta. Mutta tällä avattiin taas lisää päättää työajan pidentämiselle viime vuotisen KIKY sopimuksen jatkoksi. Suunta - ja porvarin tahto on selvä: Takaisin sadan vuoden taakse kohti 12 tuntista työpäivää.

Vastapainoksi paikallisesti voidaan sopia lomarahojen (lomatapaluu- rahan) vaihtamisesta vapaaseen. Vaih- taminen vain tarkoittaa sitä, että vuosiansio vastaa- vasti pienenee. Moniko on valmis vaihtamaan enimmillään kolmen

viikon palkkaa vastaavan summan vapaaksi? - Tämäkin " vaihtaminen" antaa työnantajalle lisää pelimer- kejä. Teknologiateollisuuden uudesta sopimuksesta löytyy paranuskin. Varapääluottamusmiehen ja varatyösuojeluvaltuutetun työ- suhdeturva paranee. He ovat tästä eteenpäin irtisanomistilanteissa vii- meisimpien joukossa.

Perinteinen salailu jatkuu

Teknologiateollisuuden neuvottelut käytiin jälleen kerran hiljaisuudessa ja salaa. Jäsenistölle eikä edes luottamusmiehille kerrottu niiden sisäl- löstä ja etenemisestä juuri mitään. Ja kun ei kerrottu, eivät duunarit- kaan voineet antaa tukeaan neuvot- telijoille. Sitä "nolla ei riitä" kampan- jaa ei voi sellaiseksi laskea. Vasta val- mis neuvottelutulos tuotiin jälleen kerran liiton hallinnon päätettäväksi ota tai jätä periaatteella. Sanottiin, että tämän parempaa ei neuvotte- lemalla saa. Siitä huolimatta lähes puolet valtuuston jäsenistä oli hyl- käämisen kannalla.

Inkeroinen kettuili

Vasta pidetyn Teollisuusliiton liit- tokokouksen seminaariin mukaan pyydetty työnantajain teknologia-

teollisuus ry:n varatoimitusjohtaja Eeva - Liisa Inkeroinen suorastaan kettuili täydelle Tampere talon salil- liselle duunareita: "Inkeroinen kuvai- li tyytyväisenä, että teknologiateolli- suus ja teollisuusliitto pitivät viimei- simmät työehtosopimusneuvotte- lunsalassa peräti kolme kuukaut- ta pukahtamatta tavoitteista tai vai- keuksista kenellekään ulkopuolisil- le." (lähde: teollisuusliiton tekijä leh- ti) Onko teollisuusliitonkin johto si- tä mieltä, että ne joiden työehdois- ta neuvotellaan ovat ulkopuolisia?

EK vahtii-Teollisuusliitto neuvottelee-SAK vikisee- ay-liike alakynnessä

Teknologiateollisuudessa sovittuja palkankorotuksia ei ole ylitetty vie- lä millään muilla alakohtaisilla sopi- muksilla. Eikä tulla ylittämäänkaan. Siitä pitää huolen EK, joka vahtii ja ohjaa kaikkia neuvotteluita. Vaika se on irtisanoutunut keskitetyis- tä ratkaisuista, se kuitenkin koordi- noi neuvottelut keskitetysti, eikä sal- li mitään parannuksia työehtoihin.

SAK on jäänyt neuvotteluissa sivustakatsojan rooliin. Sen pai- kan "pääneuvottelijana" on ottanut metalliliiton, puuliiton ja TEAM in perustama teollisuusliitto. Sen pe- rustamista perusteltiin leveämmillä hartioilla. Nyt nähtiin, mihin ne riit- tävät. SAK: n hartiat riittäisivät pal- jon pidemmälle, jos niitä vain halut- taisiin käyttää. Näyttää siltä, että Ay - liike on, jos ei nyt hävinnyt taiste- lua, niin ainakin pahasti alakynnes- sä työnantajiin nähden. Jopa hesa- rin pääkirjoittaja oli huomannut tä- män. Mistä alakynte- n joutuminen sitten johtuu, sitä sietää työväen- liikkeessä yleensä ja Ay - Liikkeessä erikseen pohtia.

Markku Nieminen

Eräs salaliittoteoria

Vielä eläkeläisenäkin tulee tarkasti seurattua tapahtumia ammattiyhdistysrintamalla. Heti alkuun tuli tuo sotatermi - rintamalla. Suomessa eletään nyt hurraa-isänmaallisuuden ja mi- litaristisen uhon aikaa, joten so- tatermejä pitää käyttää rauhan- puolustajankin. Sitten palaan otsikon aiheeseen.

Ammattiyhdistysliike on painettu melkein maanrakoon. Pitää kum- mastella, miksi näin on päässyt ta- pahtumaan. Työehtosopimuk- sia tehdään aina vaan huonom- pia. Huonoja sopimuksia tosin on tehty ennenkin. Ollessani vielä työelämässä Metalliliitto teki aina huonoimman sopimuksen ja muut liitot mm. oma Paperiliittoni yritet- tiin painostaa myös huonon sopi- muksen tekijäksi. Demarijohtoiset liitot ovat aina olleet myöntyväi- siä työnantajien vaatimuksiin, esi- merkkinä vaikka tämä surkea kiky- sopimus. Tähän tulisi työntekijöit- ten vastata pitämällä kolme palkal- lista sairauspäivää.

Niin se salaliitto, nähdä- seni sen muodostavat työn- antajat, mainostajat ja pan- kit. Mainostajat työntävät sil- mät ja päät täyteen aina komeim- pia mainoksia - Sinäkin tarvitset sitä ja sitä vempainta, et voi ol- la naapuriasi huonompi. Työläis- ten tuloista suurempi osa menee

ruokaan, asumiseen ja terveyden- hoitoon. Ruokakaan ei halventu- nut eeuuhun mentyä, vaikka toista luvattiin. Oikeat ja leikkipankit tu- levat apuun, kyllä Sinäkin saat sen hilavitkuttimen lainarahalla. Sit- ten kun näitä tarpeettomia ostok- sia tulee riittävästi, onkin edessä eräänlainen velkavankuus. Työläi- sellä ei olekaan varaa lakkoilla yh- tenäkään päivänä, vaan tilinsijoi- tukset ovat selvillä heti maksupäi- vinä. Ammattiliittojen johtajat hy- väksyvät kaiken, oma palkka nou- see - ei senttejä vaan tuhansia eu- roja kuukaudessa. Joku onnekas ay-johtaja palkitaan jopa pormes- tarin viralla.

Ammattiyhdistysliike tarvit- sisi uusia korruptiovapaita joh- tajia. Sellaisia, jotka muistuttaisi- vat porvareita ja heidän hännys- telijöitään sellaisellakin toimenpi- teellä kuin YLEISLAKKO. Tuo kau- hea sana saattaa tuoda jollekin jo- pa sydänkohtauksen, mutta kat- son olevani siihen syytön. Vähem- piosaisten puolustaminen on san- karuutta, vähempiosaisten huijaa- minen ja katteettomilla lupauksilla pettäminen törkeää. Kansa ei sel- laista toimintaa palkitse, osoituk- sena on persujen alamäki. Histo- ria toistaa itseään, seteliselkärän- kaisilla ei ole tulevaisuutta.

**Reino Welling
eläkeläinen ja sotaorpo
Jämsänkoskelta**

Teollisuusliiton synty vahvistettiin

Teollisuusliiton synty vahvistetiin Metalliliiton, TEAM:in ja Puu- liiton yhteisessä ylimääräises- sä liittokokouksessa Tampereel- la 29-30.11.2017. Liitto on suu- ri 230 000 tuhannen jäsenen am- mattiliitto. Liiton syntyminen oli pitkä prosessi. Jäsenistössä pe- lättiin aiheellisesti, että tällä kes- kitetään päätösvaltaa, sen poliit- tinen riippuvuus lisääntyy ja siitä muodostuu muita pienempiä liit- toja painostava päänavaaja. Liit- tolla on yli kolmekymmentä eri- listä työehtosopimusta.

Liiton strategia vuosille 2018-2023 painottaa yhteisvoimaa, sopimis- ta ja neuvokkuutta, mutta mitä se sitten tarkoittaakin, jää yleiselle ta- solle. Liitto ei ohjelmassaan puutu talouden rakenteisiin, vaan pitäy- tyy nykyisessä politiikassa. Se ei ky- seenalaista uusliberalistista kapita- lismia. Liiton arvopohjaksi todetaan jäsenlähtöisyys, solidaarisuus, tasa- arvo ja heikompien puolustaminen.

Usko yhteisvoimaan perus-

Kalevi Wahrman osallistui liit- tokokoukseen valittuna metal- liliiton telealan liittokokouse- dustajana

tuu korkeaan järjestäytymisas- teeseen ja olemalla "osa kansain- välistä liittojen perhettä". Usko neu- vokkuuteen perustuu jäsenten ja henkilökunnan osaamiseen ja luo- vuuteen. Tavoitteena on uskaltaa uudistaa ja uudistua kehittämäl- lä sekä jakamalla asiantuntemus-

ta. Liitto pysyy kuitenkin kuten pe- rustajaliittonsa EU:n takuumiehenä.

Myönteistä on huoli ilmaston- muutoksen kehityksen voimis- tumisesta sekä sen johdosta eri puolilla maailmaa syntyvien elinolo- jen heikkenemisestä ja siitä johtu- van muuttoliikkeen vahvistumisesta. Ongelmaksi koetaan taloudellisten ja poliittisten kriisien, vainojen ja sotien synnyttämä pakolaisuus.

Olennaista on, pysykö liitto ulkoparlamentarisena vaikutta- jana, joka huomioi kaikki palkka- tulosta suoraan tai välillisesti riippu- vaiset ihmiset, vai tuleeko siitä jois- sain tilanteissa hallituksen politiikan työkalu. Nähtäväksi jää, onko soli- daarisuus koko työväenluokkaan ulottuvaa ja onko uudella liitolla uskallusta ja tahtoa ottaa vastuuta kapitalismin kriisin syvennyessä pai- kasta taistelun eturintamassa, vai jääkö se vain sopimusten avaajaksi.

Kalevi Wahrman

Sote-toimen ryöstö estettävä!

Sote-pukki potilaan kaali-maan vartijana

Sote-huollon uudistuksen teko kestää ja kestää. Tulossa on sekalainen viidakko eri tuottajien palveluita, joiden joukossa sairaiden ja apua tarvitsevien on määrä sukkuloida joustavasti ja ilman turhia raja-aitoja. Todellisuus lienee toinen erityisesti niiden asiakkaiden kohdalla, jotka tarvitsevat useampaa eri palvelua ja pahimmillaan tilanteessa, jossa omat tai omaisten resurssit eivät riitä vertailemaan eri tuottajien palveluiden hienouksia ja sopimusten pienellä prantättyjä poikkeuksia. Tilanne tunnustetaan soten valmistelussa ja uudistus on synnyttämässä kasvavan palveluneuvojien ammattikunnan. Heidän tehtävänä olisi toimia asiakkaan kartturina sotesokkeloissa.

Toistaiseksi on epäselvää kenen vastuulla neuvonpalvelut olisivat, mutta ainakin järjestöjen harteille tehtävää on aseteltu. Tosin resursseista ei ole puhuttu mitään, mutta ehkä säästöjen nimissä oletuksena on, että järjestöt hoitavat asian hyvää hyvyttään, jäsenmaksuilla tai kenties yksityiseltä sektorilta saatavilla avustuksilla.

Voittoa tavoitteleva sektori tulee käymään kovaa kisaa kustannustehokkaista sote-asiakkaista ja heille lienee luvassa ensiluokkaista ohjausta. Vaarana on, että "kalliit" paljon palveluita tarvitsevat tai vähävaraiset asiakkaat jäävät hyväntekeväisyyden varaan. Jos sote-uudistuksen tavoitteena on suomalaisten terveyserojen kaventaminen, kuten väitetään, palveluohjaukseen on varattava riittävästi julkista rahoitusta kaikista säästöpainaisista huolimatta.

Sote-uudistuksen askelmerkit hukassa

Sote-uudistuksen alkuperäinen tavoite oli leikata sote-sektorin kustannuskehitystä 3 miljardia vuoteen 2029 mennessä, tehostaa toimintaa ja turvata palvelujen saatavuus. Yksityistäminen hyödyttää suuryhtiötä. Monikansalliset yhtiöt tulouttavat usein voittonsa ulkomaille, jopa veronkierron avulla. Jos terveyden-

Sote- ja maakuntauudistus on vuosituhannen esimerkki siitä, miten hallitsematonta ja härskiä peliä erilaiset lobbarit tekevät rahan- ja vallanhalussaan. Osaamattomat ja tahdottomat päättäjämme - lainsäättäjät mukaan lukien - ovat tähän asti antaneet kaiken tapahtua silmiensä alla. Puheet valinnanvapaudesta ja muusta humpuukista ovat kuin näytelmän käsikirjoitus. Maassamme köyhien osuus kasvaa yhä kiihtyvällä tahdilla ja leipäjonot pitenevät. Kauanko "alkolaisella" (!) Sipilällä on kanttia puhua tasa-arvoisesta hyvinvointivaltiota? Sellaiset puheet eivät perustu muuhun kuin ahneiden ja pääoman edunvalvojien omiin mielikuviin ja valheisiin. Käytännön totuus on aivan toinen. Näillä jättimäisillä hankkeilla saadaan yhä syvempi eriarvoisuus kansanosien välille ja rahat valuvat sijoittajien tileille. Olisi järkevämpää tehdä tarvittavat muutokset sosiaali- ja terveydenhuoltoon ihmisen tarpeista lähteväksi.

huollon pirstomissuunnitelma toteutuisi, joutuisimme rakentamaan nykyisenlaisen julkisen terveydenhuollon uudelleen. Hallitus muuttamassa esitystään valinnanvapaudesta siten, että maakuntia ei velvoiteta yhtiöittämään palvelujaan. Maakunnan on sen sijaan perustettava oma liikelaitos.

Kuntien itsehallinnon lakikautus ja paluu lääninhallitusten aikaan

Haikaillut sote-alueet eivät olisi maakuntia, vaan valtion aluehallinnon yksiköitä - kuten entiset läänit. Se merkitsisi kuntien itsehallinnon loppua. Valtio antaisi maakunnille ohjeet ja rahat soteen. Liikelaitoksille joka neljäs vuosi valittava hallitus ei salassapitovelvollisuuden nimissä antaisi tietoja toiminnastaan rahoittajilleen. Tästä esimerkkinä kuntien liikelaitokset ja Länsimetro-yhtiö.

Meillä on jo kolme vuotta ollut valinnanvapaus

Voimme valita minkä tahansa julkisen terveyskeskuksen tai yksityisen yhtiön. Jos SOS-hallituksen suunnitelma onnistuisi, julkiset liikelaitokset toimisivat kuien yksityiset yhtiöt. Hallituksen haikailema sosiaali- ja terveystoimen alasajo - Sammon ryöstö - merkitsisi julkisen soten loppua ja siirtymistä kalliiseen ja tehotomaan yhtiöiden kilpailuun. Kunniassa ja eduskunnassa pitää aloittaa kapina tätä mielettömyyttä vastaan ja varmistaa, että maailman parhaisiin kuuluva kunnallinen sote-toimi säilyy eikä siirrytä kapitalistiseen ryöstötalouteen.

Mitään sote-uudistusta ei tehdä tämän hallituksen valtakaudella, koska hallitus ei halua luopua keskustan "maakuntamallista" eikä kokoomus kilpailuttamisesta

ta eli yksityistämisestä.

"Puhetta piisaa"-hallituksen puolueet tukkanuottasilla

Juha Sipilä sanoi kesäkuussa 2015 mm. sote-uudistuksesta: "Sadassa päivässä hallituksen täytyy saada askelmerkit valmiiksi isoille asioille koko hallituskaudeksi... Jos tuloksia ei synny, ukko vaihtoon... Tulos tai ulos!"

100 päivää tuli täyteen 5.9.2015. Saman vuoden marraskuussa saatiin hallituskriisiin sopu ja julistettiin uusi aikataulu. Nyt on pari vuotta pähkäilty, mitä sovittiin ja millä aikataululla. Nyt on kulunut pian 1 000 päivää, mutta ei ole hajuakaan, millaisen esityksen hallitus esittäisi eduskunnalle. Voisiko Sipilä pitää edes yhden lupauksensa? Hallituksen haikailun

Kuva: Heikki Mannikko

Lähtöä ennustetaan Sipilälle. Toivotaan, että se tulee ajoissa

mukaan sote-paketti hyväksytään keväällä ja maakuntavaalit pidetään ensi lokakuussa. Veikkaan, että tuolloin järjestetään vaalit, joissa ei suinkaan valita maakuntavaltuustoa vaan uusi eduskunta.

Lausuntokierroksella yksityistäminen sai murskaavan kritiikin

Hallituksen valinnanvapausesitys oli lausuntokierroksella marras-joulukuussa kuusi viikkoa. Kysyin keväällä Helsingin sosiaalifoorumissa parilta sote-huollon asiantuntijalta, onko Suomessa joku asiantuntija pitänyt SOS-hallituksen haikailuja hyvinä tai mahdollisina toteutuu. Hetken miettimisen jälkeen tuli vastaus: ei taida olla yhtäkään. Sipilä lusmuilee välttäänsä, että sosilogian, sosiaalipolitiikan ja taloustieteen professorit sekä muut tutkijat kritisoiivat "uudistuksen" yksityis-

kohtia. Tosiasiassa kritiikki on kohdistunut sen keskeisiin perusteisiin.

Hallituksen tulisi erota

Sipilä ei kykene johtamaan hallitusta. Hänen kannatuksensa on pohjamudissa. Keskustan edustajat ja jäsenet alkavat pikkuhiljaa tajuta sote-toimen yksityistämisen ja jättisuuriin alueisiin siirtämisen mielettömyyden.

Keskustan entinen puoluesihteer Jarmo Korhonen toteaa syksyllä keskustan unohtaneen vanhat arvonsa ja maalaisliittolaiset jäsenensä. Hän arvioi puolueen kannatuksen tippuvan "tällä menolla" 10 prosenttiin. Korhonen sanoi suoraan, että pääministeri Juha Sipilä kaatuu ensi kesänä Sotkamon puoluekokouksessa. "Viimeistään" silloin puolueessa etsitään jo uutta puheenjohtajaa.

JUHANI TANSKI

Itsenäisyyspäivänä muistettiin punataistelijoita

Sodan- ja Fasismien Vastainen Työ ry järjesti 6.12.2017 Helsingin Eläintarhan valtakunnallisella punaisten muistomerkillä muistotilaisuuden, jossa puhui yhdistyksen puheenjohtaja Timo Kangasmaa

Hyvät läsnäolijat!

Tänään olemme kokoontuneet laskeamaan kukat tälle muistomerkille, joka kertoo ihmisistä, jotka joutuivat nousemaan taisteluun työväenluokan ja torppareiden vapautuksen puolesta porvariston aseellista vallankaappausta vastaan.

Porvariston suunnitelmissa ei ollut demokraattinen itsenäinen maa, joka olisi muodostunut myös työväenluokalle ja torppareille onnelaksi. Porvaristo oli valmis tekemään liiton jo ennen itsenäisyysjulistustaan Saksan imperialistien kanssa Suomen kansaa vastaan. Tänään päivänä kuulee edelleenkin niin sanotun virallisen historiallisen eli porvariston yksipuolisen tulkinnan mukaista seipustusta, että työläiset äänestivät vastaan eduskunnassa maamme itsenäiseksi julistamista. Mutta totuus asioista näyttää kuitenkin hiljalleen murtavan tiensä. Esimerkiksi sellaisen, johtavana yhdysvaltalaisen ajattelun edustajana pidetyn julkaisun kuin Kodin Kalenteri 2017, jonka julkaisijana on Valitut Palat, sivulta 377 löytyy seuraava maininta edellä olevista tapahtumista:

"Tänä päivänä 4.12.1917 jätti P.E. Svinhufvudin senaatti eduskunnalle esityksen Suomen tasavaltaisesta hallitusmuodosta ja antoi tiedonannon, jossa Suomi julistettiin itsenäiseksi. Bolsevitit olivat tehneet Venäjällä vallankumouksen 7.11 ja Suomen sosia-

lidemokraatit halusivat neuvotella uuden hallinnon kanssa. Porvarillisten puolueiden mielestä oli ensin saatava länsivaltojen tunnustus itsenäisyydelle. Näin porvarillinen Svinhufvudin senaatti antoi itsenäisyysjulistuksen, jonka eduskunta hyväksyi 6. joulukuuta porvarien äänin 100 – 88. Senaatti oli valmis julistuksen esittämiseen 30.11, mutta puhemies Johannes Lundson ei halunnut venyttää eduskunnan istuntoa. Venäjän bolsevikkihallitus tunnusti Suomen itsenäisyyden 31. joulukuuta ja länsimaista ensimmäisinä ehditvät Ranska ja Ruotsi."

Edellä mainittu teos kertoo 6.12.2017 päivän kohdalla seuraavaa: "ITSENÄISYYPÄIVÄ. Nuor-suomalaista puoluetta edustanut eduskunnan puhemies Johannes Lundson johti puhetta eduskunnan täysistunnossa 6.12.1917. Eduskunta hyväksyi istunnossa äänin 100 – 88 Maalaisliiton senaattori Kyösti Kallion muotoileman porvarillisten puolueiden päätösesityksen, jonka mukaan Suomi oli riippumaton tasavalta. Vähemmistöön jääneiden sosiaalidemokraattien esityksessä edellytettiin, että Suomen valtiollinen riippumattomuus toteutettaisiin sopimalla asiasta uuden Neuvosto-Venäjän kanssa. Itsenäisyysjulistuksen piti alun perin olla vain P. E. Svinhufvudin itsenäisyysenaatin tiedonanto eduskunnalle, mutta eduskuntaryhmien vaatimuksesta itsenäisyysjulistus sai tuekseen myös eduskun-

nan tahdonilmaisun. Joulukuun kuudetta on vietetty itsenäisyyspäivänä vuodesta 1919 alkaen."

Suomen porvaristolta oli Venäjän Lokakuun vallankumouksen myötä kadonnut selustan turvaava Venäjän tsaari sekä tsaarin jälkeinen väliaikainen hallitus. Ne olivat olleet maamme porvaristolle luotettavana turvana nujerrettaessa työväenliikkeen ja torpparien sekä muiden tavalisten ihmisten pyrkimyksiä demokraattisiin uudistuksiin että sosiaaliin sekä taloudellisiin parannuksiin.

Maamme porvaristo löysi itselleen uudeksi selustansa turvaajaksi imperialistisen Saksan. Jo marraskuussa 1917 oli herra P. E. Svinhufvudin lähettämä Hjelt Saksassa ruinaamassa myötätuntoa ja tukea. Tukea järjestyi. Sitä järjestyi mm. aseapuna porvariston valko- eli lahtarikaartille.

Maamme työväen vallankumouksen eli kansalaissodan ollessa käynnissä helmikuussa 1918 valkoiset luovuttivat maamme itsenäisyyden saksalaisille solmitulla sopimuksella. He, joiden poliittiset perilliset höpöttävät tänään maamme olevan itsenäinen, ovat edelleen tuolla tiellä. Suomen porvaristo tarvitsee meitä tavallisia ihmisiä vastaan niin tänään kuin silloinkin ulkomaista apua. Tänään sen ulkomaisen avustajan nimi on Euroopan unioni ja NATO

Toivotan kaikille oikein hyvää päivää samalla toivoen, ettei nykyinen tasavallan presidentti Sauli Niinistö, mikäli hän käy tällä muistomerkillä, siivouta Helsingin kaupungin työntekijöillä meidän juuri laskemia punaisia kukkia roskiin, kuten presidentti Halosen aikana tapahtui.

Timo Kangasmaa

He myivät köyhän osuuden...

Aikaisemmillä vuosikymmenillä on Suomessa valtion - siis yhteiskuntamme - toimesta perustettu hyvinvoinnin ja työllisyydenkin ylläpitämiseksi varsin suuria teollisuuslaitoksia. Yhteiskunnallinen omistus on meidän kaikkien omistamaa, meille kaikille kuuluvaa – myös heidän, jotka värjöttelevät leipäjonoissa tai ovat säilöttyinä vanhainkoteihin.

On vielä samaan kastiin kuuluvia vammaisia tai peräti hylättyjä vanhuksia, joilta heiltäkään ei todellakaan ole kysytty edes epäsuorasti tai koukaten, millä ehdoilla yhteistä omaisuuttamme voisi siirtää ahneuden markkinoille... eli yksityiseen omistukseen. Siirtoja on kuitenkin tehty! On oleellista, että valtio omistaa tällaisia laitoksia. On jo nähty, miten innokkaita veronmaks...

kiertäjiä nämä uudet yksityiset omistajat ovat. Innokkaita ne toki ovat: eivät ehkä tuotekehityksessä vaan... veronkierrossa! Myös hintojen nosto on eräs tärkeimmistä toimintamuodoista – otetaanpa esimerkiksi sähkön siirtoliiketoiminta. Nykyinen sähkön siirtäjä maksoi tuloistaan veroa v. 2015 vain 1,26 % ja vuonna 2016 peräti 0,26%. Tämä lienee yksi maan komeimmista esimerkeistä, mutta laji on semmoinen, ettei ainakaan uusia ennätyksiä juuri kaivata. Päin vastoin!

Vaikka onkin vain arvaus, niin voi helposti uskoa, että vuosien mittaan jo myydyin valtion omaisuuden tuotoilla olisi hyvinvointi voittoa taata myös nyt leipää jonottaville läheisillemme!

Joensuussa 22.11.2017
Pauli Eskelinen

Itsenäisyyspäivä politisoituu valehtelijoiden päiväksi

Vammaisten kansalaisaloite yllätti poliitikot

Juha Kovanen vetosi vammaisten aseman puolesta: ”Maamme itsenäisyyttä rajoittavat tekijät tulevat sieltä EU:n kautta. Eräs yksityiskohta tässä on ajankohtainen hankintalaki, jonka täytyy noudatella EU:n hankintadirektiiviä. Sillä tarkoitetaan julkisten hankintojen säätelystä, niin että yksityissektori saa siitä aiempaa suuremman osuuden. Vammaisten kohdalla tähän liittyy erikoinen kuvio. Vuonna 2007 hyväksyttiin edeliseen EU-direktiiviin perustuva Suomen hankintalaki, jossa uusliberalismi näkyi erikoisella tavalla. Suomihan on EU:n oikeistolaisimpia maita.

Maamme lainsäädäntöön tuli vammaisten osalta kohta, että heidän palvelut kilpailutetaan. Direktiivi ei sitä porvarien väitteistä huolimatta vaatinut. Vuonna 2014 EU:n hankintadirektiivi uusittiin. Siksi hankintalakiamme uusittiin vuosi sitten. Siinä toistuu edelleen virhe, jonka mukaan EU vaatii vammaisten terveyspalvelujen hankintojen kilpailuttamista. Vuosi sitten kaikki eduskuntapuolueet olivat hallituksen kanssa tässä samaa mieltä.

Myös vasemmistopuolueet hyväksyivät tämän uusliberalistisen kannan. Näillä eväillä hyväksyttiin hankintalaki, jossa kaikki hankittavat sote-palvelut tulee kilpailuttaa ja suoda yksityiselle pääomalle mahdollisuus tehdä voittoja. Sitten tapahtui myönteinen yllätys. Kaikki vammaisjärjestöt yhdistyivät vammaisten palveluja koskevassa kilpailutusasiassa ja tekivät viime kesäkuun alussa kansalaisaloitteen. Siinä vaadittiin vammaisten elämän kannalta merkittävien palvelujen jättämistä kilpailutuksen ulkopuolelle. Poliitikot olivat yllättyneitä ja puolueissa ihmeteltiin, miten näin pääsee käymään. Vielä suurempi oli yllätys, että tämä kansalaisaloite sai reilun kannatuksen ja tulee ensi vuoden alussa eduskunnan käsiteltäväksi. Nyt ainoastaan Vasemmistoliitto on ilmoittanut julkisesti kannattavansa tätä aloitetta. Tulee olemaan tiukkaa vääntöä siitä, miten koko vasemmisto saadaan kannattamaan tätä inhimillistä vaihtoehtoa, että vammaisten palveluita ei enää kilpailutettaisi. Tätä kannattaa seurata vuodenvaihteeseen ja yrittää käännötyä myös porvariedustajia hankintalain muutoksen kannalle.”

Mannerheimiä ei voi yhdistää Suomen itsenäisyyteen

Yritys yhdistää Mannerheim ja Suomen itsenäisyys vie hyvin kauas to- tuudesta totesi **Seppo Aaltonen:** ”Vaikka tuossa Mannerheimin rat- sastajapatsas kunnioittaa sankaruutta, on sankarus siinä kaukana. Hän on pyöveli, joka murhautti punaisia v. 1918. Missään vaiheessa Mannerheim ei ollut Suomen itsenäisyyden kannalla. Hän soti Neuvosto-Venäjää vastaan palauttaakseen tsaarin vallan.

Tämä tulee hyvin esiin vuoden 1918 tapahtumissa, jossa Mannerheim ja Svinhuvud kutsuivat saksalaiset sotimaan Suomen työmiestä vastaan. Punaiset hävisivät taistelun, mutta sankari Mannerheim jatkoi taistelua Neuvosto-Venäjää vastaan. Kaikki hänen päiväkäskynsä, jotka hän ennen toista maailman-

Perinteinen kansalaisjärjestöjen itsenäisyyspäivän puhelilaisuus järjestettiin jälleen Kiasman aukiolla Helsingissä. Puhujat olivat entistä huolestuneempia rauhan säilymisestä. Itsenäisyyspäivää verrattiin ”v- lehtelijöiden päiväksi” kaikkien niiden valheiden vuoksi, joita lehdistö, tiedotusvälineet ja valtamedia le- vittävät. Maamme itsenäisyyden historiallisia vaiheita, kuten valtakia ja vuoden 1917 tapahtumia se- kä kansalaissodan tapahtumia vääristellään. itsenäisyyspäivän viettoon kytketään nato-jäsenyys ja val- heellinen Venäjän vastainen propaganda. Näin tapahtuu myös siksi, että itsenäisyyspäivällä ei ole enää EU-Suomessa perinteistä porvarillista funktiota. Siksi sille haetaan uusia merkityksiä. Tilaisuuden osallis- tujat ja puhujat olivat hyvin huolissaan nykytilanteesta.

Kiasmalla keskusteltiin median roolista. Sen todettiin tänään olevan hyvin kielteinen. Media pelottelee län- tisten trollitehtaiden vale-uutisilla, olemattomilla hybridiuhilla sekä kauhu-uutisilla Venäjältä ja Pohjois- Koreasta. Näiden toivotaan peittävän alleen eliitin nato-suunnitelmat ja sote-kaappauksen.

sotaa antoi, olivat hyökkäyskäskyjä Neuvosto-Venäjää vastaan.

Mannerheimin päämäärä oli valloittaa Pietari ensin saksalais- ten voimin, jotka oli kutsuttu Suo- meen. Saksalaisilla oli sama ajatus. Saksassa työväki otti vallan ja kaa- toi keisarin. Keisarivallan kaatuessa Saksa joutui tekemään rauhan Venä- jän kanssa ja asiat muuttuivat. Saksa hallitsi Suomea. Suomi oli silloin va- sallivaltio, johon silloin valittiin tyn- käeduskunnan toimesta kuningas Väinö I. Mutta kuninkaan valinnan jälkeen Mannerheimille selvisi, et- tä Saksan kanssa ei voida enää jat- kaa hyökkäystä Pietariin, koska oli solmittu rauha. Mannerheim pois- tui Suomesta Englantiin ja suunnit- teli hyökkäystä englantilaisten kans- sa neuvostovaltaa vastaan. Englan- tilaiset nousivat maihin Karjalan Kannaksella lähelle Pietaria vuon- na 1919. Heidät kuitenkin torjuttiin. Mannerheimin tavoite oli valloittaa Pietari ja saattaa tsarimieliset uu- delleen valtaan Venäjällä.”

Tärkeintä on rauha ja tur- vallisuus

Rauhantyön merkityksen nosti pöy- dälle **Hannele Salava:** ”En puhu it- senäisyydestä, koska se on hieman kyseenalaista. Emme kovinkaan paljon voi itse päättää asioistamme, vaan olemme EU:n kahleissa. Se mi- tä haluaisin korostaa tänään on, et- tä kaikkien valtioiden kesken maail- massa ja Suomessa säilyy rauha. Olemme nyt siinä onnellisessa ase- massa, että maassamme on ollut rauha yli 70 vuotta. Syvästi uskon ja toivon kykenevämmä niin järkeviin päätöksiin, että tämä rauha myös säilyy. Ilman työtä se ei tapahdu. Tä- näkin päivänä-kuten näissä puheen- vuoroissa on jo todettu-löytyy pal- jon voimia, jotka haluavat horjuttaa rauhaa. Halutaan kylvää vihollisuuk- sia naapureiden ym. kesken.

Rauhantilaan kuuluu myös monia muita asioita kuten tasa- arvo, oikeudenmukaisuus ja so- lidaarisuus. Näitä kaikkia haluaisin korostaa. Meidän tulee rakentaa tä- tä Suomea niin, että ihmisten kes- ken vallitsee tasa-arvo myös talou- dellisessa mielessä. Samaten meillä

on varaa myös olla solidaarisia niil- le, joilla menee huonommin. Eli suh- tautukaamme ystävällisesti ja so- lidaarisesti tänne tuleviin ihmisiin, jotka ovat paenneet sitä, mikä on kaikkein pahinta, eli sotaa ja nälkää. Näillä lyhyillä sanoilla haluan toivot- taä teille hyvää rauhan Suomea.”

Halpatyövoima tekee rakennusmiehistämme työttömiä

Tänä päivänä **Esko Koivisto** sanoi haluavansa puhua demokratiasta ja vapaudesta: ”Kun meidät liitettiin EU:iin, niin työvoima ja pääoma sai- vat liikkua vapaasti. Tämä koskettaa tänään rankasti rakennustyöläisiä. Suurilla rakennusliikkeillä on lob- barit halpatyömaissa. Ne värväävät tänne alipalkattua väkeä. Hyvän esi- merkin näin erään kaupungin suu-

rimmalla rakennustyömaalla. Beto- niautonkuljettaja kysyi minulta, et- tä ”arvaapa montako suomalaista on tällä kyseisellä työmaalla työssä”? Silloin kyseisellä alueella oli satoja suomalaisia rakennusmiehiä työt- tömänä, niin arvuuttelin niitä ole- van joitain kymmeniä. Paljastuikin, että siellä oli tasan yksi suomalainen työntekijä. Hän oli vastaava mesta- ri ja osasi englantia niin, että pärjä- si ulkolaisten työntekijöiden kanssa.

Näin saa suomalainen työkan- sa nauttia demokratiasta. Siihen aikaan oli kirjpalkan alin palkka 10,1 euroa ja puolalaiset tekivät toi- tä 3,5 euroa tunti kaikki päivät, sun- nuntait lauantait ilman mitään koro- tuksia. Työnantaja peri matkarahat kuskatessaan työntekijät Suomeen. Nimenomaan tällaisia toimenpitei-

tä suomalainen porvaristo, porva- rilliset puolueet, työnantajat ja nä- mä veronkiertäjät halusivat. Nyt teh- dään leikkauksia meidän sosiaalilain- säädäntöön. Otetaan sairailta työttö- miltä ja muiltakin huonossa asemas- sa olevilta viimeinenkin mahdollisuus. Kuka ei usko tätä niin menköön tors- taina Myllypuroon katsomaan leipäjo- noja. Se on elämän todellisuus, jossa ”itsenäinen Suomi elää.”

Riiheläisen trollauksella pelotellaan natoon

Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikka on sote:n ohella toinen keskusteltava asia, totesi vielä **Juha Kovanen:** ”Siitä oikeistovoimat ovat saaneet aloitteen Venäjän vastaiselle kampanjalle, jon- ka tarkoituksena on liittää Suomi na- toon. Siihen on Suomen puolustusvoi- mien henkilöstö sitoutunut ja monet toimikunnat sekä järjestöt ovat kuvi- ossa mukana. Järjestetään informaatio- vaikuttamisen seminaareja. Viime vuonna itsekin osallistuin Santahami- nassa tällaiseen kurssiin. Tämän päi- vän Hesarissa esiintyy tämän propa- gandasodan eräs keskeinen vaikutta- ja nimittäin Janne Riiheläinen. Hän on blogisti, turvallisuuspolitiikan jonkin- lainen asiantuntija sekä propagandis- ti ja käyttää ykkösaamussa säännölli- sesti puheenvuoroja. Syyskuussa hän käsitteli laajasti Venäjän tilannetta. Hänen mielestään sotavoimiensaakin surkeudesta riippumatta Venäjä uh- kaa meitä sotilaallisesti. Tämä bloki luettiin radiossa samaan aikaan, kun Venäjä ja Valko-Venäjä pitivät yhtei- siä Zapad-sotaharjoituksia. Se oli Rii- heläisestä pelottava asia. Riiheläinen tuli lopputulokseen, että Venäjän ti- lanne on niin vaikea, että ainoastaan suuri sota tai nykyjohtoon erottami- nen voivat olla ratkaisu Venäjän krii- sille. Hän ilmaisi, että sieltä ne hyök- käävät, eivätkä sodi yksinään, vaan käyvät meitä vastaan. Tämä olisi pe- ruste liittyä natoon. Tällaista puolivi- rallista propagandaa sitä saa nykyään kuulla yhtenä.”

Kiasmalla toimitti: KÄ/Heikki Männikkö

Porvaritkin ovat verkottuneet tovereiksi

Sote - sosiaali- ja terveyspalvelut. Some - sosiaalinen media. Sosiaa- linen (latinan sanasta socius toveri) - yhteiskunnallinen, seuralli- nen. Media -joukkotiedotusvälineet. Tiedotusvälineet ovat porva- riston hallussa ja porvarit määräävät välitettävän tiedon sisällön. Lyhenteet ovat käteviä. Ne eivät sisällä asiallista tietoa. Ja kun sa- naan Sote lisätään liite uudistus, niin se saa myönteisen sävyn.

Sote-uudistus: Toimiva terveyden- huoltojärjestelmä on tuhottava maksoi mitä maksoi. ”Yksityistä- mällä” kuntien omistamat sairaal- lat ja terveyskeskukset luovute- taan parille suuryhtiölle, Mehiläi- selle ja Terveystalolle. Valtaosa ih- misistä, joita ”uudistukset” koske- va, ovat niistä autuaan tietämät- tömiä. Siitä pitää huolen julkisuu- dessa vuosia kestänyt valistus. Nii- tä ovat terveydenhoitokulujen pie- neneminen ja valinnanvapaus.

Kukapa vapautta vastustai- si. Minulla on tälläkin hetkellä täy- si vapaus valita. Voin valita tut- kimuksia ja hoitoja miltä tahan- sa alan yritykseltä niin paljon kuin eläkeyhtiön maksamat viikkora- hat sallivat. Eivät ne kovin kalliisiin hoitoihin riitä. Ja on ainakin kym- meniä tuhansia ihmisiä, joilla on vielä pienemmät viikkorahat.

Kaikki vapauden julistus on

pelkkää huijausta, jolla meitä tässä vapaassa maailmassa ruokita- an. Vuosia sitten, kun Kokoomus ja Demarit halusivat kaventaa Kepun valtaa, hallitus päätti vähentää lää- nien määrää. Siitä piti tulla säästöjä. Kukaan ei ole kuitenkaan kertonut paljonko valtion menot supistuivat ja mihin säästyneet rahat joutuiv- at. Me elämme läntisessä arvoyh- teisössä EU-Suomessa. Kansa on täällä valistunut, mutta niin ovat vallanpitäjätkin taidossaan mie- lipiteen muokkauksessa. Heillä on työväenluokan rappion seuraukse- na käytössään kaiken kattava mie- lipidemuokkauksen monopoliase- ma.

Siihen aikaan kun Neuvostoliit- tossa nousi johtavaan asemaan ”Enemmän sosialismia” Gor- batshov, hänen julistuksensa oli yhtä sisällyksetön sana kuin vapaus. Jeltsin julisti neuvostotasavalloille,

”ottakaa itsenäisyyttä niin pal- jon kuin haluatte”. Neuvostokan- sa, joka oli tottunut luottamaan johtajiinsa, meni halpaan kun kai- kille luvattiin ”kaksi Volgaa”. Baltian maista piti tulla voilla ja juustolla Eurooppaa ruokkivia maatalous- mahteja.

Toverukset, jotka käynnisi-ivät tämän ”uudistuksen” eivät itse käsittäneet tekojensa seurauk- sia enempää kuin huijatuksi jou- tuneet kansat. Kaksi Volga-autoa voittaneet olettivat kaiken muun jäävän ennalleen. Kuten maksutto- man terveydenhuollon, olematto- man pienten asumiskustannusten, halvan joukkoliikenteen, ikuisten työpaikkojen ja muun vakaan elämänmenon. Latvialaisille ja ees- tiläisille tuli ikävänä yllätyksenä, että nimelliseen neuvostohintaan tuleva kaasu ja öljy nousivat maail- manmarkkinahintaan.

Autoja Venäjällä on nykyään kiitettävästi, mutta Volgat ovat häipyneet täyttymättömien toiveiden mukana.

Viljo Heikkinen vanhempi huoneenrakentaja Lapinlahti

Tuntematon sotilas tulee jälleen

Käsitkirjoitus ei kaikilta osin noudata tarkalleen Väinö Linnan tekstiä, vaan mukaan on nyt otettu muutamien henkilöhahmon taustoitukseksi välähdyksiä sotatapahtumien ulkopuolelta. Rokka, Kariluoto ja Koskela esiintyvät lomilla käydessään myös kotioiloissa. Roolitus on monipuolistunut muutamalla naishahmolla.

Heti elokuvan alussa Louhimies ottaa selkeän kannan muinaiseen ajopuuteoriaan, ja myöhempien aikojen erillisosa-selityksiin. Eduskuntatalon edessä liehuvat natsi-Saksan liput ja vieraan maan joukot marssivat suomalaisten kaupunkien kaduilla. Louhimies ei kuvaa Linnan rajaamaa sotilasyksikköä yhtenäisenä joukkona kuten aikaisemmissa elokuvaversioissa on tehty. Joitakin kaikkien tuntemia, keskeisiä henkilöitä ja kohtauksia on jätetty kokonaan pois. Käsitkirjoittaja ohjaaja on halunnut pureutua muutama hahmoon tutkiakseen – tietenkin taiteilijan vapauksin – miten ihminen muuttuu ja käyttäytyy ää-

Lokakuussa ensi-iltansa saaneen, Aku Louhimiehen ohjaaman, Tuntematon sotilas -elokuvan pääosassa on alikersantti Antero Rokka, pienviljelijä Karjalan kannakselta. Väinö Linnan romaanin pohjalta tehdyistä filmatisoinneista tämä uusin on kolmas versio. Elokuva on hyvä. Se kannatti tehdä. Tarinahan on kaikille tuttu, mutta rooliha-

riolosuhteissa. Muuttuuko mitenkään, vai onko meissä kaikissa jo myötäsyttyisistä erilaisten tilanteiden varalta useampia, erilaisella psyyken rakenteella ja moraalikoodistolla varustettuja persoonia? Tilanteista riippuen vaihdetaan vaan kulloisenkin tehtävän vaatimat set up'it päälle.

Louhimies ja toinen käsitkirjoittaja Jari Rantala ovat rakentaneet Rokan Antista kokonaisen ihmisen kaikkine iloineen, huoli-neen ja murheineen. Kirjan ja aikaisempien elokuvasovitusien perusteella alikersantti Rokkaa on tituleerattu lähinnä kylmäveriseksi tappajaksi. Louhimies on tässä omassa versiossaan vieläpä korostanut tästä, toisaalta lupsakan karjalaismiehen henkilöhaahmosta juuri tuota synkeää puolta. Rokan roolin näyttelee Eero Aho. Paavo Liski oli aikanaan paras mahdollinen Rokka – Rauni Mollbergin versiossa. Eero Aho on paras mahdollinen Rokka – tässä versiossa.

Alikersantti Rokka ei kyseenalaista mitään, mitä tulee sodan käyntiin. Hän ottaa nurisematta vastaan tehtävän kuin tehtävän. Myös rangaistuksen, jos se on vaikkapa ylimääräisiä vartiovuoroja. Mutta niitä pyöreitä kiviä hän ei edelleenkään suostu asettelemaan sinne herrojen saunapolun varrelle. Siinä on raja. ”Soas mie teen mitä pitää mut leikkimää mie en ala.” Rokka on täysin ymmärtänyt ja sisäistä-

nyt sen, että sota on tappamista. Ja hän myös itse tietää osaavansa sen taidon. Hän ei tapa ihmisiä, vaan vihollisia. Ne eivät Rokan ajattelussa ole ihmisiä. Ylemmässä upseeritossakin ollaan tietoisia tämän talvisodan veteraanin tappajan taidoista. Rokka saakin anteeksi osan jermuista juuri tällä perusteella. Toisaalta, kun Rokka pääsee rintamalta lomalle ”Lyytiä ja mukuloita katto-maan”, hän on kokonaan toinen ihminen. Toimittelee talon töitä. Hevonen pitää kengittää ja polttopuita ajaa metsästä. Lapsetkin tykkäävät leikkisistä isästä. Suorastaan hellyttävä on kohtaus, jossa Rokka rintamalla ollessaan ja tapeltuaan vaihteeksi omien herrojen kanssa, kohtaa metsässä jäniksenpojan, ottaa syliin, silittelee ja lepertelee sille. Ja pian taas Rokan Suomi-konepistooli laulaa, ja vihollista kaatuu kuin heinää.

Muista Väinö Linnan luomista hahmoista Louhimies ja Rantala nostavat esille kapteeni Jorma Kariluodon (Johannes Holopainen) ja luutnantti Vilho Koskelan (Jussi Vatanen). Käsitkirjoittajat ovat taustoittaneet Rokan lisäksi perusteellisemmin Kariluodon roolihaahmoa. Kariluoto on helsinkiläisen hienostoperheen poika ja on kulloissa vertaisensa tytön kanssa. Hä-

nen tulevaisuuden suunnitelman-sa on hakeutua maasotakouluun ja vakituiselle upseerin uralle. Suur-Suomi -uhoa oli niissä piireissä vaikkamuille jakaa. Käsitkirjoittajat ovat laatineet kihlatulle morsiolle muutamia, sulhoa kovasti sotatantereelle innoittavia repliikkejä.

Myös Vilho Koskela käy lomalla kotonaan ja siinä yhteydessä on kuvattuna aivan peini pätkä Täällä pohjantähden alla -kokonaisuudesta tutusta hämäläisestä Pentinkulman kylän Koskelan pirtistä. Ei replikointia, vain muutama väsynyt katse – ja piirongin päällä olevat kaksi valokuvaa. Vilhon veljet Eero ja Voitto ovat tuossa vaiheessa jo kaatuneet rintamalla.

Sodan lopun kaoottisissa tilanteissa korkeammat upseerit pakoittivat miehistöä tappamisen uhalla toivotomiin yrityksiin pelastaa, minkä he näkivät vielä olevan pelastettavissa. Kun harkitsevainen Koskela epärovi viimeisen torjuntayrityksen onnistumisen mahdollisuutta, on Kariluodon upseerilogiikan mukainen suoraviivainen kommentti: ”Käsky on käsky. Kerran se vain kirpaisee.” Ja kerran se vain kirpaisee. Molempia.

Loppukuussa Kariluodon isänmaallisella päätöksellä kuorutettu, vasta vihitty vaimo kantaa seppelettä urhonsa haudalle, ja Pentinkulmalla Koskelan pirtin piirongin päällä on kolme valokuvaa.

Jo ennakkoon, ennen Tuntemattoman ensi-iltaa, oli joistakin vuodetuista vihjeistä annettu ymmärtää, että tässä Louhimiehen filmisovituksessa Rokka mahdollises-

Moni epäili ”Tuntemattoman” uuden filmatisoinnin onnistumista. Toisin kävi. Kansan keskuudessa arvot ovat olleet vain positiivisia. Miksi tämä alun pitäen sotaromaaniksi v.1954 nimetty teos ei suomalaisten käsissä näytä kuluvaan koskaan? Ehkä teos kykeni poliittiset rajalinjat ylittävien hahmojen välityksellä viestimään ihmisten ja kansojen välisissä suhteissa uuden ajan välttämättömyyden. Siksi teoksen sanomasta löytyy potentiaalia uuden aikakauden pidempikestoiselle historialliselle murrokselle.

ti kuolisi. Kirjassa hän haavoittuu, mutta ei kuole. Aivan selväksi asian laita ei katsojalle elokuvan lopussa tule. Eikä sillä ole niin väliäkään. Melkein kaikki tuon konekiväärikomppanian miehet kuitenkin kuolivat tai rampautuivat.

Itse kukin tavallaan.

Unto Nikula

Valtuustokuulumisia

Moni ehkä hieraisi silmiään luettuaan, kuinka myös Kyykystä ylös -valuustoryhmä kannatti kunnanhallituksen esitystä kiinteistöveron nostosta 13.11. käydyssä valtuuston kokouksessa. Näin ääkiäkö se köyhän asia unohtui, mietittiin varmaan monessa kodissa ja ihan ymmärrettävää.

Puheenvuorossani toin esille, kuinka köyhiä on kurmuutettu Sipiläin hallituksen toimesta monin eri tavoin. Kuinka Pihlajalinnan toimitusjohtajan Aarne Aktanin verotettavat ansiotulot olivat 540 000 euroa. Konsernin hallituksen puheenjohtaja Mikko Wirenin verotettavat ansiotulot olivat 330 000 euroa ja pääomatulonsa vajeat 390 000 tuhatta euroa. Kihniöläiset sosiaali- ja terveyspalveluiden käyttäjät ovat omalta osaltaan lihattaneet kyseisten herrojen rikastumisia. Ja nyt vielä nostetaan kiinteistövero.

Kuitenkin Kihniön vaihtoehdot ovat karut -joutuminen kriisikuntamenettelyyn ja mahdollinen pakkoliitos vaikkapa Parkanoon. Tiedetään, miten pienten kuntien on käynyt kuntaliitosten myötä - luu jäänyt käteen. Maksaisimme myös korkeampaa veroäyriä ja kiinteistövero, ei järin houkuttelevaa. Valtio ei myöskään näytä palauttavan kunnilta ryöstämiään rahojaa edes osin takaisin, vaikka kovasti leuhkitaan talouden olevan nousukiidossa. Kuntien kapinakin antaa odottaa itseään. Siksi ryhmämme pitkin hampain, sydän verta vuotaen köyhien puolesta, suostui kahdesta huonosta vaih-

toedosta siihen toiseksi huonompaan.

Järjestöt ja yhdistykset tekevät kunnassamme arvokasta talkootyötä. Yhdistykset ja yhteisöt maksavat kiinteistövero omistamistaan kiinteistöistä kohdassa ”yleishyödylliset yhteisöt”. Siitä saatavat verot ovat kunnalle olemattomat 3400 euroa, mutta rasittaa talkootyöllä tehtävää tärkeää yhteisöllistä toimintaa. Siksi esitin nollaa prosenttia.

Ulkoistetut sosiaali- ja terveyspalvelut puhuttavat, kiukuttavat ja huolestuttavat kuntalaisia, kuinkas muuten - uskoiko kukaan vakavissaan jotain muuta? Kolmostien terveyden työntekijöiltä saamani palautteen takia kysyin muissa esille tulevista asioista, tietääkö ohjausryhmä, yhteinen perusturvalautakunta ja Parkano palveluiden tilaajana jatkuvista, monista eri ongelmista ja epäkohdista, joita työntekijät kokevat. Mielestäni myös Kihniöllä on moraalinen vastuu seurata entisten kunnan palveluksessa olleiden työntekijöiden asemaa yksityisellä sektorilla, joka palvelumme tuottaa.

Hannu Tiainen, Kihniö Kyykystä ylös -valuutettu

Jämsä 100 vuotta sitten

Olemme itsekukin kuulleet ja nähneet jopa kyllästymiseen asti paasausta 100-vuotiaasta Suomesta. Pidän tuota 100-vuotista itsenäisyyttä hyvinkin tulkinvaraisena. Itsenäisellä valtiolla on oma raha, oma ulkopolitiikka, oma sisäpolitiikka ja kauppa käydään kaikkien kanssa, etenkin naapurien kanssa.

Suomi ottaa ohjeensa Brysselistä ja paljon käytösohjeita tulee Yhdysvaltain paikallisesta suurlähetystöstä ja hiljakkoin valmistuneesta vakoilukeskuksesta. Kuitenkaan ei voida sanoa Suomen kumartavan länteen ja pyllistävän itään. Ei koska ollaan rähmälläan maassa, lännen demokraattien edessä pyllistäminen ei onnistu.

Ensi tammikuussa vietämme luokkasodan alkamisen 100-vuotismuistoa. Taistelut ja käytiin eri puolilla Suomea, ei kuitenkaan Jämsässä. Lähimmät taistelut taisivat olla Länkipohjassa. Murhia kuitenkin Jämsässä tehtiin enemmän kuin monella taistelupaikkakunnalla ja se herättää kummastusta vieläkin. Ihmisen henki ei ollut 100 vuotta sitten Jämsässä minkään arvoinen. Toiminta jossain työväenjärjestössä riitti joutumiseen joko Saaren kartanalle tai kirkon kelloputuliin odottamaan ampumista. Muualla Suomessa taisteluissa vangittuja punaisia kävivät paikalliset lahtarikaartilaiset etsimässä vankileireiltä.

Toiminnallaan Jämsän isännät kylvivät ihmisten mieleen pelon, joka vasta 1990-luvulla alkoi hellittää. Tästä lankeaa kiitos kirjailija ja toimittaja Jukka Rislakille. Olimme Rislakkien pitkäaikaisen kotiapulaisen Edith Laineen hautajaiskavhilla Jämsän

kirkon alaisissa. Siellä luonnollisesti puhuttiin myös vuoden 1918 tapahtumista, jotka olivat koskeneet kipeästi myös Edith Lainetta. Kahvilaisuudessa eräs osallistuja totesi Jukka Rislakille, että näistä asioista ei ole tapana puhua Jämsässä. Silloin lausuttiin Jukka Rislakin kirjan ”Kauhun aika!” syntysanat.

Kirja herätti huomiota kautta Suomen ja lienee tällä hetkellä loppuunmyyty. Lisäpainoksia odotellaan. Kirjan ansiota lienee myös eräänlaisen katumuksen herääminen Jämsän oikeistopiireissä. Tämän ilmentymänä on hankittu muistopaasi Jämsän vanhalla hautausmaalla olevalle punaisten joukko-haudalle. Tehtyjä murhia ei kuitenkaan hyvitetä minkäänlaisilla kivipaaseilla. Kylvetty pelko aiheutti sen, ettei Jämsän murhia alettu käsitellä edes 19.09.1944 tehdyn välirauhan jälkeen, jolloin myös vasemmistolaiset saivat Suomessa ihmisoikeudet. Murhiin syyllystyneitä oli tietävästi silloin vielä elossa. Tuomiot oikeusistuimessa olisivat aloittaneet veristen haavojen parantumisen. Nyt nuo haavat ovat edelleen auki ja saattavat pysyä seuraavakin 100 vuotta.

Kansalaisten kahtiajakautuminen Jämsässä on näkyvämpää kuin muualla Suomessa. Jämsässä tehtiin kolme epäonnistunutta kuntaliitosta. Kuorevesi liitettiin vastoin kuntalais-

tenenemmistön kantaa, Längelmäki jaettiin Jämsän ja Oriveden kanssa. Jämsänkoski liitettiin Jämsään myös vastoin kuntalaisten mielihpidettä. Kun vanha teollisuuspaikkakunta Jämsänkoski liitettiin maalaisliittolaiseen agrariikuntaan eli Jämsään niin eihän siitä voi mitään hyvää seurata. Meillä Jämsänkoskella on palveluista jäljellä R-kioski ja remontissa oleva uimahalli.

Historiasta toivoisi otettavan oppia, ettei vuoden 1918 kauheet koskaan toistuisi. Jämsässä on äärioikeistolla kuitenkin kohtalaisen suurta kannatusta. Tarvittaessa kyllä löytyisi uusia saarenjalluja ja rumminjusseja. Epäilen, ettei kirkon kellotapulia saisi enää käyttää teloituspaiikkana, senverran on kirkon piirissä kehitytty inhimilliseen suuntaan. Valtakunnan mitassa pitää todeta, ettei historiasta ole mitään opittu. Jälleen Suomea ollaan tekemässä Venäjää vastaan tehtävän hyökkäyksen astinlaudaksi.

Olen aina ihmetellyt miksi suomalainen porvari ei ole koskaan luottanut itseensä, vaan aina on apua haettu ulkomailta. Hävittyyn sotaan asti Saksa oli avustaja. Eikä ollut väliä oliko Saksassa keisarit tai Hitlerin natsit vallassa. Elettään vuotta 2017 niin jälleen ulkomailta haetaan apua, nyt avustajina Nato ja Yhdysvallat.

Kuitenkin loppukaneettina toivoisin, etteivät 30-luvun virheet toistuisi. On turhan paljon yhtymäkohtia tuohon onnetomaan aikaan.

Reino Welling
läkeläinen Jämsänkoskelta

Poimintoja mediasta

Itsenäisyyspäivän rauhanjuhlassa juhlittiin 110-vuotiaista suomalaista rauhanliikettä ja 100-vuotiaista Suomea! Aki Kaurismäki teki hienon tempauksen. Hän tarjosi vastikkeetta elokuvansa ”Toivon tuolla puolen” Andorra-teatterissaan Helsingissä. Elokuva käsittelee turvapaikanhakijoiden elämää Suomessa ja kertoo syyrialaisesta pakolaisesta ja suomalaisesta kauppatuottajasta. Elokuvaan ja juhlaan oli vapaa pääsy. Tapahtuman järjestämisessä olivat mukana Rauhanpuolustajat, Rauhanliitto, Sadankomitea ja Rauhankasvatusinstituutti. Pulut lista 21.11.2017 Kun Berliinin muuri kaatui 1989, maailmassa oli vain 15 rajamuuria. Nyt niitä on 70, ja valtaosa on pystytetty 2000-luvulla. **Tiedonantaja 43/2017**

Uudessa kirjassaan No Is Not Enough kanadalainen toimittaja Naomi Klein toteaa, että Donald Trump ei ole irrallinen ilmiö yhdysvaltalaisessa yhteiskunnassa. Suurta osaa maan kulttuurista on jo pitkään leimannut aatteellinen ja älyllinen tyhjyys. **Rauhan Puolesta 5/2017**

Israel tuhosi 120. kerran Israelin kansalaisten, palestiinalaisbeduiinien al-Araqibin kylän. **Ma'an News Agency 25.10.2017**

Israelissa elää 240 000 beduiinia osana palestiinalaisyhteisöjä. Puolet heistä asuu kylissä, joita ei ole virallisesti olemassa. Israelin köyhimmän väestönosan kulttuurin Israelin valtio on tuhonnut. ICAHD Finlandin ja Rauhanpuolustajien vieraina aktivistit Israelin kansalaiset Attia Al-Asam ja Yeela Raanan toivoivat 18.10, että näiden ”tunnustamattomissa” kylissä elävien palestiinalaisten elinolot saataisiin kohenemaan. Israelin valtio ei tunnusta palestiinalaiskyläjen olemassaoloa Negevin autiomaan alueella. ”Tunnustamattomissa” kylissä ei ole julkisia palveluja kuten veden tai sähköjen jakelua, jätehuoltoa tai riittäviä terveys- ja koulutuspalveluita. Israel tuhoaa kyläjen taloja yrittäessään pakkosiirtää Negevin asukkaat. Kyläjen alueet joko metistetaan tai niille asutetaan juutalaisia. Valtio on myös alkanut riistää kansalaisuuksia joiltakin Negevin palestiinalaisilta. **Rauhanpuolustajat 25.10.2017**

Peruskoulujen määrä nyt noin 2500 on puolittunut 25 vuodessa. On eri asia lakkauttaa 20 oppilaan koulu, jos lähin koulu on 40 km päässä. Kouluja on suljettu ennakoiden oppilasmäärien laskua, mikä on kiihdyttänyt väestöpakoa. Koulujen sulkemisten ja yhdistämisten talousväättämät ovat huteralla pohjalla selvityksittä. Toteutuuko

Suomessa perustuslain ja YK:n lapsen oikeuksien sopimuksen henki niiden lasten kohdalla, jotka istuvat 2,5 tuntia koulukyydissä joka arkipäivä. **Yliopisto 8/2017**

Suomen romanikielen opettaja Henry Hedman kertoo, että alle kolmasosa (noin 3000 ihmistä) Suomen romaneista osaa enää puhua kieltään. Romanian kielestä ja kulttuurista tuli 2012 virallinen sivuainekokonaisuus Helsingin yliopistoon. Hedman opetti 1978 alkaen Ruotsissa romanikieltä kuudessa eri koulussa ja jatkoi 1980 Suomessa Keravan nuorisovankilassa sekä Riihimäen ja Hämeenlinnan vankiloissa. Hedman opiskeli Kanadassa ja oli 2002-2011 Kotimaisten kielten tutkimuskeskuksen tutkija. **Yliopisto 8/2017**

Helsingin yliopisto kävi 2016 ensimmäiset yt-neuvottelut, joissa irtisanottiin myös tutkimus- ja opetushenkilöstöä. Tähän ryhdyttiin, kun Sipilän hallitus ilmoitti noin 106 miljoonan € leikkauksista 2020 mennessä. Summa on 14 % HY:n tuloista. Irtisanottiin 372 yliopistolaista, joista 48 oli tutkimus- ja opetushenkilöstöä ja 324 muuta. Takaisinoton kautta 57 sai uuden pestin, heistä 11 pysyvässä työsuhteessa. Eläkesitoumuksen kuittasi 235, ja muualle töihin lähti 128. Henkilökunta väheni 10 %. **Yliopisto 8/2017**

Slovakian Volkswagenin työntekijät vaativat 16 % palkankorotuksen. Bratislavassa alkupalkka on 679 €/kk, kun Saksan Wolfsburgissa se on 2070 €/kk. Kuuden päivän laajan lakon jälkeen Bratislavan VW:n 12500 työntekijää sai 2017 kesäkuun lopussa 14,1 % korotuksen. Se toteutetaan kahden vuoden aikana, alimpien palkkojen yleistarkistuksena, välittömänä 500 € palkanlisänä sekä yhtenä lisälomapäivänä. **Le Monde diplomatique 5/2017**

USA:ssa useimmat taiteilijat tekevät taidetta taiteen vuoksi. Taide on yhteiskunnasta ja muusta irrallaan. Vastakohtana marxilaisen estetiikan mukaan taide on kietoutunut yhteiskunnallisen ihmisen elämään. Marx, Engels ja Lenin luonnehtivat teorioissaan, että taide – kuten myös tiede ja uskonto – ovat yhteiskunnallisten tuotantosuhteiden määrittämän järjestyksen päällysrakennetta, joka sekä ilmentää yhteiskuntajärjestystä että toimii välineenä sen muokkaamiseksi. Taide kytkeytyy erottamattomaksi osaksi yhteiskunnallista elämää, päinvastoin kuin taiteen autonomiasa kannattavassa modernistisessä näkemyksessä. **Kulttuurivihkot 1/2017**

Hannu Kautto

Trump törttölli

USA:n presidentti Donald Trump hölmöili 6.12.2017 ilmoittamalla Yhdysvaltojen tunnustavan Jerusalemin Israelin pääkaupungiksi ja siirtävän lähetystönsä Tel Avivista Jerusalemiin.

USA:n päätös rikkoo YK:n päätöksiä ja kansainvälistä oikeutta.

Monissa maissa on järjestetty mielenilmauksia päätöstä vastaan. Palestiinan presidentti Mahmud Abbas sanoo, ettei USA voi toimia enää välittäjänä Palestiinan ja Israelin neuvotteluissa. Päätös voimistaa Israelin miehityspoliittikkaa.

HaKa

Eurooppaa yhdennettiin uskossa keynesiläisyyden kestävyYTEEN

Maailma, jossa EU:a alettiin luomaan, oli taloudeltaan keynesiläinen. Talous oli politiikalle alistainen vielä 1970-luvun puoliväliin, jolloin monetarismi, uusliberalismi tai uusklassinen teoria alkoivat vallata alaa. Keynesiläisyys ja hyvinvointivaltio perinteisessä mielessä olivat Suomessakin menneitä 1980-luvun puoliväliin tultaessa. Euroopan ja Suomenkin sosialidemokraateissa säilyi kuitenkin usko hyvinvointivaltioon ja poliittisen johtamisen edellytyksiin vahvana, vaikka aika oli jo kulkenut näiden edellytysten ohi.

Kuva: Heikki Männikkö

Uusliberalismi on paluu puhtaaseen markkinakapitalismiin, jota keynesiläisyys ei edustanut. Sen poliittinen piirre on, että siinä on entisten puolueiden asemansa vuoksi oltava mukana. Joukkoliikkeet vaativat ”ei leikkauksille”. Tullee vaatia ”irti uusliberalismista”. Joukkoliikkeen tulee järjestäytyä poliittisesti tämän tunnuksen taakse.

Uuden kansainvälisen talousjärjestyksen (UKTJ) kaatuminen YK:ssa ja Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) sekä Maailmanpankin (WB) roolien muutokset avustajista ”rakennesopeuttajiksi” 1980-luvun alussa, ikään kuin merkitsivät sitä, että keynesiläinen talouden sykli on päättynyt. Tämän olisi pitänyt herättää poliittinen päätöksentekomme hyvinvoinnin menneestä huumasta.

Suomessa vuonna 1994 kansa saatiin uskomaan siihen, mihin olisi voinut uskottavasti uskoa vuonna 1974. Meillehän luvattiin päätöksenteossa ”läheisyysperiaatetta”, SOTE-palveluissa puuttumattomuutta, Pohjoismaisen hyvinvoinnin levittämistä Eurooppaan, vapaata kaupaa ja hyvinvoinnin kasvua. Mitä todellisuudessa saimme, ”rakennesopeuttavan”, taloudellista- ja sosiaalista eriarvoisuutta lisäävän, globalisaatioon ja vapaisiin markkinoihin perustuvan yhteiskunnan sekä uskon inflaatiottomaan talouteen eurooppalaisina ja suomalaisina.

Tämän kaiken tuli edistää ”dynaamisuudessaan” taloudellista kasvua ja hyvinvointia. Ei ole ih-

me, että EU on suurissa vaikeuksissa ja euroalue vielä suuremmissa. Ns. ”yhdentävä Eurooppa” on alkanut hajaantua, pontimina kansalliset tyytymättömyydet.

Kapitalismi on taloutta eteenpäin tyrkkävä järjestelmä, johon voi varauksetta lukea Kiinanakin. Markkinaliberalismi, joka pyrkii suitabilityaan yhteiskuntien roolia, on sitä vastoin noussut jo 1980-luvun puolivälistä esteeksi maailmantalouden kasvuille. Ennen kaikkea se on este hyvinvoinnin jakaantumiselle, mikä on se kasvun varsinainen jarru, tarjontatalouden klassinen ongelma.

Eurooppaa tämä ”ongelmallinen markkinaliberalismi” on piinannut jo sukupolven ajan, kun ”kehityksen” on annettu laahustaa yritysvetoisesti: lisäämällä tarjonnan edellytyksiä poistamalla ”yhteiskunnallista byrokratiaa” ja lisäämällä yksityistä ”byrokratiaa” sen kaikilla osaluilla. Taloushistoriassa markkinaliberalismilla tai klassisella teorialla ei ole maailmantaloudessa empiiristä (kokemusperäistä) näyttöä onnistumisista. Sitä vastoin keynesiläisellä teorialla on, toisen maailmaso-

dan jälkeinen aika 1970-luvun puoliväliin.

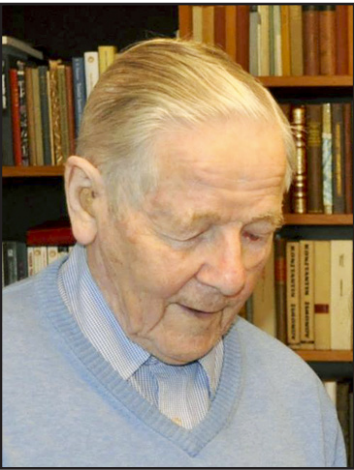
Keynesiläisyyden keskeisin ”kuohitsija” oli epäilemättä Milton Friedman monetarismeineen/ uusliberalismeineen. Hän loi manifestin niille, jotka tunsivat liikaa veroja maksavansa ja tukevansa julkista kulutusta, vaikka empiria osoitti selkeästi Keynesin olleen oikeassa. Julkista- ja yksityistä kysyntää tarvittiin kasvun moottoreina. Keynesiläisen kapitalismi luotti siis kysynnän voimaan. Monetaristinen tai klassinen teoria, jolta puuttuvat onnistumisen näytöt globaalissa taloudessa, taas painottivat tarjontaa,

Jälki- tai uuskeynesiläisistä tutkimuksesta valtaosa painottaa eurooppalaista eheyttä. Osa näkee kansallisen tason toteuttavan Keynesin alkuperäistä ajattelua parhaiten. Siis jonkinlaista protektionismia, että kansakunnat voivat omien tarpeidensa mukaan rakentaa ”tullimuureja”. Näinhän toimivat lukuisat maat USA:sta alkaen. Eurooppalaisista maistakin parhaiten ovat pärjänneet euron ulkopuolella olevat omine raha- ja finanssi-poliittikkoineen sekä maailmalla ne maat, jotka ovat irtautuneet IMF:n ”rakennesopeutuksista”.

Jossittelua on kysymys, oliko vuonna 1973 Kekkosen vai Tuomioja oikeassa kun EEC-päätös tehtiin? Vuonna 1994 eivät kuitenkaan olleet oikeassa ne, jotka veivät meidät unioniin puutteellisin ymmärryksiin maailmantaloudessa tapahtuneista muutoksista sitten 1970-luvun. Miten tästä eteenpäin. Voidaanko virhe (EU ja euro) korjata vai tulisiko päättäjien pyörittää päätöksensä ja palata kansallisen Keynesin linjoille ja hakea vastausta esim. demarien vuoden 1952 ohjelmasta ”itsenäinen kansa yhteistyön maailma”, joka hyllytettiin markkinaliberaaliin, monetaristiseen maailmaan siirryttyä 1980-luvulla.

Hannu Ikonen
Vastavalkea vpj
Sisilia Ispica

Valtiopäiväneuvos Ensio Laine 90 vuotta

Merkkipäivän viettäjiä elämänerroissa joskus sorrutaan ylisanojen käyttöön. Kun on kyse 2.11.2017 kunnioitettavan 90 vuoden iän täyttävästä Ensio Laineesta, ei tähän ole vaaraa. Pitkä ura kunnallis- ja valtiollisessa politiikassa sekä urheilu- ja ystävyyseuratoiminnassa on itsessään jo sellainen saavutus, ettei se tarvitse ylisanoja.

Ensio Laine liittyi 1946 SKP:n jäseneksi ja on siitä lähtien jäsenmaksunsa maksanut. Ennen kunnallisia ja valtiollisia luottamustehtäviä Ensio Laine toimi Suomen Demokraattisen Nuorisoliiton Kärämäen

osastossa ja Turun piirin piiritoimikunnassa. Ensio Laine on toiminut myös aktiivisesti urheilun saralla. Hänet valittiin TUL:n Varsinais-Suomen toiminnanjohtajaksi 1959.

Kunnallispoliittinen ura alkoi 1954, jolloin hänet valittiin ensi kerran Turun valtuustoon. Sitä ennen hän oli ollut jo kolme vuotta lautakunnissa. Valtuustouraa keskittiin Turussa 47 vuotta ja jos otetaan lukuun edellä mainittu kolme vuotta, päästään harvinaiseen vuosilukuun 50 vuotta kunnallispolitiikkaa. Vuoden 1966 eduskuntavaaleissa Ensio Laine valittiin ensimmäiseksi varamieheksi. Kun Pekka Silander kuoli kesken vaalikauden, niin Ensio Laine tuli kansanedustajaksi toukokuussa 1968. Eduskuntatyötä jatkui vuoteen 1995 asti eli pyöreästi 28 vuotta. Eduskunnassa Ensio Laine oli sananmukaisesti kansanedustaja ja sai kannattajia esityksilleen yli puolue-rajajen. Nykyeduskunnasta todellista kansanedustajaa saa etsiä kissojen ja koirien kanssa ja löytyminen on silti epävarmaa.

Ensio Laine on myös aktiivinen osallistuja Suomi-Korea seurassa. Tuttavuuteni Ensio Laineen kanssa alkoikin vuosikymmeniä sitten Eduskunnassa. Ennen ns. kaksoistornien sortumista Suomi-Ko-

rea-Seuran kokoukset pidettiin Eduskunnan kokoustiloissa. Ensio Laine ja kansanedustaja Pekka Lepänen saivat minut vedettyä mukaan seuran aktiiviseen toimintaan. Koska kirjoittaminen on vahvin puoleni, olen käyttänyt sitä mahdollisimman paljon Suomen ja Korean demokraattisen kansantasavallan välisen ystävyysyden lisäämiseen. Tämä on huomioitu jopa Korean demokraattisessa kansantasavallassa, koska sain 2010 Ystävyysyden 2:n luokan kunniamerkin.

Ensio Laine voisi myös toimia terveellisten elämäntapojen lähettiläänä. Sitten voi Ension tavoin vielä 90 vuotiaana liikkua ja osallistua niin eläkeläisten kuin muidenkin järjestöjen toimintaan. Oma toiveeni on, että vuosikymmeniä kestänyt kirjeenvaihtomme jatkuu vielä kauan ja samoin tapaamisemme joko Turussa tai puoluetapahtumissa. Kaikki ystäväsi Eläkeläisissä, Suomi-Korea-Seurassa ja puolueessa esittävät Sinulle kunnioittavat onnittelet ja pitkän iän toivotukset.

Reino Welling
Suomi-Korea Seuran taloudenhoitaja ja kunniajäsen

Kuva: Kaija Kiessling

Kiina kohtuullisen vauraaksi yhteiskunnaksi v. 2021 mennessä

Presidentti Xi Jinpingin pitämä linjapuhe Kiinan kommunistisen puolueen 19. puoluekokouksessa

Toverit

”Puoluekokouksen teemoina ovat: Pidetään kiinni alkuperäisistä pyrkimyksistämme ja säilytetään vakaasti mielessämme kiinalainen sosialismi huomioituna sen kansalliset piirteet sekä kannetaan korkealla kiinalaisen sosialismin lippua. Turvataan ratkaiseva voitto kaikilta osin kohtuullisen vauraan yhteiskunnan rakentamiseksi. Pyritään kiinalaisen sosialismin menestykseen uudella aikakaudella ja työskennellään väsymättömästi kiinalaisen, kansallisen unelman toteuttamiseksi.”

”Älkää koskaan unohtako, miksi te aloitte ja sitä, että te voitte suorittaa tehtävänne. Kiinan kommunistien alkuperäisenä pyrkimyksenä ja tehtävänä ovat olleet onnellisuuden etsiminen kiinalaisille ja Kiinan nuorentaminen kansakuntana. Tämä alkuperäinen pyrkimys ja tehtävä innostavat kiinalaisia kommunisteja etenemään. Puolueessamme jokaisen on hengitettävä samaan tahtiin kansan kanssa, jaettava sen kanssa sama tulevaisuus ja pysyttävä todellisesti kiinnittyneenä siihen. Pyrkimys kansakunnan elämän parantamiseksi on myös oltava ponnistustemme keskiössä. Meidän on ylläpidettävä loputtomasti puhtia rehkiessämme kohti kansallisen uudistamisen suurta päämäärää.”

”Sekä Kiina että koko maailma ovat keskellä perustavia ja monimutkaisia muutoksia. Kiina

elää yhä tärkeiden strategisten kehitysmahdollisuuksien aikakaudella. Näkymät ovat valoisat, mutta haasteet ovat vakavia. Kaikkien tovereiden täytyy tavoitella korkealle ja katsoa kauas ja olla varuillaan varoista jopa rauhallisina aikoina. Heillä on oltava rohkeutta jatkaa uudistusta ja murtaa sille uusia alueita. Ei saa kovettua muutoksille tai jäädä toimettomaksi. Me yhdistämme Kiinan kansakunnan kaikki etniset ryhmät ja johdamme ne ratkaisevaan voittoon rakentamaan kaikilta osin kohtuullisen vaurasta yhteiskuntaa ja turvaamaan kiinalaisen sosialismin menestyksen uudella aikakaudella.”

Työmme ja historialliset muutokset

”Viimeiset viisi vuotta 18. puoluekokouksesta eteenpäin ovat olleet todella merkityksellisiä puolueemme ja maamme kehitykselle. Kiinan ulkopuolella me olemme kohdanneet hidasta globaalia talouden elpymistä, useiden alueellisten konfliktien ja häiriöiden puhkeamista sekä maailmanlaajusten ongelmien lisääntymistä. Kotimaassa olemme kokeneet syvällisiä muutoksia uuden, normaalin talouskehityksen myötä. Olemme jatkaneet edistymistä vakaudessa, haasteissa ja edelläkävijän roolissa eteenpäin. Me olemme toteuttaneet historiallisia saavutuksia uudistuksissa, maan avautumisessa ja sosialismin modernisatiossa.”

”Puolueen keskuskomitea kokoontui seitsemään täysistuntoon pannessaan toimeen 18. puoluekokouksen asettamat toimintatavoitteet. Tehdyt päätökset ja suun-

nitelmat koskivat erittäin tärkeitä asioita, kuten puolueen toimielinten uudistamista ja hallituksen toimintojen muuttamista sekä uudistusten syventämistä kaikilla aloilla. Näitä olivat mm. laillisen hallintotavan edistäminen, 13. viisivuotissuunnitelman laatiminen ja puolueen hallinto. Viimeisten viiden vuoden aikana olemme toteuttaneet suunnitelman, joka kohentaa koordinoitua taloudellista, poliittista, kulttuurista, sosiaalista ja ekologista edistymistä. Laaja-alaisessa strategiassamme on tehty totaalinen edistysaskel pyrkimällä rakentamaan kohtuullisen vauras yhteiskunta, syventää uudistuksia, edistää lakien mukaista hallintoa ja vahvistaa puolueen itsehallintoa.”

Taloudellinen kehitys

”Olemme sitoutuneet uuteen kehitysfilosofiaan, omaksuneet oikean lähestymistavan kehitykseen ja pyrkineet muuttamaan talouden kasvumallia. Tuloksena on ollut kehityksen laadun ja sen vaikutusten jatkuva parantuminen. Talous on yltänyt keskikorkeaan kasvuun. Kiina on suurtalouksien johdossa. Bruttokansantuote kohosi 54 triljoonasta juanista 80 triljoonaan junaan (80 000 miljardia juania = 12 000 miljardia USD). Kiina on vahvistanut asemaansa maailman toiseksi suurimpana taloutena. Sen osuus maailman talouden kasvusta on 30 %. Tarjontapuolen rakenneuudistus on edistynyt entisestään, mikä osoittaa talouden vakaata parantumista. Kehittyvät teollisuudenalat, kuten digitaalinen talous ovat menestyneet. Suurnopeusjunien, moottoriteiden, siltojen, satamien, lentokenttien ja

Ilmoituksensa mukaan Kiina rakentaa edelleen sosialismia. Tähän kaikki eivät usko. Historiallinen materialismi kuitenkin osoittaa kehityksen tekevän mutkia. Kiina vastasi globalismin vyörytykseen tavalla, jolla voi turvata sosialismin ja ottaa haltuunsa ihmiskunnan tieteen ja teknikan saavutukset. Tämä on ”pitkä marssi”, mutta sitä oli Kiinan muurinin rakentaminen. Muistakaa, että kuullessaan uutisen Neuvostoliiton hajoamisesta, kiinalaiset ilmoittivat olevansa hyvin surullisia.

muun infrastruktuurin rakentaminen ovat nopeuttaneet kehityksen vauhtia. Maatalouden uudistamisen tuloksena vuosittainen viljasatomme on kohonnut 600 miljoonaan metriseen tonniin. Kaupungistuminen on lisääntynyt vuosittain 1,2 %. Yli 80 miljoonaa ihmistä on muuttanut asumaan pysyvästi taajamiin. He ovat saaneet oman asunnon. Alueellinen kehitys on tasapainottunut. Uusi silkkitie (Belt and Road) –aloitteeseen liittyvä Peking-Tianjin-Hebein alueen koordinoitu kehitys ja Yangtze Economic Beltin kehittäminen ovat edistyneet merkittävästi.”

”Olemme kiinnittäneet suurta huomiota innovaatiotoimintaan perustuvan kehitysstrategian toteuttamiseen. Olemme pyrkineet tekemään Kiinasta keksijöiden maan, joka on edistynyt merkittävästi tieteen ja teknologian alalla. Tähän lukeutuvat Tiangong-2 –avaruuslaboratorion menestyminen, syvänmeren miehitetyn sukellusveneen Jiaolongin käyttöönotto ja Tianyanin kaukoputki (FAST), pimeää ainetta tutkivan satelliitin Wukongin laukaiseminen avaruuteen ja kvanttitieteen Mozi -satelliitti sekä oman C919-matkustajalentokoneen koelennot.” COMACin 168-paikkaisella kapearunkokoneella on tarkoitus korvata Boeing 737- ja Airbus 320 –matkustajalentokoneet. Shanghaiin tehtaalta on tilattu jo yhteensä 517 lentokonetta toimitettaviksi kotimaahan ja ulkomaille. (ML)

”Etelä-Kiinan meren saarten ja riuottojen rakentamisessa on edistytty tasaisesti. Avoimen talouden uusia instituutioita on paranneltu jatkuvasti. Kiina on nykyisin johtavassa asemassa maailman kaupassa, ulkomaisissa investoinneissa ja valuuttavarannoissa mitattuna.”

Uudistusten syventäminen

”Olemme ryhtyneet perusteellisiin toimiin syventääksemme uudistuksia nopeasti. Olemme työskennelleet päättäväisesti poistaaksemme institutionaaliset esteet kaikilla aloilla. Olemme saavuttaneet läpimurtoja monilla aloilla ja edistyneet uudistuksessa. Yli 1500 reformin käynnistämisen ansiosta avainalueilla on päästy läpimurtoihin. Kiinalaista sosialistista yhteiskuntajärjestelmää on parannettu huomattavasti nykyaikaistamalla sitä ja sen hallintoa. Se on täynnä elinvoimaa ja sitä ohjaa luovuuden lisääntyminen.”

Demokratian ja lainsäädännön kehittäminen

”Me olemme kehittäneet aktiivisesti sosialistista demokratiaa ja edistäneet lakeihin perustuvaa hallintoa. Olemme tehostaneet maan kattavien instituutioiden rakentamista,

jotta yhdistäisimme entistä paremmin puolueen johtavan osuuden, kansakunnan toimivuuden ja laillisen hallintotavan. Olemme parantaneet jatkuvasti toimielimiä ja mekanismeja, joiden avulla puolue harjoittaa johtajuutta. Sosialistisen demokratian tehostamiseksi on laadittu ohjelma. Puolueen sisäistä demokratiaa on laajennettu ja sosialistinen neuvoa-antava demokratia kukoistaa.”

”Isänmaallisen yhdistyneen rintaman olemassaolo on vahvistettu. Etnisiin ja uskonnollisiin asioihin liittyvään työhön on hyväksytty uusia lähestymistapoja. Lainsäädäntömme on vankka. Lainvalvonta on tiukkaa. Oikeuslaitoksen toiminta on puolueetonta, ja kaikkien on noudatettava lakia. Pyrkimyksemme on rakentaa valtio, jossa hallitus ja oikeusvaltioon perustuva yhteiskunta tukevat toisiaan. Kiinalainen, sosialistinen oikeusvaltio on parantunut jatkuvasti. Yleinen tietoisuus oikeusvaltion olemassaolosta on kasvanut voimakkaasti. Kansallisen valvontajärjestelmän uudistamisen käyttöönotossa on edistytty hyvin. Tehokkaisiin toimenpiteisiin valtiohallinnon ja oikeusjärjestelmän uudistamiseksi sekä järjestelmien kehittämiseksi vallan käytön valvontaan on jo ryhdytty.”

Teorian ja kulttuurin kysymyksiä

”Olemme vahvistaneet puolueen johtajuutta ideologisen työn suhteen. Tutkimme uutta lähestymistapaa puolueeseen liittyvien teorioiden edistämisessä. Marxisin merkitykselle ohjaavana ideologia annetaan enemmän arvostusta. Ihmiset ovat omaksuneet sosialismin, johon sisältyy kiinalaisia piirteitä ja kiinalainen unelma. Sosialismin ydinarvot ja hieno, perinteinen kiinalainen kulttuuri elävät yhdessä kansamme sydämissä. Aloitteet julkisen etiketin ja eettisten standardien parantamiseksi ovat osoittautuneet onnistuneiksi. Julkisia kulttuuripalveluja on parannettu. Taide ja kirjallisuus ovat menestyneet. Kulttuuri-ohjelmat ja -teollisuus ovat voimakkaasti elossa. Internet-palvelujen kehittämistä, hallintaa ja toimintaa on parannettu. Kuntosali kaikille -ohjelmat ja kilpaurheilun ovat kokeneet laajaa kehitystä.”

”Maamme alleviivaamat arvot, josta koko yhteiskunnan lävitse virtaava positiivisen energian aalto rakentuu, ovat suuremmat kuin koskaan ennen. Meillä kiinalaisilla on enemmän luottamusta omaan kulttuuriimme. Kiinan kulttuurinen pehmeä voima ja sen kulttuurin kan-

Taustatietoja Kiinan merkityksestä maailmanpolitiikassa

Kiinalaisesta sosialismista kirjoitetaan ja julkaistaan Suomessa varsin vähän. KKP:n 19. puoluekokouksen linjauksista päätellen maassa kuitenkin rakennetaan edelleen sosialismia.

Shanghai Cooperation Organization (SCO) perustettiin v. 2001 taloudelliseksi yhteistyöjärjestöksi ja poliittiseksi vastapainoksi sotilasliitto Natolle. Sittemmin sen toiminta on painottunut yhä enemmän sotilaalliseen suuntaan. Sen vakinaisia jäsenmaita ovat Venäjä, Kiina, Tadžikistan, Kazakstan, Kirgisia ja Uzbekistan. SCO:n tarkkailijajäseninä toimivat Pakistan, Iran, Intia ja Mongolia sekä Afganistan. Keskustelukumppanin asema on suotu Sri Lankalle, Valko-Venäjälle ja Turkille.

SCO:n jäsenvaltiot vastustavat painokkaasti toisten valtioiden sisäisiin asioihin puuttumista etnisten tai uskonnollisten intressien tai ihmisoikeuksien turvaamiseksi. Niiden keskeisimpiä yhteistoiminnan alueita ovat alueellinen turvallisuus sekä kamppailu terrorismia, separatismia ja fundamentalistisia ääriilikeitä vastaan.

Kiinan presidentti ja sotilaallisen komitean puheenjohtaja Xi Jinping piti 29.11.2014 tärkeän puheen, jossa hän kertoi Kiinan keskusjohdon tehneen virallisesti strategisen muutoksen globaalipolitiikkaan. Maa ei pidä enää Yhdysvaltoja ja EU:ta geopolitiikassaan ensisijaisina, vaan se on luonut uuden geopolittisen prioriteettikartan. Tämä pitää sisällään

BRICS-maiden (Brasilia, Venäjä, Intia, Kiina ja Etelä-Afrikka) nopeasti kehittyvän talousalueen, Kiinan naapurivaltiot Aasiassa, Afrikan ja muiden kehittyvien alueiden maat.

Kiinan uusi yhteistyötahojen ensisijaisuuskartta painottuu selkeästi kehitysmaiden suuntaan aiempien suurten maiden ja niiden multilateraalisten organisaatioiden (YK, APEC, ASEAN, IMF, Maailmanpankki jne.) sijasta, koska se ei koe niiden enää palvelevan omaa kehitystään.

Kiinalainen unelma

Ulkopoliittisen instituutin vanhemman tutkijan Jyrki Kallion selvityksen mukaan: ”Xi Jinping on luonut Kiinan nykyistä kehitystä ohjaavan iskulauseen ”kiinalainen unelma”. Sen mukaan Kiina saattaa valmiiksi ”kohtalaisen hyvinvoivan yhteiskunnan” rakentamisen v. 2021 mennessä, jolloin Kiinan kommunistinen puolue täyttää 100 vuotta. Kiinan henkeä kohden lasketun bruttokansantuotteen tulee silloin olla kasvanut kaksinkertaiseksi v. 2010 verrattuna. Kiinan kansantasavallan satavuotisjuhliin eli v. 2049 mennessä on vuorossa ”suuri kansallinen uudelleenherääminen”, joka tarkoittaa, että Kiina vakiinnuttaa paikkansa maailman johtavien valtioiden joukossa joka suhteessa.”

Uusi silkkitie

”Uusi silkkitie” on kiinalainen projekti, jonka tavoitteena on uuden kauppareitin luominen Kiinan, Venäjän ja Mongolian sekä Euroopan välille. Kiina investoi 51,1

miljardia USD Uusi silkkitie –maihin v. 2013–2016, mikä merkitsi 12 % sen kaikista suorista sijoituksista.

Yiwun kaupungista Kiinasta lähti 18.11.2014 ensimmäinen yhteispainoltaan yli 1000 tonnia painava ja 82 tavarakonttia kuljettanut tavarajuna kohti Madridia. Lasti saapui perille 9.12.2014. Tällä Euraasian halki kulkevalla junaradalla on pituutta yli 13 000 km. Kyseessä on maailman pisin säännöllisesti liikennöitävä rata. Ns. ”Euraasian rata” on 40 % pidempi kuin legendaarinen Trans-Siperian rata ja sen reitti kulkee Kiinasta Kazakstanin, Venäjän, Valko-Venäjän, Puolan, Saksan ja Ranskan kautta Espanjaan. Euraasian halki kulkeva Yiwu-Madrid-rata merkitsee suurten muutosten alkua. Logistisena kanavana se on tehokas ja uskottomman pitkä. Rata on konkreettinen esimerkki Euraasian integraatiosta. Ennen kaikkea, se on ensimmäinen rakennuspalikka vuosisadan ehkä merkittävimmässä hankkeessa – Kiinan Uudessa silkkitie-projektissa. Tulevaisuudessa matka taitetaan luotijunalla, mikä merkitsi sitä, että matka Kiinasta Eurooppaan kestäisi vain muutaman päivän, eikä 21 päivää, kuten nykyään.

Tällä hetkellä 90 % maailman konttiliikenteestä kulkee meriteitse ja erityisesti tähän Kiina haluaa muutosta. Yiwu-Madrid-junarata on konkreettinen muutosaskel. Silkkitie edustaa läpimurtoa Euraasian halki kulkevalle konttiliikenteelle.

Matti Laitinen

Toivotamme Hyvää Uutta Vuotta Suomen työkansalle!
Irti EU:n uusliberalismista, Nato:sta, eurosta ja..

Kommunistien Liitto ry
Suomen Työväenpuolue ry
EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Sodan ja Fasismien Vastainen Työ ry
STP:n Helsinki ryhmä
Suomen Työväenpuolueen Turun Seudun osasto ry
Kommunistien Hermannin-Vallilan osasto ry
Hermannin Naiset ry
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Rakennustyöläisten Liiton Tikkurilan ammattios. 265 ry
Demokraattinen Sivistysliitto

SFT:n hallitus

Timo Kangasmaa
Esko Auervuolle
Juho Haavisto
Esko Koivisto
Timo Nieminen
Janne Rahikainen
Ville Rahikainen

Helsinki

Kai Kontturi
Raika Kontturi
Heikki Männikkö
Tarja Männikkö
Taina Mäenpää
Ansu
Hipsu
Samppu
Tuikku
Marjaliisa Siira
Nelly & Mishka
Hannele Salava
Pekka Tiainen
Janne Rahikainen
Ville Rahikainen
Elina Kämppi
Kaarina Heikkinen
Matti Laitinen
Aarni Mietala

Sakari Kuismin
Palstapuutarhuri
Sirpa Mittilä
Ingrid Hämäläinen
Bertta Laine
Veikko Väisänen
Senja Väisänen
Riitta Väisänen
Jaakko Ahvola
Pertti Leino
Tuija Siltanen
Ari Hannikainen
Pekka Kotkasaari
Tolja

Espoo

Hannu Kautto
Tommi Lievemaa

Vantaa

Lauri Paronen
Kata Nurmi
Eira Kärki
Marja-Liisa Juvonen
Paavo
Heikki Uusimäki
Hilja Pietiläinen
Juha Kärki
Espoon Leipäpappi

Tuusula

Esko Koivisto
Markku Nieminen

Porvoo

Pavel Tammi
Saga Wahrman
Eva Wahrman
Raimo Järvelä
Hannu Hämäläinen
Kalevi Wahrman
Kaija Siippainen
Hennu Henttonen
Pekka Kokkinen
Tytteli Leinonen
Pertti Pitkänen
Tommi Wahrman
Pirkko Nokkala
Yrjö Nieminen
Tuukka Wahrman
Aune Manelius
Teresia Wahrman
Vera Wahrman
Tytteli ja Jannu

Hämeenlinna

Pasi Ranki

Janakkala

Jorma Talikka

Uusikaupunki

Heikki Ervasti
Esko Rintala

Turku

Esko Luukkonen
Anne Luukkonen
Markus Uutela
Reino Intovuori
Jarmo Vikman
Silja Mölkänen
Helena Tuomaala
Risto Lajunen

Veera Eloranta
Janne Kejo

Loimaa

Juha Kieksi

Tampere

Hannu Huhtala
Leena Huhtala
Risto Koivula
Taavi Lintunen
Martti Satri

Nokia

Erno O.A. Laitinen
Sari Korpiaho
Siuro
Vuokko Servo

Lempäälä

Markku Huhtala
Ari Palm
Harry Rajala

Kihniö

Hannu Tiainen

Virrat

Mirjam Virkki

Hämeenkyrö

Jorma Kangasniemi
Marja Kangasniemi
Kalevi Nurmi
Timo Kangasniemi

Peräseinäjoki

Jartsev
Vanha Seppä

Jämsä/Jämsänkoski

Reino Welling
Mirja Welling
Erkki Flyktman
Veikko Flyktman
Martti Saarinen
Teuvo Vuorenpää
Liisa Vuorenpää
Tapani Hakanen

Lahti

Anja Saarikko
Timo Saarikko

Savonlinna

Juha Bilund

Punkaharju

Heikki Leinonen

Joensuu

Ari Sulopuisto
Pauli Eskelinen

Kuopio

Juhani Tanski

Pieksämäki

Cilla Heiskanen

Lieksa

Hannu Ikonen

Sonkajärvi

Asko Julkunen
Erkki Kauppinen

Oulu

Paavo Junttila

Rovaniemi

Unto Nikula

ASBESTKAMP 85

Wäinö Pietikäinen
Hannu Kukkonen
Riitta Vainonpää
Reijo Karttunen
Aune Jakola
Pentti Katainen
Taina Tarvonen
Mikko Anttila
Heikki Häkkinen
Heikki Rajamäki
Anita Salven

Vanha hyväksi todettu neuvo: katsokaa poliitikon käsiä, alkää hänen suutansa. Hallitus päätti lopettaa lisälmen alue-sairaalan nukutusta vaativan leikkaustoiminnan. Kaikki alueen hallituspuolueiden kansanedustajat äänestivät sulkemisen puolesta. ”Oppositio” puolueiden paikalliset kansanedustajat äänestivät vastaan, koska eivät ole hallituksessa. Kokoomuksen iisalmelainen kansanedustaja Markku Eestilä kirjoitti kalliita totuuden sanoja, päätös perustuu lakiin. Häneltä vain sattui ”unohtumaan”, että hän istuu eduskunnassa, joka päätti kyseisestä laista. On syytä varoa poliitikkoja, jotka julistavat totuutta. He noudattavat Saksan keisari Wilhelmin neuvoa; ”Puhukaa aina totta, ainoastaan totta, mutta alkää koskaan koko totuutta.”

Viljo Heikkinen
Lapinlahti

Kansan äänessä näin kuvan, jossa mielenosoittajan kylrissä luki ”Emme elä tehdäksemme työtä, vaan teemme työtä elääksemme”. Muistakaa, että pyrimme kylä kommunismin, jossa elämme tehdäksemme työtä. Se on tavoitteemme.

Vanha seppä
Peräseinäjoki

Työväenluokan puolesta tehdystä työstä Kansanääni ja Kansan äänen järjestöt kiittävät tovereita vuoden aikana tehdystä työstä. Jaksakaamme kaikin paneutua kirjoittamiseen myös tulevana vuonna.

Työväenluokan ja kommunistisen liikkeen yhtenäisyys syntyy yhteisen työväenluokan maailmankatsomuksen kautta. Varmistakaa, että jokaisen laukusta löytyy työläisen käsikirja. Kaikki opiskelemaan marxilaisuuden perusteita

Heikki Männikkö

Kiina kohtuullisen vauraaksi yhteiskunnaksi v. 2021 mennessä

Jatkoa sivulta 9

sainvälinen vaikutus ovat lisääntyneet merkittävästi. Ajattelussa vallitsee suurempi yhtenäisyys sekä puolueessa että koko yhteiskunnassa.”

Kiinan elintaso on kohentunut

”Näkemyksemme ihmiskeskeisestä kehityksestä on toiminut. Lukuisia ihmisten hyväksi tehtyjä aloitteita on täytäntöönpanossa ja ihmisten tyytyväisyys on kasvanut voimakkaasti. Köyhyyden suitsemisessa on edistytty valtavasti. Yli 60 miljoonaa ihmistä on poistettu köyhyydestä. Köyhyyden määrä on laskenut 10,2 % alle 4 % tason. Koulutuksen kehittämisessä on tapahtunut monipuolista edistystä. Merkittäviä edistysaskeleita on otettu Keski- ja Länsi-Kiinassa sekä maaseutualueilla. Työllisyys on kas-

vanut tasaisesti. Vuosittain on syntynyt keskimäärin yli 13 miljoonaa uutta työpaikkaa kaupunkeihin. Kaupunkien ja maaseudun väen henkilökohtaisten tulojen kasvu on ylittänyt maan talouskasvun. Keskituloisten työntekijöiden ryhmä on laajentunut. Sosiaaliturvajärjestelmä kattaa sekä kaupunki- että maaseutuväestön. Lisäksi myös kansanterveys ja lääketieteelliset palvelut ovat parantuneet huomattavasti. Julkisen talouden tukemien ja perustarpeet täyttävien asuntohankkeiden rakentamisessa on edistytty. Sosiaalihuollon järjestelmiä on parannettu. Oikeus ja järjestys on säilytetty, ja kansallista turvallisuutta on kohennettu.”

Ekologisen siviisaation rakentaminen

”Olemme uhranneet valtavasti voimia ympäristönsuojelulle. Tämän seurauk-

senä puolue ja koko maa ovat muuttuneet tavoitteellisemmiksi ja aktiivisemmiksi maamme vihreän kehityksen edistämiseksi. Ne ovat selkeästi luopumassa laiminlyönneistä ekologiassa ja ympäristönsuojelussa. Pyritään rakentamaan ekologinen siviisaatio. Kaavoitusjärjestelmää on parannettu. Kansallispuistojärjestelmän perustamisessa on edistytty. Yleiset toimet resurssien sääntämiseksi ovat edistyneet. Energian ja luonnonvarojen kulutus on vähentynyt huomattavasti. Laajoja ekologisia säilyttämis- ja ennallistamishankkeita on tehty ja uusia metsiä on istutettu. Kiinan ympäristöhallintoa on vahvistettu, mikä on johtanut huomattavaan ympäristön parantumiseen. Kansainvälisen yhteistyön myötä Kiinasta on tullut ilmastomuutoksen torjunnassa maailmanlaajuisesti tärkeä tekijä.”

Kansanarmeijan vahvistaminen

”Voidaksemme toteuttaa kiinalaisen unelman tarvitsemme voimakkaan armeijan. Olemme kehittäneet uusia olosuhteita varten sille uuden strategian. Olemme tehneet kaikkemme oman kansallisen puolustuksemme ja armeijamme nykyaikaistamiseksi. Me kokoonnuimme Gutianin piirikunnassa Fujianin provinssissa sotilaspoliittiseen tapaamiseen voidaksemme elvyttää puolueemme ja asevoimiamme ylpeitä perinteitä ja arvokasta käytöstä. Olemme nähneet kansanjoukkojen vahvan poliittisen voiman.”

”Maanpuolustuksen ja armeijan uudistamisessa on tehty historiallisia läpimurtoja. Uusia sotilaallisia rakenteita on perustettu Sotilaallisen keskuskomission alaisuuteen. Ne ovat vas-

tuussa sotilaallisista operatioista ja niiden huollosta. Tämä edustaa vallankumouksellisen organisaation ja kansanarmeijan palveluiden uudelleenjärjestelyä. Me olemme tehostaneet sotaharjoituksiamme, sotilaallista valmiuttamme ja merialueittemme suojelua, terrorismin torjuntaa, maamme vakauden ylläpitämistä, katastrofiapua, kansainvälistä rauhanturvaa, vahvistaneet Adenilahden saattueita ja humanitaarista apuamme. Olemme edistyneet aseiden ja varusteiden kehittälyssä. Sotilaallisen valmiutemme on parantunut olennaisesti.”

Toimitus, suomennos, selitykset:
Matti Laitinen

Lähde: The19 th National Congress of the Communist Party of China October18, 2017

Jatkuu numerossa 1/18

kuntapalvelujen puolesta, yksityistämiselle ja sotelle SEIS !

Lokakuun vallankumous muistettiin Pietarissa

Lokakuun vallankumouksesta tuli 7.11.2017 100 vuotta. Kaikkialla maailmassa edistysellinen työkan-
sa muisti tämän päivän, joka muutti maailman. Huolimatta sosialismin väliaikaisesta taantumuksesta, olem-
me täysin varmoja siitä, että nykyinen uusliberalismin aikakausi tulee olemaan rajallinen. Lokakuu aloit-
ti kapitalismista sosialismiin siirtymisen aikakauden. Maailmassa arvioitiin näinä päivinä ”Suuren Lo-
kakuun” merkitystä myös meidän ajallemme. Venäjällä Pietarissa Venäjän Federaation Kommunistinen
puolue, Venäjän Kommunistinen työväenpuolue ja Venäjän Kommunistien puolue järjestivät ennen lo-
kakuun 100-vuotisjuhlaa kukin erikseen Lokakuun merkitystä arvioivan seminaarinsa. Kommunistien
Liitto ja Kansan ääni osallistuivat Venäjän Kommunistien puolueen lokakuun vallankumouksen merki-
tystä arvioivaan seminaariin 24. - 26.10.2017. Julkaisimme Kommunistien Liiton seminaaripuheenvuo-
ron Kansan äänen edellisessä numerossa 5/17 sivulla 2. Kommunistisen liikkeen organisatorista ja teo-
reettista hajanaisuutta osoittaa se, että yhteistä teoreettista arviota ja seminaaria Lokakuun merkityk-
sestä ei vielä kyetty järjestämään.

Iltajuhla Aurooran aukiolla

Suomalaisia kommunisteja osallis-
tui kuitenkin iso joukko Vallanku-
mouksen 100-vuotistilaisuuksiin.
Venäjän Kommunistien puolue jär-
jesti päivällä 7.11. Suomen asemalla
Leninin monumentilla oman miitin-
kinsä. Siellä suomalaisten kommu-
nistien tervehdyksen esitti **Heikki
Männikkö**. Myöhemmin illalla ko-
koonnuttiin Federaation Kommu-
nistien järjestämään juhlarssiin
Suomen asemalle, josta marssittiin
risteilijä Aurooran aukiolle. Siellä Suo-
men kommunistien tervehdyksen

esitti **Markku Hongisto**. Venäjän
Kommunistisen Työväenpuolueen
edustajia kokoontui ennen yhteistä
marssia Leninin monumentille, josta
joukko yhdessä kansainvälisen vie-
rasryhmien kanssa marssi mukaan
yhteiseen juhlarssiin. Tilaisuu-
teen Risteilijä Aurooran luona osallis-
tui useita tuhansia eri maiden kom-
munisteja.

**Venäjän Kommunistien puo-
luen joukkokokouksessa Suo-
men asemalla klo 12.00** esitettiin
Kommunistien Liiton tervehdys Ve-

näjän kommunisteille:

**”Toverit läsnäolijat, koko
tämä suuri edistysellinen
joukko**

Meille Suomen kommunisteille on
ilo saada osallistua täällä kommu-
nistien ja edistysellisen väen ti-
laisuuteen, jossa muistetaan Loka-
kuun Suurta Sosialistista vallanku-
mousta, joka muutti maailman. Se
on ilo myös siksi, että olemme pai-
kalla, jossa Lenin heti ulkomailta
palattuaan kehotti kansaa taistele-

dän osallistumisestaan teinien ko-
kouksiin. Viime kesänä maailman
nuorison ja opiskelijoiden festiva-
alilla kiellettiin kommunististen nu-
risolehtien jakaminen.

**3. Neuvostovallan aikana
vallitsi sensuuri, mutta nyt
on täysi sanavapaus.**

Vastauksen tähän kysymykseen esi-
ti aikoinaan Lenin, joka totesi, että
porvarillisen kirjailijan, taidemaal-
larin tai näyttelijän vapaus on vain
peitetty riippuvaisuus rahapösois-
tä, lahjomisesta ja sisällöstä. Ny-
kyään tilanne on paljon pahempi.
Ryhmä hulluuntuneita uskova-
isia sulkee omavaltaisesti näyttelyjä,
keskeyttää näytelmäesityksiä, polt-
taa kirjoja. Valtionduuman kansan-
edustaja kieltää elokuvan esityksen.
Lisäksi heitä ei saa vastustaa, koska
on olemassa laki uskovaisten tuntei-
den suojelemisesta. Jopa nykyajan
antikommunistit tunnustavat: Neu-
vostoliitossa oli suuria taideteoksia.
Nyt niitä ei ole.

**4. Markkinat säättävät kai-
ken eikä valtion tarvitse
puuttua mihinkään.**

Muistakaamme, miten kapitalismi
samaistetaan demokratiaksi. Meil-
lä on kuitenkin talouskriisi ja työt-
tömyys, jota kapitalismin itsesääte-
ly ei kykene poistamaan. Neuvos-
tovallan aikaan korkeakoulusta val-
mistuneet lähetettiin muutamaksi
vuodeksi töihin, jolla he mm. kor-
vasivat yhteiskunnalle koulutuksen-
sa kustannuksia. Tänäpä ei mahdol-
lisesti mennä töihin ollenkaan. Ta-
varoita kaupoissa on, mutta suuret

maan sosialistisen vallankumouk-
sen puolesta.

**Edistysellinen kansa maail-
massa muistaa Lokakuun.** Sen an-
siosta Venäjästä kehittyi maatalou-
den tieteen ja teollisuuden suurväl-
ta. Voitettiin Hitleriläiset valloittajat.
Syntyi sosialistinen maailmanjärjes-
telmä. Imperialismin alistamat kan-
sat saivat vapauden. Läntisten ka-
pitalistimaiden työläiset kykenivät
nojautumalla sosialismin voimaan
luomaan sosiaaliset turvajärjestel-
mänsä.

**Tänään uusliberalistinen kova
kapitalismi saatuaan vallan kai-
kialla maailmassa,** purkaa nyt niitä
saavutuksia ja sosiaalisia turvaver-
koja, jotka sosialismin aikakaudella
kyettiin turvaamaan. Kapitalismi käy
kaikkialla maailmassa ankaraa luok-
kataistelua työväenluokkaa vastaan.
Se uhkaa aseellisesti niitä maita, jot-
ka kehittävät sosialismia, kuten Ve-
nezuela ja Pohjois-Korea. Tänäpä jo
käynnissä olevien anastussotien li-
säksi maailmassa vallitsee edelleen
voimakas asevarustelu ja jatkuvien
sotien uhka. Alentamalla ihmisten
toimeentuloa ja sosiaaliturvaa suu-
ret kapitalistit lisäävät omaa kilpailu-
kykyään ja rikkauksiaan. Me näem-
me tänään mitä on todellinen kova
ja raaka kapitalismi.

**Huolimatta sosialismin väliai-
kaisesta takapakista,** tiedämme,
että uusliberalistisen kapitalismin
aikakausi tulee olemaan rajallinen.
Historian mutkikas kehitys aiheutti
meille dialektisen mutkan, jota em-
me tarpeeksi osanneet ennakoita.
Ajatelkaamme kuitenkin niin, että
ehkä tämän kapitalismin raakuuden
kokeminen täydessä voimassaan
on välttämätöntä, että kykenemme
vastaisuudessa ennakoidaan histo-
rian mutkia ja karikoita paremmin.

**Mitä sitten voisimme yhdes-
sä tehdä?** Vaikeina taantumuksen
vuosina Lenin ja bolshevikit kyke-
nivät selkiyttämään marxilaisen
maailmankatsomuksen, dialekti-
sen- ja historiallisen materialismin.
Sillä luotiin vallankumouksellisille
voimille yhteistä arvomaailmaa. Se
oli tärkeä perusta lokakuun vallan-
kumouksen ja sen jälkeisen kehityk-
sen onnistumiselle. Nykyisten uusli-
beralististen taantumusvuosien kiel-
teisin seuraus on varmaan ollut, että
tieteellinen marxilainen maailman-
kuva on hämärtyntä ja työkansaa
edustavat voimat ovat hajonneet
lukuisiin eri ryhmiin. Ehkä voisim-
me yhdessä tutkia ja kehittää mar-
xilaista tieteellistä maailmankuvaa
ja näin luoda perustaa työkansan
yhtenäisyydelle. Lokakuu loi myös
perustan työväenluokan yhteiselle
kapitalisminvastaiselle luokkatais-
telutaktiikalle, jonka ansiosta onnis-
tuimme toteuttamaan monia mer-
kittäviä uudistuksia.

Rakkaat toverit!
**Meillä Suomessa kuten teilläkin
täällä Venäjällä kapitalistit suo-
rastaan rynnäköivät työkansaa
vastaan.** Euroopan ja Amerikan ka-
pitalistit rynnäköivät myös Venäjää
vastaan, tarkoituksenaan anastaa
sieltä taloudellisia voimavaroja. Vas-
tavoiman tälle voivat luoda ainoas-
taan kommunistit ja edistysellinen
työkansa yhdessä. Toivomme, et-
tä voimme piankin kehittää yhteis-
työtä tämän tehtävän edistämiseksi.

**Nyt lokakuun Suuren Sosialis-
tisen vallankumouksen vuosipäi-
vänä** toivomme menestystä teille
kaikille arvokkaassa ja välttämättö-
mässä työssänne”

Vallankumouksen myytit

Venäjällä voitti porvarillinen vasta-
vallankumous väliaikaisesti v. 1990.
Leninin mukaan vallankumous syn-
nyttää aina vastavallankumouksen
”Vallankumousta ei ole eikä voi ol-
la ilman vastavallankumousta, jossa
tappio ei ole niin vaarallinen, kuin
on pelko tunnustaa oma tappio.” Vä-
kivaltainen Neuvostovallan kukista-
minen jatkuu porvariston iskostaes-
sa kansaan ajatusta kapitalismin pa-
remmuudesta. Kapitalismi pelottaa
ihmisiä. Siksi ideologisessa taiste-
lussa sana ”kapitalismi” on vaihdet-
tu sanaan ”demokratia”. Samalla on
kehitetty joukko myyttejä, jotka por-
varisto liittää vain Neuvostovaltaan
yrittäen antaa kuvan, että porvari-
vallan aikana kaikki on toisin.

**1. Lokakuun vallankaap-
paus johti verenvuodatuk-
seen ja kansalaissotaan.**

Lenin totesi meidän vastustavan kai-
kenlaista väkivaltaa. Työväenluokan
mielestä valta tulee vaihtaa rauhan-
omaisiin keinoin ilman aseellista ka-
pinaa ja kansalaissotaa. Tiettyssä ti-
lanteessa sellainen tie on mahdolli-
nen. Proletaarisen vallankumouksen
vastustajat eivät kuitenkaan kaihd-
a verenvuotoa.

**Antikommunistinen histo-
rioitsija Mihail Veller toteaa** lehti-
artikkelissaan: ”Vakavat ihmiset -
kenraalit Kornilov, Kaledin, Krasnov
puhuivat Kerenskilä, että on vangit-
tava ja hirtettävä bolshevikien joh-
to ja itse puolue on kiellettävä. Toi-

sin sanoen Vellerin mielestä hirsi-
puu on demokratian perusta. Palau-
tan mieliin, että kansalaissotaa eivät
aloittaneet bolshevikit vaan porva-
risto. Tässä yhteydessä voidaan vii-
tata kansalaissotaan Amerikassa
ja muissa maissa. Muistelkaamme,
miten porvarillinen vastavallanku-
mous voitti Venäjällä v. 1993: Kor-
keimman Neuvoston rakennusta tu-
litettiin panssarivaunuista.

**2. Porvarivaltio on de-
mokratiaa: vapaat vaalit,
sanan- ja kokoontumisva-
paus**

Lokakuun vallankumous ilmoitti re-
hellisesti, että sosialismi on proleta-
riaatin diktatuuria. Porvari ja työtä-
tekevä eivät tule koskaan vetämään
yhdessä samoja kärryjä. Nyt porva-
riston diktatuuria peitellään kauniil-
la sanoilla. Entä mitä tapahtui to-
dellisuudessa? Tsaari Nikolai II. jou-
tui ensimmäisen vallankumouksen
painostuksesta perustamaan Val-
tionduuman, mutta lakkautti sen
välittömästi. Nyt tämä tsaari on ju-
listettu pyhimyksi. Entä mitä ta-
pahtuu nyt?

**Koko joukko puolueita ja jär-
jestöjä on kielletty keksittyjen
tekosyiden perusteella.** Kielletty-
jä ovat myös kokoukset, jos valtiota
eivät miellytä niiden aiheet. Poliitti-
sista näkemyksistä vangitaan ja asia
viedään oikeuteen. Tällä hetkellä kä-
sitellään lakiluonnosta vanhempien
ja opettajien rankaisemisesta hei-

ta osalta ihmisistä ei löydy rahaa nii-
den ostamiseen. Nykyään myös ku-
lutus asukasta kohti on laskenut hui-
masti. Lihan kulutus asukasta kohti
oli NL:ssa v. 1989 72 kiloa. Nyky-Ve-
näjällä se on 65 kiloa. Metrolippu
kallistui 1000 kertaa. Eläke on ny-
kyään 20 000 ruplaa eli neuvosto-
ruplissa 20 ruplaa. NL:ssa eläke oli
sentään 120 ruplaa. Maksuttoman
terveydenhoidon sijaan laaditaan
uutta ehdotusta siitä, että myös lää-
kärillä käynneistä olisi maksettava.
Tämä osoittaa, miten markkinat ta-
sapainottavat asioita huonompaan
suuntaan ja tarvittaisiin yhteiskun-
nallista sääätelyä.

**5. Vallankumous johti tap-
pioon I maailmansodassa**

Tänään esitetään, että ilman Loka-
kuun vallankumousta tsaarin Venä-
jä olisi saanut I maailmansodan tu-
lostensa perusteella muhkeita palo-
ja maantieteelliseltä kartalta ja oli-
si ajan mittaan muuttunut mahta-
vaksi valtioksi. Tässä ei muisteta, et-

tä porvariston omat etunäkökohdat
johtivat sotaan, eivätkä ihmiset ha-
lunneet tapella imperialistien puo-
lesta. Tsaarin vallalla ei ollut tulevai-
suutta. Todellisuudessa Neuvostoliit-
on arvovalta ja merkitys maailmas-
sa kasvoivat, mutta nyt se kaikki on
menetetty.

**6. Päämyytti: Sosialismi ei
palaa koskaan.**

Filosofian III yleinen kieltämisen
kieltämisen laki osoittaa kehityksen
tapahtuvan spiraalin muodossa eli
kaikki toistuu, mutta korkeammalla
tasolla. Meidän tahdosta, tahtomat-
tomuudesta ja omasta toiminnas-
ta vain riippuu spiraalin lenkin pi-
tuus. Tätä lakia ei voi kieltää kukaan.
Edelleenkin muutoksen välttämät-
tömyys kytee ihmisten mielissä. Pa-
ras vaihtoehto olisi nykyisen kriisin
ratkaiseminen rauhanomaista tietä.

KÄ/toimitus
**Venäjän Kommunistien teoreeti-
kon Mihail Mashkovtsevin luen-
non pohjalta**

Miitinki Suomen asemalla

Sota kypsyy kapitalistisen maailman sisällä

Molotov-Ribbentrop-sopimuksen tausta (osa 3)

Äskettäin tuli 78 vuotta Neuvostoliiton ja Hitler-Saksan 23.8.1939 solmiman hyökkäämättömyyssopimuksen eli ns. Molotov-Ribbentrop-sopimuksen allekirjoittamisesta. Niissä kapitalistipiireissä, joiden tavoitteena oli ohjata Saksa hyökkäämään Neuvostoliittoon ja jotka tämän vuoksi jarruttivat Hitlerin vastaisen yhteisrintaman muodostamista, sopimus herätti suurta raivoa. Neuvostoliitto teki vuosina 1933-1939 suuren diplomaattisen työn luodakseen Hitler-Saksan vastaisen liiton toisen maailmansodan ehkäisemiseksi. Silloiset Englannin, Ranskan sekä muiden länsimaiden hallitukset olivat kuitenkin uskottoman sokeita sekä kykenemättömiä näkemään, mihin Hitler-Saksa suunnittelemaan maailman kehitystä. Julkisesti propagandassa kaikki tapahtumaan liittyvät asiat on käännetty pääläelleen. Neuvostoliitto yritetään leimata yhdessä Hitlerin ohella sodan aloittajaksi. Maailmansota kypsyy kuitenkin kapitalistien suunnitelmassa maailman uudelleenjakamiseksi ottamalla samanaikaisesti näiden suunnitelmien välikappaleeksi ja hyökkäyksen kohteeksi Neuvostoliitto, jolla ei ollut mitään yhteistä sodan synnyttäneiden kapitalistivaltiojen sisäisten ristiriitojen kanssa. Tätä asiaa sekä sen merkitystä ymmärretään tänäänkin hyvin huonosti. Siksi Kansan ääni paneutuu kysymykseen 3-4 osaa käsittävässä artikkelisarjassa. Kirjoituksen kaksi ensimmäistä osaa ilmestyivät Kansan äänen edellisissä (4-5/17) numeroissa.

Saksan joukot ylittävät Reinin

Saksa siirsi talouttaan sodan kannalle ja vahvisti asevoimiaan. Siksi heidän oli välttämätöntä ryhtyä toimiin, joilla poistettaisiin kaikki Versailles'n sopimuksen Saksan varustautumiselle asettamat rajoitukset. Ranskalaiset diplomaatit eri puolilla maailmaa panivat merkille hitleriläisten kiristyneen kielenkäytön. Versailles'n sopimukseen perustuva Locarnon sopimus kielsi Saksaa pitämästä asevoimia Reinin vasemmalla rannalla ja 50 km kaistalla joen oikealla rannalla. Hitleriläiset koettelivat länsivaltiojen sietokykyä lähettämällä joukkojaan 7.3.1936 Reinin demilitarisoidulle vyöhykkeelle. Ranska olisi voinut vaatia toimia Kansainliitolta ja olisi siellä saanut Neuvostoliiton tuen. Useat Euroopan valtiot ilmoittivat tuestaan Ranskalle. Tässähän ratkaistiin kysymystä Euroopan tulevasta suunnasta.

Ranskan hallitsevat piirit pitivät kovia puheita, mutta horjuivat, eivätkä ryhtyneet minkäänlaisiin toimenpiteisiin. Ranskan taantumus halusikin vain sopia Saksan kanssa. Englannin hallituksen ulkopoliittinen komitea ilmaisi halunsa

Kansainvälinen työväenliike auttoi Espanjan tasavaltaa fasismin vastaisessa sodassa. Ranskasta, Puolasta, Italiasta, Saksasta, Britanniaasta ja Belgiasta kansainvälisiin prikaateihin osallistui 20407 taistelijaa. Heistä 2551 kaatui tai haavoittui. Suomalaisia (Kandasta, Suomesta, Yhdysvalloista ja Neuvostoliitosta) taisteli Espanjan tasavallan puolesta 225. Heistä kaatui 67. Manner-Suomesta matkaan lähti 73 taistelijaa ja heistä palasi kotiin 17. Eri puolilla maailmaa Espanjaa puolustaneille on pystytetty muistomerkkejä. Suomeen sellaista ei ole saatu. Tämä kansainvälisen prikaatin muistomerkki rakennettiin Jarama-taisteluun vuonna 1937 osallistuneiden muistoksi. Se sijaitsee N832: n risteyksessä Argandan ja Morata de Tajunan välillä n. 25 kilometriä Madridista kaakkoon (Wikipedia).

uudistaa Locarnon sopimus, jossa ei huomioitaisi Reinin vyöhykkeen demilitarisointia koskevaa kohtaa. Tutkittiin myös mahdollisuutta palauttaa Saksalle sen entiset siirtomaat. Neuvostohallitus ilmaisi valmiutensa ryhtyä tehokkaisiin Saksan vastaisiin toimiin. Englannin toimien tuloksena Kansainliitto rajoittui vain toteamaan Saksan rikkoen olemassa olevia sopimuksia. Englanti halusi rajoittaa sotilaallisia sitoumuksiaan siten, että ne koskivat vain Locarnon valtioita Ranskaa ja Belgiaa. Tämä oli selkeä osoitus siitä, että Ranska ja Englanti olivat valmiit jättämään Itä- ja Keski-Euroopan pienet valtiot Saksan armoille.

USA, Englanti ja Ranska fasistien apuna Espanjaa vastaan

Heinäkuussa 1936 alkoi Francon organisoima fasistien kapina Espanjassa tasavaltaa vastaan välittömästi sen jälkeen, kun kansanrintamapuolueet olivat saaneet 16.2.1936 pidetyissä vaaleissa vaalivoiton. Italia ja Saksa lähettivät Francon tueksi aseita ja joukkoja, koska fasistit olivat tyytymättömiä fasismin vastaisen liikkeen voimistumisesta ja pelkäsivät kehityksen leviävän Espanjasta muuallekin Eurooppaan. Francon avulla he halusivat varmistaa, että Espanja Euroopassa tukee heidän politiikkaansa. Sotatarvikelähtykset kulkivat koko ajan Saksasta ja Italiasta Espanjan kapinallisille. Englannin konservatiivit asettuivat Francoisten puolelle. Ranskan "sosialistipääministeri" Leon Blum sulki Ranskan ja Espanjan välisen rajan ja kielsi avun toimittamisen tasavallan avuksi. USA ulotti pikaisesti ns. puolueettomuuslainsäädännön koskemaan myös Espanjaa. USA:n harjoittama "puolueettomuuspolitiikka" esti tasavaltalaisia ostamasta aseita myös sieltä ja oli tuki fasisteille. Toisaalta USA:n yritykset toimittivat runsaasti luotolla aseita ja muuta materiaalia Francon kapinallisille. Ainoastaan Neuvostoliitto tuki suurin materiaalitoimituksin tasavaltaa.

Maailmassa syntyi laaja fasismin vastainen rintama, joka lähetti vapaa- ehtoisia tasavaltalaisten tueksi. Elokuussa 1936 Englannin ja Ranskan toimesta muodostettiin 27 Euroopan valtion ns. Espanjan asioiden "puuttumattomuuskomitea". Ranskan hallituksen toimesta komiteaan työhön vedettiin mukaan myös Neuvostoliitto, joka piti lähtökohtanaan, että ilman ulkoista puuttumista Espanjan kansa kykenee torjumaan fasistien hyökkäyksen. Osoittautui kuitenkin, että Saksa ja Italia toimittivat asekuljetuksia kapinallisille. Tämän johdosta Neuvostoliitto esitti komiteassa 7.10.1936 varoituksen. Tästä huolimatta asekuljetukset eivät päättyneet. Siksi Neuvostoliitto esitti uuden asiakir-

jan 28.10.1936, jossa se ilmoitti, että puuttumattomuussopimus ei sido sitä enempää kuin muitakaan valtioita. Kun fasistit sitten 7.11.1936 aloittivat hyökkäyksen Madridiin, Neuvostoliiton panssarien ja lentokoneiden tuella tasavaltalaiset pysäyttivät fasistien hyökkäyksen. Silloin tasavaltalaisten puolella taisteli 25000 vapaaehtoista ja fasistien tavoite pikaisesta voitosta osoittautui ennen aikaiseksi.

Antikomintern-sopimus tähtäsi uuteen maailmanjakoon

Fasistien interventio Espanjaan nopeutti hyökkääjien rintaman muodostumista. Saksan ja Italian keskinäinen sopimus allekirjoitettiin 25.10.1936. Syntyi Berliinin-Rooman akseli. Göring saapui 23.1.1937 Italiaan. Keskusteluissaan Mussoliniin kanssa hän totesi, että heidän suunnitelmansa tulee naamioida antibolševismilla. "Englannissa konservatiivit pelkäävät eniten bolševismia ja tätä on helppo käyttää poliittisiin tarkoituksiin." Mussoliniin ja Hitlerin tavatessa Münchenissä syyskuussa 1937 Mussoliniin suostui siihen, että Saksa saa Itävallan, vaikka Italiassa oli ollut omia suunnitelmia Itävallan osalta. Alusta saakka Saksa suunnitteli Japanista tärkeintä liittolaista Neuvostoliittoa ja länsimaita vastaan. Neuvottelut Saksan ja Japanin välillä alkoivat jo v. 1935. Sopimus viivästyi, koska he pelkäsivät länsimaiden reaktioita. Sopimus Japanin ja Saksan välillä allekirjoitettiin 25.11.1936.

Salatakseen sopimuksen todellisen tarkoituksen nimitettiin sitä hitleriläisten toivomuksesta "antikomintern-sopimukseksi". Tulevaa sotaa ajatellen se laski perustan Saksan ja Japanin liitolle. Sopimukseen liittyi salainen pöytäkirja, jossa todettiin, että "toisen osapuolen jouduessa selkkaukseen Neuvostoliiton kanssa, tulevat osapuolet viipymättä pohtimaan toimia yhteisten etujen puolustamiseksi." Sopimuksen allekirjoituspäivänä Japanin ulkoministeri Arita totesi: "Neuvosto-Venäjän on käsitettävä, että se joutuu kohtaamaan Saksan ja Japanin". Tiedottaessaan Hitlerille Japanin kanssa käydyistä neuvotteluista Himler sanoi 31.1.1937, että "Heidän valmistelemissä toimenpiteiden tarkoituksena on Venäjän jakaminen, minkä tulee alkaa Kaukasiasista ja Ukrainasta.

Kahdenkeskinen Italian ja Japanin sopimus allekirjoitettiin heti antikomintern-sopimuksen jälkeen 2.12.1936 ja 6.11.1937 Italia liittyi antikomintern-sopimukseen. Italia tähyili ennen kaikkea Ranskan ja Englannin afrikkalaisia siirtomaita. Tämä osoitti, että tämä kolmen agraatorin liitto ei ollut suunnattu ainoastaan Neuvostoliittoa vas-

Maaliskuussa 1938 Hitler saapuu Wieniin. Hymy on herkässä ja innokkaat kädet tervehtivät Hitleriä ja hänen seuruettaan. Tämä kävi mahdolliseksi USA:n, Englannin ja Ranskan suosiollisella myötävaikutuksella. Runsas viisi vuotta tämän jälkeen hymyt olivat jo kaikilla hyytyneet.

taan, vaan se tavoitteli uutta maailmanjakoa.

USA, Englanti ja Ranska luovuttivat Espanjan fasisteille

Englannin jatkuva pyrkimys sopimukseen Saksan kanssa johti siihen, että huolimatta Saksan ja Italian interventioista Espanjaan, he eivät halunneet torjua "Neljän vallan yhteistyötä" (huom! "Neljän vallan sopimus 15.7.1933). Huhti-toukokuussa 1937 astui voimaan puuttumattomuuskomitean suunnitelma Espanjan maa- ja merirajojen valvonnan. Heti tämän jälkeen Saksan ja Italian edustajat julistivat kahden tasavaltalaisten lentokoneen pommittaneen saksalaisten panssarilavaa "Deutschlandia". Tällä verukkeella ne irtaantuivat puolueettomuuskomiteasta ja voimistivat asetoimituksia francolaisille. Tämä ei sopinut Englannin laskelmiin, joka edelleen pyrki sopimukseen Hitlerin ja Mussoliniin kanssa. Englanti onnistui houkuttelemaan heidät takaisin komiteaan. Tämän jälkeen Englanti teki komiteassa esityksen, että kumpikin osapuoli suostuisi kotiuttamaan yhtä suuren joukon vapaaehtoisia taistelijoita Espanjasta. Fasisteilla ei ollut aikomustakaan kotiuttaa joukkojaan. He tekivät komiteassa puolesta esityksen, että tasavaltalaiset ja kapinalliset tunnustettaisiin sodan osapuoliksi ja suotaisiin soti-ville osapuolille oikeus kaapata avomerellä minkä hyvänsä maan sotatarvikkeita kuljettavat alukset. Tämä esitys merkitsi kapinallisten tunnustamista ja tasavaltalaisten saatamista Saksan ja Italian avulla merisaartoon.

Päästäkseen sopimukseen fasistidiktatuurien kanssa, Englanti suostui hyväksymään nämä heidän esityksensä sillä varauksella, että sopimus astuu voimaan, kun ulkomaalaisten kotiuttamisessa on saavutettu "olennaista edistystä". Komiteassa alkoi kiivas väittely siitä, mitä pidetään "olennaisena kotiuttamisena". Samaan aikaan Espanjan rajoilla ei ollut minkäänlaista valvontaa ja fasistivaltiot toimittivat Francoille valtavaa apua. Kapinalliset siirtyivät v. 1938 alussa hyökkäykseen ja murtautuivat Valensian pohjoispuolella Välimerelle. Tasavaltalaisten alue katkaistiin kahtia. Samaan aikaan Chamberlain saapui vierailulle Roomaan ja allekirjoitti 16.4.1938 Mussoliniin kanssa yhteistyösopimuksen. Tässä Francoille myönnettiin sotivan osapuolen oikeudet ja Englanti tunnusti Italian suorittaman Etio-

pian valtauksen. Ranska noudatti täysin Englannin linjaa. Englanti ja Ranska tunnustivat Francon hallituksen ja katkaisivat suhteensa Espanjan tasavaltaan. Tämän johdosta Neuvostoliitto kutsui 1.3.1938 edustajansa pois puuttumattomuuskomiteasta. Maaliskuun loppuun tultaessa fasistit saivat haltuunsa koko Espanjan.

Fasistien voitto Espanjassa huononsi ratkaisevasti Euroopan tilanteen. Englannin haaveet pitää Espanja valvonnassaan osoittautuivat kuvitelmiä. Englannin asemia Välimerellä oli heikennetty ratkaisevasti. Myös Espanja liittyi antikomintern-sopimukseen. Ranska ympäröiti nyt fasistivaltiojen taholta kolmelta suunnalta. Saksan ja Italian asemat vahvistuivat. Tämä oli seurausta Englannin ja Ranskan Fasisteja suosivasta politiikasta.

Itävalta oli Hitleriläisten ensimmäinen uhri

Japanilaiset alkoivat tunkeutua Keski-Kiinaan heinäkuussa 1937. Tämä osuu ajallisesti yhteen sen kanssa, kun Hitler alkoi valmistelevaan Itävallan valtausta (Anschluss). Hitleriläiset pakottivat Itävallan hallituksen 11.7.1936 sopimukseen, jossa se lupautuu sopimaan ulkopoliittikastaan Saksan kanssa. Jo silloin Neuvostoliiton Wienin lähettiläs totesi, että "tämä sopimus muodostuu Anschlussin välikappaleeksi. Vuotta myöhemmin 24.5.1937 Saksan sotaministeri Blomberg vahvisti ohjeet Itävallan valtaamiseksi (OTTO suunnitelma). Yleisesikunnalle pitämässään puheessa 5.11.1937 Hitler korosti, että Saksan päämäärinen saavuttamiseksi Ensimmäinen tehtävä on Itävallan ja Tšekkoslovakian valtaaminen. Tulee muistaa, että Itävallan liittäminen Saksaan oli kielletty Versailles'n sopimuksessa. Neuvostohallitus tiesi, että tämän johdosta myös Neuvostoliitto joutuisi vaaraan. Itävallasta Hitleriläiset saisivat sillanpää-aseman tunkeutumiselle Kaakkois-Eurooppaan ja Tšekkoslovakia joutuisi Saksan saartamaksi kolmelta suunnalta. Silloin neuvostohallitus vaati tilanteen johdosta Euroopan rauhantahtojen maiden nopeita ja yhteisiä toimia.

Englanti, Ranska ja USA pettävät myös Itävallan

Toukokuun lopulla 1937 Englannin pääministeriksi nousi Neville Chamberlain, Neuvostoliiton vastustaja, konservatiivi ja "Clivedenin klini-

Jatkuu sivulla 13

Martti Lutherin teeseistä 500 vuotta

Martin Luther syntyi 10.11.1483. Lutherin isä, maanviljelijän poika, muutti vähän Lutherin syntymän jälkeen vuonna 1484 Eislebenistä Mansfeldiin yrittääkseen siellä kupa-riikavoksessa ansaita perheelleen parempaa toimeentuloa. Tässä hän onnistuikin ja perheen taloudellinen tilanne salli Lutherin aloittaa vuonna 1501 opinnot Erfurtin yliopistossa. Luther opiskeli viitisen vuotta lakia, kunnes meni 1505 Erfurtin augustinolaisuustariin ja antoi siellä 1506 munkkilupauksensa.

Luther vihittiin papiksi vuonna 1507. Samana vuonna hän aloitti kaupungissa teologian opinnot ja valmistui 1512 teologian tohtoriksi. Tämän jälkeen Luther hoiti Wittenbergin yliopisto ”Leucorean” raamatututiedon professuuria. Tämä aika Lutherin elämässä oli uskonnollisen tuuden etsimistä. Valaisevan ja kaiken muuttavan kokemuksen Lutherin kerrotaan saaneen roomalaiskirjettä lukiessaan: Ihminen on vanhurskas yksin Jumalan armosta, ei hyvien tekojensa kautta (Room. 1:17)

Oppikiistasta yhteiskunnalliseksi liikkeeksi

Luther esiintyi ensi kertaa katolisen kirkon dogmeja vastaan 1517. Hän kirjoitti 31. lokakuuta kirkollisille esimiehilleen kirjeen aneakauppaa vastaan. Anekirjeiden kauppaaminen oli lisääntynyt vuodesta 1507 lähtien huomattavasti. Syynä tähän oli Rooman paavinistuimen ja Saksan aneakaupasta vastaavan Brandenburgin piispa Albrechtin kasvanut rahantarve. Luther liitti kirjeisiin 95 teesiään pohjaksi keskustelulle aiheesta. Nykytutkimuksen mukaan Luther ei naulannut teesejään Wittenbergin kirkon oveen. Tuolloin Lutherin oppositiolla ei vielä ollut mitään erityistä luonnetta. Pian se kuitenkin levisi oppikiistasta yhteiskunnalliseksi liikkeeksi.

Rooman kuurian jatkuvat hyökkäykset pakottivat Lutherin muotoilemaan uskonnolliset ajatuksensa itsenäiseksi teologiaksi.

Tänä vuonna on kulunut 500 vuotta siitä, kun Martti Luther julkaisi teesinsä katolisen kirkon uudistamiseksi. Tuolloin 1500-luvun alussa Euroopassa elettiin vielä feodalismissa, mutta kapitalismin siemenet olivat jo alkaneet itää. Katolisen kirkon vahva asema ylläpiti feodalistista järjestelmää. Lutherin uskonpuhdistus loi yhteisen arvopohjan kapitalismin synnylle.

Vuonna 1520 alkoi oikeudenkäynti kerettiläistä vastaan. Tämä huipentui 15. kesäkuuta 1520 pannauhkaukseen, jolla Lutheria vaadittiin perumaan sanomansa. Luther vastasi mielenosoituksellisesti. Hän poltti 10. joulukuuta vuonna 1520 paavin pannauhkauksen (”Exurge Domine”) sekä kirkkolakikirjan ja vastustajiensa kirjoja.

Tällainen suhtautuminen oli Lutherille mahdollista, sillä hänellä oli jo tuolloin vaikutusvaltaisia tukijoita. Muutamat ruhtinaat toivoivat voivansa Lutherin avulla rajoittaa paavin vaikutusta valtakunnan politiikassa. Toimiensa vuoksi Luther joutui kuitenkin piileskelemään lainsuojattomana Wartburgin linnassa kunnes 1522 hän palasi Wittenbergiin.

Luther ja talonpoikaissota

Uskonpuhdistusliike sai pian uusia vastustajia. Tällä kertaa vastustus tuli omien rivien radikaaleista joukoista, joita Luther nimitti hurmahengiksi ja rähinöitsijöiksi. Thomas Münzeristä, papista ja Lutherin enisistä kannattajasta, tuli vuonna 1525 Keski-Saksan talonpoikaikapinan johtaja. Maan lounaisosassa levottomuuksia oli ollut jo vuodesta 1524 lähtien. Kapinaan nousseet talonpojat vaativat Lutherin oppiin vedoten oikeudenmukaisempia taloudellisia oloja ja olivat valmiita kuskistamaan esivallan.

Kapina-alueilla pitämässään saarnoissa Luther vastusti kaikkea väkivaltaista toimintaa. Luther oli kirjoituksillaan kehottanut ihmisiä vapautumaan esivallan

henkisestä mielivallasta, ei taloudellisesta tai poliittisesta. Näin syntyi kirjoitus ”Talonpoikien murha ja ryöstöjoukkoja vastaan”, jossa Luther kirjoitti: ”Heidät on murskattava, kuristettava ja pistettävä kuoliaiksi – salaa ja julkisesti, missä vain voidaan, sillä täytyy muistaa, ettei voi olla mitään myrkyllisempää, vahingollisempaa ja pirullisempaa kuin kapinallinen ihminen. Tällainen on lyötävä kuoliaaksi hullun koiran tavoin. Pistä, lahtaa, kurista, jos suinkin kykenet; vaikka itse kuolisit siinä, niin hyvä sinulle, sillä autuaampaa kuolemaa et voi osakesi saada.”

Ruhtinaat ja maanomistajat kävivätkin talonpoikia vastaan omilla joukoillaan, joiden varustelu ja organisointi oli huomattavasti kapinallista korkeammalla tasolla. Talonpojat kärsivät 15. toukokuuta Frankenhäusenin taistelussa tuhoisan tappion ja arviolta 100 000 kapinaan osallistunutta talonpoikaa teloitettiin.

Luther sai usein moitteita maltillisesta linjastaan, toiminnastaan kapinoivia talonpoikia vastaan. Toisaalta vaaliruhtinaat painostivat Lutheria jatkuvasti puolustamaan uskonpuhdistusta niin poliittisesti kuin teologisesti roomalais-katolista kirkkoa vastaan. Loppuajankaan Lutherin suhtautuminen toisuskoviin, erityisesti juutalaisiin, muuttui entistä negatiivisemmaksi. Tässä vaiheessa syntyi voimakkaasti juutalaisvastainen kirjoitus ”Juutalaisista ja heidän valheistaan”. Juutalaisvihamielisen sisältönsä vuoksi kirjaa käytettiin

tolitto paljasti sen politiikan, joka antoi Hitlerille mahdollisuuden Itävallan kaappaamiseen. Silloin Pravda kirjoitti, että länsimaiden myönteetykset Hitlerille ovat osoittautuneet sodanlietsojien auttamiseksi. Länsimaiden politiikan suunnan olivat sanelleet ainoastaan tavoite Hitlerin kanssa yhteisestä Neuvostoliiton vastaisesta liitosta. Itävallan valtaus muutti Euroopan tilanteen, lähensi maailmansodan alkamista ja antoi Hitleriläisille hallitsevan aseman Euroopassa.

Heikki Männikkö

Lähdekirjallisuus:

Marsalkka Žukovin muistelmat: WSOY, Porvoo 1970
Grigori Deborin: 30 vuotta suuresta voitosta, Edistys 1975
Ivan Maiski: Kuka auttoi Hitleriä, Edistys Moskova-Petroskoi
Vilnis Sips, Mihail Harlamov: Toisen maailmansodan aattona, Novosti (APN) Moskova
Pekka Visuri: Saksan kenraali Suomen päämajassa, Docendo Oy 2017
A.J.P.Taylor: Toisen maailmansodan synty, Kirjayhtymä 1962

Paavi Leo X toimitti uskonoppineiden vaatimuksesta uhkausbullen ”metsäkarjua vastaan, joka julkeni raiskata Jumalan viinimäkiä”. Siinä Luther julistettiin pannaan ja määrättiin 60 päivän kuluessa perumaan väitteensä. Lutherin kuultua paavin inkvisiittorien polttavan hänen kirjoituksiaan, poltti Luther paavin pannabullen ja sen lisäksi muitakin paavillisia kirjoituksia. Lutherin ja paavillisten uskonoppineiden välillä käytiin ankara teologinen väittely. Kaikki eivät nähneet väittelyn taustalla vaikuttavia feodaaliaatelin ja nousemaan pyrkivän porvariston etunäkökohtia. Jotkut sen kuitenkin ymmärsivät, kun Lutherille löytyi rikkaita tukijoita, joiden ansiosta hän säilytti henkensä. Piirroksessa Luther polttaa ylioppilaiden kanssa paavin bullan katolisia kirjoituksia. Kyse oli selkeästi porvarien ja feodaalien ideologisesta väittelystä.

1930-luvun natsi-Saksassa antisemitistisen propagandan välineenä. Luther kuoli 18. helmikuuta 1546 Eislebenissä.

Lutherin rooli kapitalismin nousussa

Porvariston muodostuessa kristin-usko oli jo olemassa. Aluksi porvaristo oli heikko eikä pystynyt voittamaan feodaalista kristinuskoa, mutta se ryhtyi muovaamaan sitä mieleisekseen. Tämä näkyi uskonpuhdistuksessa, jossa nousevan varhaisporvariston kansalliset ja poliittiset pyrkimykset saivat uskonnollisen asun.

Keskiaikaisen yhteiskunnan luonteesta seurasi väistämättä, että luokkavastakohtat saivat aatteellisella tasolla uskonnollisten vastakohtien sävyn, sillä feodaaliyhteiskunnan henkinen tuotanto tapahtui pääosin uskonnon vaikutuspiirissä ja papistolla oli uuden ajan alkuun saakka miltei ehdoton korkeamman sivistyksen monopol. Tämän teologisten kiistojen takana piilevien objektiivisten intressiristiriitojen tunnistaminen auttaa ymmärtämään, miksi tuon ajan uskonnolliset kiistat saattoivat johtaa hyvinkin väkivaltaisiin yhteydenottoihin.

Protestanttisuudelle oli jo Lutherin antamassa muodossa ominaista individualismin korostaminen, mikä oli ilmausta nousevan luokan, porvariston uudenaikaisesta ajattelutavasta. Lutherin mukaan jokaisen ihmisen on oma-aloitteisesti tutkittava raamattua kansan kielellä ilman pappien apua. Hänen mukaansa kaikki ihmiset ovat turmeltuneita perisyntien vuoksi ja pelastautuminen tapahtuu armosta. Ihminen ei voi pelastua omin avuin esim. hyviä töitä tekemällä.

Luther kirjoitti: ”Mitä sinulla on jumalassa, sitä sinulla on omassa itsessäsi. Mutta samalla sinulla on kuitenkin se – se on sinun, mutta ei niin kuin sinulla on kätesi, jalkasi vaan siten kuin sinun vaimosi on sinun. Se ei ole ikään kuin ominaisuutena sinussa, vaan ikään kuin esineenä. Se on sinulle kuin esine, joka ei ole satunnaisesti, vaan olenaisesti esine sinua varten, sillä tällä esineellä on se, mikä sinulta puuttuu...” Tässä ilmenee luterilaisuudelle ominainen varhaisporvarillinen yksityisomistajan ajatustapa. Se mikä yksityisomistajalla on, kuu-

luu hänelle omaisuutena, ei hänen säätyasemansa mukaisesti luonnollisena lankeavana ominaisuutena kuten feodalismissa tapahtui. Luterilainen omistaa jumalan armon samalla tapaa kuin porvari omistaa tavaransa.

Marx tiivistä hienosti luterilaisuuden ideologisen olemuksen: ”Luther on epäilemättä voittanut hartauden alamaisuuden, koska hän on asettanut sen tilalle vakaumuksen alamaisuuden. Hän on murtanut uskon auktoriteetin, koska hän on palauttanut uskon auktoriteetin. Hän on muuttanut papit maallikoiksi, koska hän on muuttanut maallikot papeiksi. Hän on vapauttanut ihmiset ulkoisesta uskonnollisuudesta, koska hän on tehnyt uskonnollisuudesta ihmisen sisäisen maailman. Hän on vapauttanut ruumiin kahleista, koska hän on kahlehtinut sydämen.” Luther asetti ulkoisen, kirkkoon kohdistuvan uskonorjuuden tilalle sisäisen, omantunnon säätelyn orjuuden.

Luterilaisuus antoi arvopohjan kapitalismin kehitykselle. Lutherin uskonpuhdistus synnytti uuden uskonnon, uskonnon, jota absoluuttinen monarkia tarvitsi. Porvariston etujen mukaista oli kasvattaa työläinen tekemään mahdollisimman hyvää työtä. Tätä varten tarvittiin nöyryyteen opastavaa kasvatus-ta. Protestanttinen uskonto vastasi tähän tarpeeseen. Kehitys 1500-luvulla oli samanlainen kuin Rooman valtakunnassa 300-luvulla. Tuolloin Paavali huomasi, että alkukristillisyydestä löytyivät yhteiskunnalliset elementit Rooman yhteiseksi aateperustaksi, joka tarjosi mahdollisuuden vallitsevien yhteiskunnallisten ristiriitojen voittamiseen.

Alkukristillisyyks sisälsi käsitteen yleisestä jumalasta, jonka Rooman koko väestö saattaisi hyväksyä. Rooman yläluokalle syntyi myös tarve yhteisille arvoille, jolla hallita kansaa. Kehitys johtikin siihen, että Rooman hallitsijat kaappasivat kristinuskon valtionuskonnoksi ja alkoivat sen avulla itse ohjailla kansaa. Kristillisyyks ja uskonto yleensäkin on toiminut hallitsevan luokan apuvälineenä niin kauan kuin toisiaan vastaan taistelevia luokkia on ollut olemassa. Sama tilanne vallitsee tänäkin päivänä.

Juha Kieksi

Sota kypsyi kapitalistisen maailman sisällä.... Molotov-Ribbentrop-sopimuksen tausta (osa 3)

Jatkoa sivulta 12

päämies”. Hänen johtamansa piirit pyrkivät Hitlerin avulla tuhoamaan Neuvostoliiton. Chamberlain piti lähtökohtanaan ”neljän vallan sopimusta” sekä mahdollista Englannin ja Saksan kahdenkeskistä sopimusta vaikutuspiirien jaosta. Chamberlainin ja Clivedeniläisten ulkopoliittinen linja ilmaistiin aatetoverin Hendersonin muistiossa (-37) seuraavasti: ”Jos Saksa ei uhkaa Lännen etuja, Englanti voi suostua Anschlusiin sekä Saksan taloudelliseen ja poliittiseen herruuteen Euroopassa.

Englannin edustaja lordi Halifax keskusteli Hitlerin kanssa 19.11.1937. Halifax ilmaisi, että mikäli päästään sopimukseen, jossa Saksa sitoutuu kunnioittamaan Britannian imperiumin eheyttä, Englannin hallitus on valmis antamaan Saksalle vapaat kädet Itä-Euroopassa edellyttäen, että Saksa ryhtyy laajennushankkeisiin rauhanomaisin keinoin ja sopii toimistaan Englannin kanssa. Halifax sanoi tämän koskevan Saksan Itävaltaa, Tšekkoslovakiaa ja Danzikia koskevia sopimuksia (katso edellä kohta

”Clivedenin klikki”). Hitleriläiset pavisivat merkille Englannin ja Ranskan myöntyvyyden. Helmikuussa 1938 Englanti ja Ranska antoivat lopullisesti hyväksymisensä Anschlussille. USA ei myöskään missään vaiheessa ilmaissut huolestumistaan Saksan toimien johdosta. Siellä oltiin täysin tietoisia Saksan suunnitelmista. USA:ssa myös kuviteltiin, että Saksa ei lähde sotimaan Ranskaa ja Englantia vastaan ennen kuin on lyönyt perivihollisensa Neuvostoliiton.

Vain Neuvostoliitto vastusti Itävallan luovuttamista Hitlerille

Hitlerin joukot marssivat 12.3.1938 yöllä Itävaltaan. USA, Englanti ja Ranska eivät tehneet mitään Itävallan puolustamiseksi. Näiden maiden kansalaispiireissä tapahtuma herätti suurta hämminkiä. Se osoitti tavalliselle ihmiselle, miten heidän omat hallituksensa olivat luovuttaneet Itävallan fasisteille ja miten harjoitettu politiikka oli ajautunut karille. Myös Kansainliitto vaikenä. Vain Neuvostoliitto ilmoitti edelleenkin olevansa valmis osallistumaan kaikkiin kollektiivisiin toimiin fasistista agressoria vastaan. Samalla Neuvos-

Revontulia Astuvansalmen kalliomaalauksissa-uusi rohkea tulkinta?

Tähän asti kalliomaalauksia on tulkittu vain muinaisten ihmisten uskonnollisiksi käsityksiksi, shamaanien unimaailman näyiksi tai metsästystapahtumiksi ym.. Esihistoriallisissa kulttuureissa tähtitaivas ja sen tunteminen olivat tärkeitä ts. tähtitaivas toimi kompassina, kellona ja kalenterina. Kalliomaalaus voisi siis toimia vuosikalenterina, jos olisi tiedossa illan tai yön hetki, jota se kuvaa. Asetelma taivaalla (esim. linnunrata ja sen suhde taivaan lakipisteeseen) on täsmälleen sama, samaan kellonaikaan vain kerran vuodessa. Tässä mielessä kuva voisi toimia vuosikalenterinakin.

Professori (emeritus) **Unto K. Laine** piti marraskuussa esitelmän Helsingissä aiheesta Suomen Arkeoastromisen Seuran tilaisuudessa. Seura tutkii arkeologisia kohteita sekä kulttuuriperintöä tähtitieteen eli astronomian näkökulmasta. Tavoitteena on selvittää, miten muinaiset ihmiset tunsivat tähtitaivaan ja sen säännönmukaiset ilmiöt ja miten tämä tieto välittyi heidän kulttuuriinsa ja uskomuksiinsa.

Astuvansalmen kalliomaalaukset Mikkelin lähellä ovat noin

7000-5000 vuotta vanhoja. Hie-man sisäänpäin kaltevassa kivenpinnassa ne ovat säilyneet paremmin, kuin monessa muussa paikassa vanhoille maalauksille on käynyt. On arveltu, että nyt kyseessä olevassa kohdassa olisi kuvattu ihmishahmo, hirvi ja vene sekä epämääräisiä läiskiiä. Lisäksi hirven hahmon lävistää ”satunnainen” kallion halkeama.

Professori Unto K. Laine tutki ja kuvasi maalauksia aivan uudella menetelmällä. Kysyimme häneltä,

mitä ennen näkemätöntä, uusi kuvaus- ja värienkorostusmenetelmä toi esiin kallion pinnasta? (Kuvat 1 ja 2)

”Tutkimaani maalausta on pidetty melko pelkistettynä viivamaalauksena, missä punamulta-maalilla on pelkkien ääriviivojen avulla kuvattu hirvi, mieshahmo ja kaareva sarvivene. Tarkempi analyysi näyttää, että etenkin mieshahmon taustaa on maalattu laajasti. Siinä kivipinnalle tyypillinen tummuusvaihtelu on pienempää levitetyn maaliaineen vaikutuksesta. Maalauksessa on saatettu käyttää muitakin pigmenttejä kuin punamultaa. Kiveä on myös mahdollisesti työstyetty maalausta varten. Hahmon päätä ympäröi eräänlainen sädekehä”.

”Aiemmin miehen käsien on oletettu olevan lanteilla, mutta olkapäistä lähtee maalattuja rakenteita, jotka voivat olla levitettyt kädet tai jopa siivet. Lisäksi mieshahmon sydänpiste on alla olevasta kaaresta lähtevien säteiden leikkauspisteen tuntumassa, joka puhuisi sen puolesta, että kyseessä on kuvaus revontulista, jonka maalaus tulkitsee taivaalla nähtynä ilmestyksenä. Näin tulkittuna sarvivene olisikin revontuliin liittyvä kaari tai vyö, mistä säteet nousevat ylös taivaan lakipistettä kohti, jolloin miehen ylävartalo tuon lakipisteen ympärillä onkin revontulikorona. Kuvan geometria tukee vahvasti tätä olettamaa”.

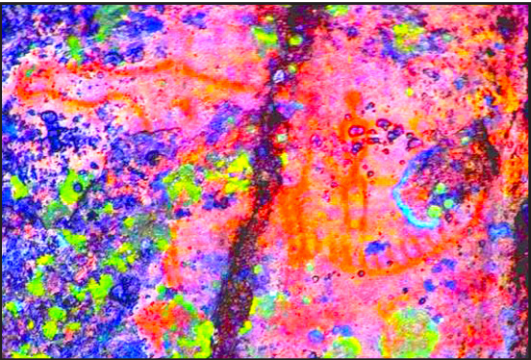
”Nyt maalauksen hyödyntämä kalliohalkeama, jota aiemmin ei ole kyetty lainkaan tulkitsemaan, saattaa kuvata linnunrataa, joka muinoin ymmärrettiin Tuonelan virtana. Saamelaisessa mytologiassa linnunradan tuntumassa on näh-

ty hirvi, joka sekin tukee maalauksen uutta tulkintaa tähtitaivaalla nähtynä ilmestyksenä. Nämä alustavat havainnot ovat vielä melko kapealla pohjalalla, eli tarvitaan lisää kuvia ja lisää analyysijä. Joka tapauksessa tuo Astuvansalmen maalaus on huikeasti hienompi ja taidokkaampi työ, kuin millainen kuva siitä on aiemmin annettu.”

Ihmiset, jotka kalliomaalauksia ovat tuhansia vuosia sitten tehneet, puhuivat meille tuntematonta, varhais- ta uralilaista kieltä. (Ugrilaiset-, suomalaiset- ja samojediet) On mahdollista, että muutamat paikannimet, kuten Saimaa, Imatra, Päijänne ja Inari olisivat jääneet heidän puhumastaan kielestä. Mielenkiinnolla odotamme, milloin esitetään taivaankannen malli noin 7000 vuotta sitten Astuvansalmen horisontista, joka maalaukseen sovitettuna toimisi kompassina ja kalenterina.

Kuva 1

Kuva 2

Kuva 3

Unto K. Laineen esitelmän pohjalta toimitti: Antero Nummiranta

Elämää ehkä sittenkin Marsissa?

Elämän mahdollisuutta meitä lähimmällä Mars-planeetalla on päästy tutkimaan paikan päällä kehittyneiden avaruusluotainten avulla. Elämää Marsista sen pinnan ja kaasukehän tarkoissa tutkimuksissa ei ole kuitenkaan löytynyt. Tiedetään kuitenkin maassa ja Marsissa edelleenkin vallitsevan samankaltaiset olosuhteet ja 3-4 miljardia vuotta sitten kummankin planeetan pinnalla todennäköisesti vallitsivat elämän synnylle samankaltaiset otolliset olosuhteet.

Marsissa oli valtameriä ja kuumia lähteitä

Tähdet ja avaruus-lehden (8/17) artikkeli ”Täällä saattoi syntyä elämää” valaa kuitenkin toivoa elämän mahdollisuuteen Marsissa. Planeetan eteläosassa sijaitsevalta Eridanian alueelta on löydetty viitteitä siellä sijainneista muinaisista vulgaanisista kuumista lähteistä. Tämä on tärkeää siksi, että samalla alueella on arvioitu 3-4 miljardia vuotta sitten sijainneen valtameren, jonka syvyys on paikoin ollut jopa yksi kilometri. Myös maapallon osalta on arvioitu, että tuliperäinen geologinen aktiivisuus yhdessä seisovan veden kanssa loi olosuhteet, joissa varhainen elämä saattoi kemiallisen evoluution kautta syntyä.

Tänään Marsissa ei ole tuli-peräistä toimintaa eikä vapaata lainehtivaa vettä, mutta aiemmin

Tieteentekijät: astronomit, kosmologit, biologit, kemistit ja fyysikot odottavat kuumeisesti uutista löydöstä, joka osoittaisi maapallon ulkopuolisen elämän olemassaolon. Myös me marxilaisen yhteiskuntatieteen ja filosofian harrastajat ja tutkijat odotamme samoja uutisia. Elämän löytyminen muualta vahvistaisi sen, että elämä on materian liikkeen dialektinen ja lainomainen kehitysvaihe. Se myös vahvistaisi näkemyksen siitä, että maapallon kaltaisia sivilisaatioita löytyy muualtakin universumista. Tätä marxilaisille kiinnostavaa aihetta käsittelemme ajoittain myös Kansan äänessä (Katso mm. KÄ1/17, sivu 14).

Marsista ovat kiinnostuneita myös siirtokuntia haluavat kapitalistit. Andy Weir haluaa osoittaa, että ”Marsperästä” voidaan rakentaa multaa. Tämä ei liene täysin mahdotonta. TA:n artikkelin mukaan ensimmäistä yritystä aloittaa siirtokunnan perustaminen Marsiin kaavallaan vuosille 2022-2024

oli toisin. Mars-mönkijät ovat vahvistaneet, että mm. Gale-kraaterissa sijaitisi järvi, jonka syvänteissä esiintyi happikatoa. Marsia kiertävä MRO-luotain löysi laajan Eridania-meren pohjasta mineraalikerrostumia, joiden perusteella kuumien lähteiden kohdat muinaisen meren pohjassa paikannettiin. Lähteet lienevät olleen aktiivisia noin 3,7 miljardia vuotta sitten. Alueella voi paikantaa myös muinaisia laava-

virtoja, jotka ovat toimineet vielä meren katoamisen jälkeenkin.

Mikro-eliö söi rautaa

Näitä arvioita Mars-planeetan muinaisesta elämästä tukevat äskettäin Kanadasta löytyneet myös 3,7 miljardin vuoden takaiset mikrofossiilit. Arvioiden mukaan nämä kvartsi-kerrostumista löytyneet bakteerien fossiilit ovat muodostuneet merenpohjan kuumien aukkojen rauta-

pitoisissa lähteissä. Näiden mikrobien arvioidaan eläneen raudalla. Sen mukaan mikroeliöt hapettivat rautaa ja saivat näin energiaa. Tästä seuraa johtopäätös, että sama mekanismi saattoi toimia myös Marsissa. Mars on tunnettu punaisesta väristään, mikä syntyy sen johdosta, että Marsin pintamateriaali sisältää paljon rautaa, jonka yhdisteet ovat punaisia (ruoste, suomalmi ym.). Tässä suhteessa Marsin ja maan olo-

suhteet olivat 3-4 miljardia vuotta sitten samankaltaiset. Siksi on täysin mahdollista, että tuleamme löytämään todisteita Marsin muinaisesta elämästä.

Suoria todisteita Marsissa olleesta elämästä ei ole löytynyt, mutta aihetodisteita on paljonkin. Äskettäin Marsissa toimiva Curiosity-mönkijä löysi Gale-kraaterista Booria. Booriyhdisteillä arvioidaan olevan merkittävä rooli elollisen materian rakennusosan RNA:n muodostumisessa. Boraatit voivat toimia siltana, kun yksinkertaisesta orgaanisesta molekyylisestä muodostuu RNA-molekyyli.

Mikrobitasoista elämää Marsissa saattoi muodostua samoihin aikoihin maan kanssa. Mars on kuitenkin kooltaan ja massaltaan paljon maata pienempi. Siksi sen vetovoima ei kykene pitämään vesi- ja kaasukehää ympärillään. Korkeamman elämän kehittymisen edellytykset Marsista katosivat. Täysin mahdotonta ei ole se, että elämä jossain muodossa olisi vetäytynyt syvälle Marsin pinnan alle, jossa voi löytyä lämpöä sekä vettä ja missä löytyy olosuhteet jonkinlaiseen erikoistumiseen.

Sakari Nummilan Tähdet ja avaruus lehdessä 8/17 julkaistun artikkelin pohjalta toimitti:

Heikki Männikkö

Lähteet: Tähdet ja avaruus 8/17
Andy Weir: Yksin Marsissa, Into 2014

Kolme suurta valhetta Korean Demokraattisesta Kansantasavallasta

(1) KDKT uhkailee ja provosoi jatkuvasti Yhdysvaltoja

Totuus: Joka vuosi Yhdysvallat toteuttaa massiivisia "Foal Eagle" ja "Key Resolve" -sotaharjoituksia Etelä-Korean armeijan kanssa, joissa harjoitellaan hyökkäystä pohjoiseen. Mediatyhtiöiden "sotapeliksi" leimaavat tapahtumat täytyy ymmärtää myös KDKT:n näkökulmasta: KDKT:lle ne ovat uhkaava muistutus siitä, että Yhdysvallat voisi aloittaa sodan ja tuhota maan minä hetkenä hyvänsä. Tänä vuonna Yhdysvalltain armeija meni vielä pidemmälle ja harjoitteli ydinasepommituksia. Yhdysvalltain strateginen pommikone lensi pohjoisen ja eteläisen Korean väliselle rajalle harjoitellen ydinhyökkäystä pohjoiseen.

Toisin kuin Yhdysvallat, KDKT ei ole koskaan käynnistänyt aggressiota mitään maata vastaan. Yhdysvallat väittää, että KDKT hyökkäsi Etelä-Koreaan vuonna 1950, viisi vuotta sen jälkeen, kun maa oli jakautunut toisen maailmansodan lopussa. Tämä oli Korean sisällissota, samanlainen joka käytiin Pohjois-Vietnamin ja Etelä-Vietnamin välillä. Sekä Korea että Vietnam olivat "suurten valtioiden" jakamat toisen maailmansodan lopussa. Yhdysvalltain armeija on ylivoimaisesti suurin ja tehokkain ihmiskunnan historiassa. KDKT:n armeijan budjetti on pienempi kuin New Yorkin

poliisilaitoksen. Näkemys siitä, että KDKT uhkaa Yhdysvaltoja, on törkeä.

(2)KDKT on "hylkiövaltio", jota johtaa hullu, joka tarttuu ydinaseisiin ja kieltäytyy neuvottelemasta

Totuus: Korean demokraattinen kansantasavalta keskeytti ydinaseohjelmansa 1990-luvulla välitömänä seurauksena Yhdysvaltojen kanssa neuvoteltuun sopimukseen. Yhdysvallat ei halunnut noudattaa omaa osuuttaan sopimuksesta eli korvaavien energialähteiden toimittamista KDKT:aan vastineeksi KDKT:n ydinvoimaohjelman lopettamisesta.

Yhdysvallat odotti, että KDKT:n hallitus romahtaisi sen jälkeen, kun sen sosialistiset liittolaiset hävisivät Neuvostoliitossa ja muualla. Korean demokraattinen kansantasavalta päätti erota ydinsulkusopimuksesta vasta sitten, kun George W. Bush tammikuussa 2002 julisti Pohjois-Korean, Iranin ja Irakin muodostavan "pahan akselin", ja kun Yhdysvallat valmistautui suorittamaan hyökkäyksen Irakiin - minkä se tekikin seuraavien 15 kuukauden aikana.

Näissä olosuhteissa Korean demokraattinen kansantasavalta päätti jatkaa ydinaseohjelmaansa. Korean demokraattinen kansantasavalta mainitsi esimerkkinä sen, mitä Yhdysvallat ja sen liittolaiset tekivät sekä Irakissa että Libyan pom-

mituksissa vuonna 2011. He kaatoivat molempien maiden hallitukset, mikä on päivän selvä todiste siitä, että on järjetöntä riisua itsensä aseista, kun vastassa on Pentagonon sotakone.

Korean demokraattinen kansantasavalta toimii järkevästi ja itsenäisesti. Vaikka et koskaan saa tietää sitä Yhdysvalltain mediasta, Korean demokraattinen kansantasavalta on tarjoutunut keskeyttämään ydinaseohjelmansa ja ohjuspuolustusohjelmansa vastineeksi USA: n KDKT:n hävittämistä simuloivien sotaharjoitusten keskeyttämisestä tai lykkäämisestä. Yhdysvallat, sekä Obama että Trump, on välittömästi kieltäytynyt tästä tarjouksesta. He jatkavat propagandaa, jonka mukaan KDKT on "provokaattori".

(3)Korean sota on loppunut jo yli 60 vuotta sitten

Totuus: Yhdysvallat on teknisesti edelleen sodassa KDKT:aa vastaan. Vuonna 1953 Yhdysvallat ja KDKT allekirjoittivat aseleposopimuksen - ei rauhansopimusta. Kyseessä on lähinnä pitkäaikainen tulitauko, joka jättää osapuolet teknisesti vielä sotaan. Sekä sodanvastaisten aktivistien että KDKT:n yhteinen tavoite on rauhansopimus, mutta Yhdysvalltain hallitus itsepäisesti kieltäytyy siitä. Sen sijaan se säilyttää noin 30 000 sotilasta etelässä.

Viimeinen kerta, kun Yhdysvallat on joutunut ulkomaisen

Kuvassa KDKT:n suurlähettiläs Kang Yong Dok, Juha Kieksi, Pekka Kotkasaari ja lähetystösihteeri Kim Chol Nam Pekka Kotkasaaren tarjoamalla illallisilla 7.12.-17. KDKT:n suurlähettiläs Kang Yong Dok osallistui Suomen 100-vuotisjuhliin 6.12.-17. Samana päivänä Suomen ulkoministeriön virkamiehet pitivät puhuttelun lähettiläälle koskien KDKT:n ydinaseita. Virkamiesten mukaan KDKT:n pitäisi luopua ydinaseista, jotta Korean niemimaan tilanne lieentyisi. Todellisuudessa asia on täysin päinvastoin. USA uhkaa KDKT:n olemassaoloa jatkuvasti, eivätkä KDKT:n ydinaseet ole suunnattu ketään vastaan. Niiden tarkoituksena on ainoastaan puolustaa KDKT:n olemassaoloa ja varmistaa, että KDKT voi kehittää yhteiskuntaansa ilman ulkopuolista painostusta. Itseasiassa Suomi on itse osoittanut tukensa ydinaseiden olemassaololle äänestämällä kansainvälistä ydinaseiden kieltosopimusta vastaan. Tähän Suomen kannanmuodostukseen on liittynyt USA:n painostus, joten siinä mielessä korealaisen tilanne on meitä parempi. He voivat itse päättää maansa suunnasta.

vallan alle, oli vuoden 1812 sota (USA:n ja Britannian välinen sota). Korealaisille sodan muisto on hyvin tuore. Korean sodan aikana noin 4-5 miljoonaa korealaista ihmistä menetti henkensä ja pohjoinen oli täysin maan tasalla. Yhdysvalltain pommikoneen lentäjät valittivat, että yksinkertaisesti ei ollut

jäljellä mitään rakenteita, joita pommittaa. Korean pohjoisosaa oli rakennettava kokonaan uudestaan tyhjää sodan päättymisen jälkeen.

Amerikkalaisen, sodanvastaisen sivuston Answer Coalition 3.8.2017 julkaisemasta artikkelista kääntänyt

Juha Kieksi

Venezuelan Bolivaarinen Tasavalta tuomitsee Euroopan Unionin Ministerineuvoston päätöksen langettaa sanktioita Venezuelan kansalle

Venezuelan Bolivaarinen Tasavalta tuomitsee voimakkaasti Euroopan Unionin Ministerineuvoston päätöksen pyrkiä langettamaan laittomia, absurdeja sekä tehotomia sanktioita Venezuelan kansalaisia kohtaan. Eurooppalaiset toimielimet osoittavat hävyttömästi alistuneisuutensa Yhdysvaltojen hallituksen toimintaan vahingoittamalla häpeättömästi kansainvälistä oikeutta ja sen pyhiä periaatteita, jotka koskevat suvereniteetin kunnioittamista, kansojen itsenäisyysoikeutta ja valtioiden sisäisiin asioihin puuttumattomuutta, jotka on määritelty osana Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjaa. Washingtonin aggressiivisia ohjenuoria nuodattaen Euroopan Unionin Ministerineuvosto oikeuttaa toimintansa argumentein, jotka perustuvat Trumpin hallinnon äskettäin hyväksymille linjauksille koskien Venezuelaa ja sen kansalaisia.

Lisäksi Euroopan Unionin Ministerineuvosto pyrkii vakuuttamaan maailmalle sen oletetun yhtenäisyyden jäsenvaltioidensa keskuudessa hyväksyttämällä nämä vihamieliset toimet, vaikka todellisuudessa eurooppalaiset taloudet ovat kohdanneet huomattavaa painostusta sekä Yhdysvaltojen hallinnon, että myös eurooppalaisten toimielimien suunnilta, osoittaen siten merkittävän epäoikeudenmukaisuuden ja demokration puutteen Unionin sisällä.

Ei ole puhdas sattuma, että Euroopan Unionin Ministerineuvosto hyväksyy nämä loukkaavat toimet juuri Dominikaanisessa Tasavallassa käydyin kansallisen vuoropuhelun aattona.

Euroopan Unioni on hyväksynyt vihamielisiä päätöksiä, joiden avulla pyritään ainoastaan vähentämään kansallista vuoropuhelua ja rauhanomaisuutta, kasvattaen poliittista Unofficial translation väkivaltaa, tuhoa ja kuolemaa, joista nämä kaikki toimivat mekanismeina vallan laittomien keinojen kasvattamiseksi. On syytä muistaa, että demokraattisilla vaaleilla valittu Venezuelan kansallinen perustuslakivaliokunta on palannut poliittiseen ja yhteiskunnalliseen rauhanomaisuuteen. Valtionpäämiesvaalit

pidettiin äskettäin täydessä rauhanomaisuudessa. Lisäksi 10. joulukuuta tullaan pitämään kunnallisvaalit, osana Venezuelan demokratian aktiivista vaalijaksoa.

Tulee huomioida, että nämä intensiiviset sanktiot eivät vain kohdistu Venezuelan kansalaisia kohtaan, vaan ne ovat myös samalla hyökkäys niitä lähes miljoonaa eurooppalaista kohti, jotka ovat valinneet Venezuelan kodikseen. Viime kuukausien aikana he ovat joutuneet kärsimään suoraan Venezuelan poliittisen opposition taloudellispoliittisista väkivallanteoista. Euroopan Unioni on perustanut vaarallisen suhteen Latinalaisen Amerikan valtioiden kesken Unionin väittäessä, kuinka auktoriteetti toimii sanktion keinona suhteessa suvereeniin valtioon, vain koska Lat. Amerikan kansallisen demokratian malli ei sovi yhteen Euroopan regimiin elitistisiin ja korporatiivisiin malleihin. Kansainväliseen yhteisön ja maailman kansojen on tiedettävä, että Venezuelan prioriteetti ei ole sotilaallinen varustautuminen tai aseet, ja että tämä tehoton media ja sen poliittiset toimet eivät vaikuta kansalliseen turvallisuuteemme. Venezuelan Bolivaarisen tasavallan tavoite on vuoropuhelun avuin säilyt-

tää kansallinen rauha ja pyrkiä kehityksen avulla sosiaaliseen oikeudenmukaisuuteen, ratkaisten nykyiset ongelmat. Toisin kuin ne valtiot, jotka ovat osa eurooppalaisista blokkia, me emme halua pyrkiä siirtämään ongelmiamme hyökäten muihin kansalaisyhteiskuntiin. Euroopan Unionin Ministerineuvoston tulisi varmistaa, kuten viime päivät sen osoittavat, että julkinen järjestys säilyy läpi odottamattoman ja ennennäkemättömän poliisisorron, pitääkseen yllä kansalaisten oikeuden päätöksentekoon sekä äänestysprosessien demokratisuuden ja rauhallisuuden takaamiseksi.

Venezuelan Bolivaarinen tasavalta uudelleen vahvistaa sen erottamattoman oikeuden itsenäiseen suvereniteettiin, sekä tuomitsee nämä vihollisluontoiset toimet Kansainvälisen yhteisön edessä. Eurooppalainen eliitti ja sen byrokraattiset yritykset hajoittaa ihmisten suvereenit oikeudet vapautteen eivät tule onnistumaan. Venezuelan Bolivaarinen Tasavalta vaatii, että Euroopan Unioni lopettaa sen epäystävälliset toimet ja erottaa Yhdysvaltalaisen hallinnon interventionalisesta ja sotaalietsoavasta agendasta, joka on jo nyt aiheuttanut paljon vahinkoa valtiollemme ja koko maailmalle. Toistamme, että venezuelalaiset, uskollisina libertariaaniselle perinnöllensä ja itsenäisyyttä puolustaen, pysyvät lujina puolustaessaan mitä tahansa uhkaa tai hyökkäystä. Venezuelan hallinto varautuu päätöksentekoon eri aloilla, rauhan ja kansallisen suvereeniuden puolustamiseksi.

Caracas, 13 Marraskuu 2017.

STEREOIDARIT

Kahdeksan naamaa näkyy ja ähkyy telkkarissa, radiossa, tilaisuuksissa, netissä ja lehdistä. Gallup nimeää suosituimmat. Kaikki haluaisivat voittoa, olla osa itseltä puuttuvaa valtaa. Samat tutut vallan naamarit, säihkyvät mitalirinnat, kättelevät seuraavissa linnan juhlissa tämän yleisöäänestyksen voittajaa.

Kuinka suurenmoisia nautoja ja idiootteja jotkut suomalaiset poliitikot osaavatkaan olla? He olettavat kansan valitsevan kansanäänestyksellä juuri heidät maan presidentiksi, koska se on heidän mielestään kansan edun mukaista. Nämä samat naudat ja idiootit eivät soisi kansan kuitenkaan päättävän kansanäänestyksellä maamme liittämistä sotilasliitto Natoon, koska heidän mielestään kansa ei kykene itsenäisesti päättämään tällaisesta tärkeästä asiasta.

Jää arvoituksiksi, kuinka kansa kykenee sitten valitsemaan jonkun noista kahdeksasta yönkuningattaresta ja vaaliprinssistä Suomen presidentiksi? Entinen siviilipalvelusmies sallii Naton sotilaallisen kriisinhallinnan. Valta on vajentanut hänen vakaumuksensa. Entinen punarinta on taantunut patavanhoilliseksi Nato-porvariksi. Elämme kameleonttien aikakautta. Voi, mitä verratonta ylimielisyyttä!

Istuva valtion – natomyönteinen - päämies sentään tajuaa, että jos kansa ei saa päättää Nato-asiasta, maa jakautuu jyrkästi kahtia. Pressanvaalien vasemmistolainen vaihtoehto on vain punainen elintarvikeväri. Tuote houkuttelee, mutta on mauton. Pitkän pääministerin muisti on lyhyt. Hänen rehellisyydellään on tapana kadota kuin lehtivihreä syksyisin. Ruska vie sen mennessään. Sannakkoprinsin kuvittelee yhä kansansuosion suutelevan hänet presidentiksi. Suomessa fundamentalistisella herännäisliikkeellä on ollut suuri vaikutus kotimaisten fasistien parissa. Sen kannattajat kuvittelevat edelleen totaalisen – uskonnolliset ja moraaliset puitteet ylittävän – vallan kansalaisiin kuuluvan valtiolle. Punaiset, siniset, oranssit ja keltaiset solmiot hehkuvat ihanasti ruudussa. He hymyilevät. Me kustannamme talkoot.

En käy Kuollessa meressä kylpemässä. En kumartele unionisteja. En usko natomyönteisiin arvojohtajiin. En ole nationalisti. Minä olen rauhanmies. Valtio on ulkokuori, pakotusinstituutio ja suostuttelukoneisto. Valtio toimii mesivarastona. Sen tehtävänä on turvata kapitalistien lihottaminen kansallisin verovaroin. Me maksamme aina viulut.

Aikoinaan ei ollut kuin yksi vaihtoehto – Kekkonen. Se harmitti silloin kovasti. Sen jälkeen ei ole ilmestynyt ainoatakaan.

Matti Laitinen
15.12.2017

Suomen työväen vallankumous 1918 (6): Vallankumous kärsi tappion-alkoi valkoinen terrori ja kansanmurha

Tommi Lievemaa piti esitelmän Suomen 1918 työväen vallankumouksesta opintotilaisuudessa Lontoossa kesäkuussa 2015. Kutsujana opintotilaisuuteen oli Britannian marxilais-leniniläiset kommunistit ja heidän yhdistyksensä Stalin Society. Aihe herätti brittiläisessä kuulijakunnassa runsaasti kiinnostusta. Työväen vallankumouksesta tulee ensi vuonna kuluneeksi 100 vuotta. Tämä aihe liittyy saumattomasti myös Suomen 100 vuotta sitten tapahtuneeseen itsenäistymiseen. Julkaisemme esitelmän kokonaisuudessaan Kansan äänessä. Edellisessä numerossa (5/17) ilmestyneessä viidennessä osassa käsiteltiin Suomen Sosialistisen Työväentasavallan toimintaa ja lainsäädäntöä sekä valkoisen Suomen yhteydenottoa Saksaan ja Saksalle alistaisen sopimuksen solmimista sotilaallisen avun korvauksena. Tässä viimeisessä osassa (6) käsittelemme Saksan armeijan interventiotia Suomeen, maan valloitusta sekä valkoista terroria ja kansanmurhaa. Suomen kautta Saksa pyrki levittämään vaikutustaan Suomen naapurimaihin.

Saksalaiset miehittivät Ahvenanmaan jo 5. maaliskuuta. Suomen vallankumoushallitus yritti estää sen kannalta epäsuotavan tapahtuman kehityksen diplomatin ja propagandan keinoin. Maaliskuun 12. päivän vastaisena yönä 1918 vallankumoushallitus lähetti radioitse julistuksen ”Kaikille Euroopassa”. Kansanvaltuuskunta julisti vastalauseen Saksan ja Suomen vastavallankumouksellisten solmiman sopimuksen sekä saksalaisten joukkojen 5. maaliskuuta Ahvenanmaalle tekemän maihinnousun johdosta.

Julistuksessa sanottiin: ”Kukistuneen senaatin jäsenillä, joiden useamman olinpaikkakin on Suomessa nykyään täysin tuntematon, ei näin ollen ole tosiasiallista hallitusvaltaa käsissään, vielä vähemmän oikeutta Suomen puolesta tehdä sopimuksia vieraan vallan kanssa, johon Suomen senaatti ilman eduskunnan suostumusta ei koskaan ennenkään ole laillista oikeutta ollut. Olemme täysin vakuuttuneita, että Suomen kansan suuri enemmistö tuomitsee sellaiset sopimukset, kuin myös pitää vieraan vallan joukkojen astumista Suomen alueelle maamme itsenäisyyden syvänä loukkauksena”.

Suomen vallankumoushallitus kääntyi myös välittömästi Ahvenanmaalle tulneiden saksalaisten sotilaiden puoleen. Tässä julistuksessa sanottiin: ”Ei voi olla totta, että saksalaiset sotilaat olisivat saapuneet tänne sotimaan Suomen työläisiä vastaan auttaakseen verenhimoisia pyöveleitä tukahduttamaan vallankumouksen, jota kannattaa Suomen kansan valtaenemmistö”. ”Saksalaiset työläiset, älkää salliko sitä, että teidät pakotetaan sotimaan maatamme vastaan. Toivottavasti Saksan yleinen mielipide pakottaa Saksan hallituksen kutsumaan teidät kohta pois

täältä. Noudattakaa siihen asti tiukkaa puolueettomuutta! Miksi te, saksalaiset, estäisitte sorrettua kansaa pääsemästä voitolle? Punainen kaartimme ei haluaisi ampua kertakkaan teihin. Haluaisimme kohdella teitä ystävällisesti. Mutta jos teidät viedään taisteluun meitä vastaan, niin Punainen kaartimme on valmis taistelemaan teitä vastaan kaikkiin voimin”.

Poliittiset laskelmat, jotka Saksa perusti Suomeen tekemäänsä interventioon, eivät rajoittuneet sota-aikaan, vaan kurkottivat paljon pidemmälle. Tarkoituksena oli tehdä Suomesta paitsi Saksan vaikutusvallan ja riiston kohde myös tukikohta saksalaisen vaikutuksen levittämiseksi naapurimaihin. Jo ennen saksalaisten Suomeen tuloa, kun vasta oli solmittu orjuuttavat sopimukset valkosuomalaisen kanssa, Saksan keisari hahmotteli jo, kuten ”The Times” ilmoitti 9. maaliskuuta 1918, noiden sopimusten ja intervention jälkiseuraukset seuraavanlaisiksi: ”Itämeren maiden saksalaistaminen on nyt turvattu ainaaksi”.

Saksalla oli samalla toinenkin tavoite. Sen oli suojauduttava vallankumouksen vaaralta. Punaisten voitto Suomessa olisi merkinnyt vallankumouksellisen palon leviämistä länteen, sillä vallankumoukselle muodostuivat yhä suotuisammat edellytykset jopa Saksassakin. Saksan interventio oli suunnattu myös vallankumouksellista Venäjää vastaan. Preussilais-saksalainen taantumus oletti vallankumouksellisen Venäjän uhkaavan Saksan valtion hallitsevien luokkien sisäpoliittista ja sosiaalista asemaa.

Saksan sotavoimien maihinnousu

Aamulla 3. huhtikuuta 1918 saksalainen eskaaderi, joka oli 1. huhti-

kuuta lähtenyt Danzigista ja johon kuului 2 linjalaivaa, 3 risteilijää, 10 suurta valtamerialusta, joukko kuljetuslaivoja, miinanraivaajia ja moottoritorpedoveneitä, ilmaantui Hangon redille, ja Itämeren divisioona aloitti maihinnousun.

Hangossa nousivat maihin päävoimat. Loviisan lähistöllä nousi 6. ja 11. huhtikuuta maihin Tallinnasta kahdella jäänmurtajalla ja kahdella laivalla tuotu Brandensteinin osasto, johon kuului 3000 miestä. Brandensteinin osaston oli määrä katkaista Riihimäen-Viipurin rata punaisten eristämiseksi Viipurista ja Venäjästä ja punaisten lisävoimien Helsinkiin tulon estämiseksi. Suomeen siirrettiin lisäksi myös saksalainen jääkäripataljoona Ahvenanmaalta. Suomeen tuotujen saksalaisten joukkojen kokonaismäärä oli noin 15 000 miestä.

Saksalaista rankaisuretkikuntaa johti kenraali Von der Goltz, anastuspolitiikkaa kannattanut taantumusmies, joka myöhemmin tervehti innokkaasti Hitlerin valtaannousua. Von der Goltz kirjoitti vuonna 1936: ”Monet asiat, joista 1920 en voinut puhua avoimesti, sain esittää avoimesti Hitlerin valtaantulon jälkeen, mm. omat viimeisimmät suunnitelmanikin”. Suomen vallankumousta tukahduttamaan lähetettiin siis kenraali, jonka aatteiden ja suunnitelmien kannalta ei edes keisarillinen eikä myöhemmin weimarilainen Saksa ollut riittävän taantumuksellinen, joten vasta fasismi tarjosi suotuisamman ilmapiirin niiden kehittämiselle. Tuskin olisi löytynyt armottomampaa vallankumouksen vihollista.

Saksalaiset ratkaisivat vallankumouksen kohtalon

Saksalaisten joukkojen maihinnousu ei voinut olla vaikuttamatta tuntuvasti kansalaissodan kulkuun.

KESÄN 1918 MUISTOT

Kuuluuko koivuun jääpuikot vai vihreät lehdet? Miksi ihmisillä voi olla hyttävät tunteet?

UNTO KIISKINEN

Kirja:
”Kesän 1918 muistot”,
suoraan kirjailijalta.
352 sivua,
kovakantinen
25 € sis. kulut.
untokiiskinen@gmail.com.
P. 040 522 6114

Kuva: Heikki Mämmikkö

Voimakkaan suojaatulen turvin hyökkäsivät Punaisten 29.4.1918 Tuuloksen Syrjäntaka’n kylässä majuri von Redenin johtamien saksalaisjoukkoja vastaan raivatakseen tien etelään eteneville punapakolaisille. Tällä kerralla saksalaiset joutuivat perääntymään. Taistelun jälkeen punapakolaisten eteneminen kylän lävitse kesti kuusi tuntia. Kuvassa Hämeen kommunistit vappuna 2013 vievät kukkatervehdyksen Syrjäntakan taistelun muistomerkillä, jonne on haudatt 68 punataistelijaa. Syrjäntakan taistelun kanssa samaan aikaan valkoiset teloittivat Valkeakosken naiskomppanian. (katso Kansan ääni 3/13 takasivu ja 5/17 sivu 15.

Suuri merkitys oli ensinnäkin sillä, että valkoiset saivat lisävoimia. Punaista kaarta vastassa olleiden voimien kokonaismäärästä saksalaiset joukot muodostivat suunnilleen viidennen osan, mutta niiden merkitys sotatoimissa oli huomattavasti suurempi kuin niiden suhteellinen lukumäärä. Kyseessä oli vakainen, hyvin aseistettu ja koulutettu sotaväki, jolla oli taistelukokemusta ja ammattitaitoinen komentajisto. Saksalaisen sotaväen toimintaa tukivat sotalaivat ja lentokoneet. Punakaartilaisien sotilaskoulutuksen puutteellisuus ja ammattitaitoisen komentajiston puuttuminen tuntui pahimmin juuri taisteluissa koulutettuja ja kokeneita saksalaisia joukkoja vastaan.

Saksalaisten lähetessä Helsinkiä vallankumoushallitus siirtyi 4. huhtikuuta Viipuriin. Samana päivänä ”Työmiehen” viimeisessä numerossa julkaistiin Työväen pääneuvoston julistus, jossa mm. ilmaistiin se valitettavasti toteutumatta jäänyt toivomus, että saksalaiset työläiset eivät olisi sallineet maansa imperialistisen hallituksen tukahduttaa Suomen vallankumousta.

Saksalaisten maihinnousu asetti vaaralle alttiiksi Helsingin ynnä muut Etelä-Suomen kaupungit, riisti punaisilta mahdollisuuden siirtää etelästä lisävoimia Tampereelle ja antoi valkoisille mahdollisuuden katkaista Helsingin ja Tampereen välisen rautatieyhteyden. Aiemmin tätä rataa myöten voitiin lähettää apuvoimia puolustamaan Tampereä, joka oli Helsingin jälkeen merkittävin vallankumouksellinen kaupunki. Tampereen puolustajat joutuivat erittäin tukalaan asemaan samaan aikaan, kun vihollisella oli kaikkea yllin kyllin.

Kaksi päivää valkoiset tulittivat Tampereä hurjasti raskailta tykeillä murskaten maan tasalle kokonaisia kortteleita ja sen jälkeen aloittivat rynnäkön. Punaisten ei ollut luopuneet asemistaan ilman sitkeää vastarintaa. Huhtikuun 6. päivänä Tampere kukistui, mutta vain siksi että sen puolustajilta loppuivat kokonaan ampumatarvikkeet.

Maihinnousujoukot valtasiivat Helsingin

Saksalaiset aloittivat rynnäkön Helsinkiä vastaan 11. huhtikuuta. Vastarinta oli sitkeää. Maihinnousujoukot kaupunkiin tultuaan joutuivat kii-vaisiin taisteluihin erillisistä taloista.

Punakaartilaiset käyttivät taitavasti hyväkseen muutamia heidän hallussaan olleita panssariautoja, jotka kiertelivät katuja tulittaen saksalaisia sotilaita.

Naiset esittivät huomattavaa osaa Helsingin puolustuksessa. Eräs taistelun osanottaja on kertonut, että kun taistelun lopputulos näytti jo selvältä, kun taistelu alkoi jo vaimeta saksalaisten ”vapauttajien” hyökätessä joka taholta ja täytässä kadut, niin sillä hetkellä saapui aseistautuneita naisia ja nuoria tyttöjä. Naisia oli aiemminkin ollut Punaissa kaartiissa, mutta kyseisellä hetkellä he saapuivat suurena joukkona. Heidän tulonsa rohkaisi ja innoitti taistelevia punakaartilaisia. Naiset taistelivat urhoollisesti osoittamatta vähääkään kuolemanpelkoa ja jopa väheksyivät suojapaikkoja.

Huhtikuun 7. päivänä antamassaan käskyssä Mannerheim kuvasi seuraavasti Tampereen työväestöstä (johon oli liittynyt jokin määrä venäläisiä vapaaehtoisia) saamaansa voittoa: ”Tämä taistelu on suurin ja verisin mitä koskaan on taisteltu Suomessa. Tämä voitto on myös loistavin, jonka suomalaiset joukot ovat saavuttaneet. Tämä voitto ei merkitse ainoastaan Suomen vapautta ja itsenäisyyttä, tämä voitto on myös koko maailman kulttuurivoitto Venäjän bolševikeista ja heidän maailmaa mullistavista ja sivistystä hävittävistä opeistaan”.

Saksan sotilaallinen väliintulo aiheutti vallankumoukselle tappion toisensa perään, joten vallankumous ei saanut enää ylliotetta. Vastavallankumouksellisille olisi merkinnyt suurta voittoa ja vallankumousliikkeelle onnettomuutta, jos runsaasti vallankumoustaistelun kokemusta saanut Suomen työväenluokan etujoukko olisi tuhottu fyysisesti. Kello 1 yöllä 26. huhtikuuta Kansanvaltuuskunta, Punaisen kaartin johto ja ryhmä vastuullisia suomalaisia tovereita turvautui viimeiseen pelastautumismahdollisuuteen ja lähti Neuvostovenäjälle laivalla. Näin pelastuivat Suomen vallankumouksen johtajat, jotka kohta sen jälkeen perustivat Suomen kommunistisen puolueen Moskovassa.

Proletariaatin suuri vappujuhla oli Suomen työväestön surupäivä. Suomen työväestön san-

Jatkuu sivulla 17

ÄITIEN KYYNELVIRRAT

Ikäviä kokemuksia paljastuu yhä edelleen vuoden 1918 kansanmurhasta. Monet uskaltavat vasta nyt avata kaappiensä ovet ja päästää julkisuuteen omaistensa kokemukset.

Totuuden salaamiseen on ollut vakavia syitä. Ankaran rangaistuksen uhalla sotilastoimenpiteistä puhuminen kiellettiin. Otan esimerkiksi äitien ja mummujen murhaamiset, joita jatkettiin pitkälle kesään. Eivät äidit voineet vaieta kun sydän pakahtuu. Murhaajat tukkivat sellaiset suut.

Hilja Talviselta (47) jäi kaksi lasta. Kirjoittaessaan kuolemantuomion Humpvilan kirkkoherra **Savander** sanoo suoraan tappamisen syyn: Suunsoittaja. **Hilja Kahilaisen** (25) perheestä meni miehet monttuun ja seuraavaksi äiti ja mummo. Kahden ja kuuden vuoden ikäiset työtöt jäivät yksin kotiin parkumaan. Lapset löydettiin ja he säilyivät elossa.

Hilma Stevander (57) järkyttyy ruumisläjän näkemisetä niin pahoin, että pyörtyy siihen paikkaan ennen ampumista. Tapahtuma

kirjataan Forssan käräjäoikeudessa poliisin kertomana 1937.

Amanda Aaltonen (56) on suunniltaan surusta miehensä ja poikiensa teloituksen tähden. Siitä hän puhuu, valittaa, arvostelee ja tuomitsee valkoiset murhaajat. 9. päivä kesäkuuta hän murhamontun reunalla riehuu ja riuhtoo niin paljon, että hänet sidotaan puuhun kiinni hiuksistaan ampumisen ajaksi. Siinä piispojen ja kirkkoherrojen vaatimusten mukaisesti puhdistetaan sosialismia pois Suomesta. Todelliset tilanteet ovat julkempia kuin mihin mielikuvitus riittää.

Suomi on sata vuotta, mutta luurangot kolisevat kaapeissa loputtomasti, kunnes maineenpalautus on tehty. Haavoja ei voi repiä auki, sillä niitä ei ole ommeltukaan kiinni.

Unto Kiiskinen
kirjailija Jokioinen

"Islamilaisen valtion" tappio ja Syyrianjako

Venäjällä kielletty terroristijärjestö "Islamilainen valtio" (josta käytetään moninaisia nimikkeitä ja mm. lyhennettä ISIS) on kärsinyt sotilaallisen tappion. Vaikka terroristien valvonnassa onkin vielä eräitä erämaa-alueita sekä Syyriassa että myös Irakissa, kyseistä järjestöä ei voida enää edes suurentelemalla nimittää valtioksi.

Sekä Venäjä että USA ovat jo ilmoittaneet ISISistä saavuttamastaan voitosta eli tarkemmin sanoen koalitiointensa saavuttamasta voitosta. Tämän voiton julistamiseksi presidentti Putin jopa varta vasten lensi Syyriaan. Tuolloin osapuolet kaikin voimin vähättelivät kilpailijoittensa osuutta tämän voiton saavuttamisessa.

Monta osapuolta osallistui ISISin lyömiseen

Tosiasiasa panoksensa ISISistä saavutettuun voittoon toivat sekä Venäjä että USA (jälkimmäinen yhdessä eräiden länsimaiden kanssa) varmistamalla paikallisille liittolaisilleen ilmavoimiensa tuen. Pääosaa tässä vaiheessa näyttelivät kuitenkin maavoimat. Osittain maavoimien operaatioihin osallistuivat USAn ja Venäjän erikoisjoukot, mutta kuitenkin Assadin puolelta iskuvoimaisimpina toimivat iranilaiset sekä Libanonin aseellinen järjestö "Hizbollah". Syyrian hallituksen armeija osoittautui valitettavan vähätehoiseksi. USAn johtaman koalition puolella taas voimakkaimpia olivat Irakin armeija sekä Syyrian ja Irakin kurdit.

Tämän tuloksena Irakin armeija ja kurdit vapauttivat ISISin terroristeista alueen, jolla asuu 7,5 miljoonan hengen väestö, mikä on noin 20 kertaa suurempi, kuin Syyrian hallituksen ja sen liittolaisten vapauttaman alueen väkimäärä. Pinta-alaltaan vapautettujen alueiden ero ei ole näin suuri, mutta on kuitenkin USAn väliaikaisten liittolaisten osalta monta kertaa laajempi kuin Syyrian hallituksen armeijan vapauttama alue.

Assadin syyrialaiset ja niitä tukeneet joukot

Mitä sitten koko tänä aikana tekivät Assadille myötämieliset joukot? Ne kävivät taistelua etupäässä turkilaismielistä "maltillis-islamilaista" ja maallista oppositiota vastaan. Ilmeisesti eräät strategit olivat jostain

syystä sitä mieltä, että juuri näin koko Syyria voidaan palauttaa Damaskoksen hallituksen valvontaan. Venäjän virallinen propaganda motivoi tätä asennetta sillä, että "maltillinen oppositio" ei poikkea missään suhteessa ISISistä - että ne ovat samoja terroristeja (tätä oppositiota ei muuten enää nimitetä terroristeiksi). Nykyään ne ovat "vuoropuhelukumppaneita".

Ja vasta sitten kun selvisi, että "maltillisten" lyömiseen, mikäli se on yleensä mahdollista, voidaan tarvita vuosikymmeniä, Assadia myötäilevä koalitio aloitti vakavissaan sodan ISISiä vastaan. Puolitoista vuotta kestäneiden taistelujen tuloksena "maltillisista" oli vapautettu vain muutama prosentti koko Syyrian alueesta. Sitä vastoin nopeasti hyökänneet kurdit uhkasivat miehittää jo puolet koko maasta. ISISin voimat olivat siinä vaiheessa jo perusteellisesti ehtymässä.

Kuluvan vuoden alusta lähtien erämaa-alueet huomioon ottaen Syyrian hallituksen armeijan valvontavyöhyke laajeni kaksinkertaisesti - se on nyt hieman yli puolet koko maan alueesta. Joka tapauksessa tämä on suuri menestys ja Asadia myötäilevän koalition kannalta sellaista strategiaa (tulla mukaan todelliseen taisteluun ISISiä vastaan vasta aivan viime hetkellä) voitaisiin pitää optimaalisena ilman yhtä tekijää.

Assadin virheet ja USAn vaisu menestys

Kysymys on nimittäin siitä, että em. perustelun tuloksena Assadin hallitus menetti suurimman osan öljy- ja kaasuesiintymistään - ne siirtyivät kurdien käsiin. Sitä paitsi, jos aktiivinen taistelu ISISiä vastaan olisi alkanut vaikkapa hieman aikaisemmin, niin hallituksen valvoma alue olisi huomattavasti nykyistä suurempi ja se olisi paras argumentti poliittisessa kaupankäynnissä. Eräiden muiden analyytikoiden tavoin myös me omasta puolestamme kehoitimme taisteluun nimenomaan ISISiä eikä maltillista oppositiota vastaan. Näin erityisesti, kun heti ensimmäisten voittojen jälkeen ISISistä osa tästä oppositiosta olisi siirtynyt välittömästi voittajan puolelle. Mutta valitettavasti kävi niin kuin kävi.

Siitä huolimatta, että ISISin murskaamisesta hyötyi eniten USAn johtama koalitio, en läh-

Sergei Skvortsov

huomattavasti, mutta siltikään ei voida sanoa, että USA olisi saanut kyseiset alueet valvontaansa. Jo pa Irakin hallitukseen ei ole mikään Yhdysvaltojen asettama nukkehallitus eikä sellaista voida väittää myöskään kurdeista. Irakin kurdit pyrkivät todellakin tasapainoilemaan suurvaltojen välillä, sitomatta itseään mihinkään näistä valtioista. Mitä tulee taas Syyrian kurdeihin, niin se on asia erikseen.

Öcalan vaikuttaa edelleen

Syyrian kurdeilla on kiinteät suhteet Kurdistanin Työväenpuolueeseen, jonka johtajana on turkkilaisessa vankilassa viruva Öcalan. Tämän yhteyden symbolisena todistuksena oli Öcalanin valtava muotokuva, joka nostettiin näytteille Raqqassa heti sen vapauttamisen jälkeen Syyrian demokraattisten voimien toimesta. Tässä liikkeessä pääosaa näyttelevät juuri Syyrian kurdit. Kurdistanin Työväenpuolue on vasemmistoradikaalinen puolue ja näin ollen Syyrian kurdit ovat nykyään rakentamassa valvomallaan alueella "sosiaalisen oikeudenmukaisuuden valtiota". Näin he osoittavat siten käytännössä, että heidän näkemyksensä ovat kaukana USAssa vallitsevista näkemyksistä.

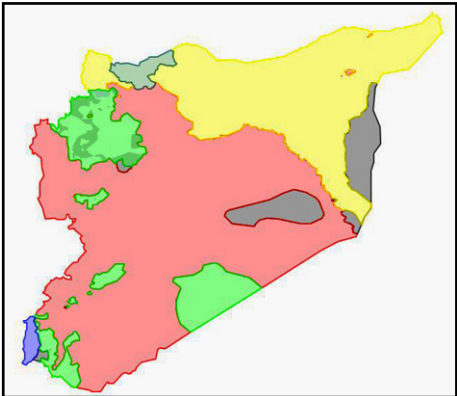
Näin ollen heidän liittonsa USAn kanssa on väliaikainen ja tilanteen sanelema ja muistuttaa Neuvostoliiton yhteistyötä länsimaiden kanssa Toisen Maailmansodan vuosina. Mistään USAn valvonasta näiden karaistuneiden taistelijoiden suhteen ei voi olla puhettakaan. Voidaan vain ihmetellä yhdysvaltalaisen pragmaattisuutta heidän suostuessaan yhteistyöhön vihaamiensa "kommunistien" kanssa. Muuten, jos yhdysvaltalaiset tahtoivat todellakin taistella ISISiä vastaan, niin mitään muutakaan vaihtoehtoa heillä ei ollut.

Syyrian alue jakaantuneena ISISin tappion jälkeen

suurentelema tämän voiton merkitystä juuri USAlle. USA antoi mitätavata tukea voittajille ja USAn kansainvälinen arvovalta parani huomattavasti, mutta siltikään ei voida sanoa, että USA olisi saanut kyseiset alueet valvontaansa. Jo pa Irakin hallitukseen ei ole mikään Yhdysvaltojen asettama nukkehallitus eikä sellaista voida väittää myöskään kurdeista. Irakin kurdit pyrkivät todellakin tasapainoilemaan suurvaltojen välillä, sitomatta itseään mihinkään näistä valtioista. Mitä tulee taas Syyrian kurdeihin, niin se on asia erikseen.

Huhtikuun 28. päivästä kesäkuun ensimmäiseen mennessä valkoiset murhasivat 4745 henkeä, mikä ylitti koko sodan aikana taistelutantereella kaatuneiden valkoisten tai punaisten määrän (punaisten menettivät taisteluissa noin 3400, valkoiset noin 3100 henkeä). Valkoiset tuottivat punaisille eniten mieshukkaa nimenomaan pyöveleinä eivätkä satureina.

Viktor Holodkovskin kirjasta "Suomen työväen vallankumous 1918" lyhentänyt ja toimittanut: Tommi Lievemaa

ISISin kärsimän sotilaallisen tappion jälkeen Syyrian alue näyttää tänään tällaiselta. Harmaalla värillä on merkitty ISISin hallussa yhä olevat alueet, vaaleanpunaisella värillä - hallitusjoukkojen valvomat alueet, keltaisella värillä - kurdien johtamien Syyrian demokraattisten voimien alueet, vihreällä värillä - Turkille myötämielisten ja maltillisten islamistien alueet sekä tummanvihreällä värillä - pohjoisessa sijaitseva ja Turkin miehittämä alue.

Siten Syyrian demokraattiset voimat (jotka ovat perustaneet oman näennäisvaltionsa - Pohjois-Syyrian Federaation) valvovat noin 30 % maan alueesta. Turkia myötäilevät aseistetut osastot ja itse Turkki - hallitsevat noin 15 % alueista ja loput alueet ovat Assadin hallituksen valvonnassa. Eräät analyytikot kylläkin väittävät, että libanonilainen Hizbollah-järjestö valvoo eräitä muodollisesti Assadin joukkojen valvonnassa olevia alueita, mutta joka tapauksessa kyseessä ovat hyvin pienet alueet. Oheinen värikartta näyttää Syyrian alueellisen tilanteen.

Kansalaissodat päättyvät tavallisesti joko yhden osapuolen täydelliseen tappioon tai maan hajoamiseen. Muuten hajoaminen saattaa jäädä myös epätodelliseksi, kuten esimerkiksi Bosniassa, kun muodollisen keskushallituksen rinnalla on olemassa erillisiä alueita. Sellainen historiallisesti epävakaa ratkaisu on mahdollista pattitilanteessa, kun kaikki osapuolet päätyvät ajatukseen aseellisen taistelun jatkamisen näköalattomuudesta. Eräissä tapauksissa sellaisten tilanteiden syntyyn saattavat vaikuttaa myös ulkoiset voimat. Nyt näyttää siltä, että Syyriassa on syntynyt tai on ainakin syntymässä sellainen tilanne. Yhden osapuolen voitosta ei voi olla edes puhettakaan ja näin ollen maan jako on muodostumassa realiteetiksi ja ilmeisesti myös väistämättömäksi. Mutta mitä seuraa tämän jälkeen - siitä on vaikea sanoa mitään, koska tilanteeseen ovat vaikuttamassa liian monet tekijät.

Miten tästä eteenpäin?

Mainitsen em. tekijöistä vain muutamia. Esimerkiksi Turkki. Se miehittää jo nyt aluetta Pohjois-Syyriassa ja on aloittanut tältä vyöhykkeeltä etelään vihreällä värillä merkityn alueen eli Idlibin maakunnan miehityksen. On päivänselvää, että lähiaikoina Turkki ei lähde tältä alueelta mihinkään ja tämä tarkoittaa sitä, että Syyria on lähiajoiksi menettänyt tämän alueen. Mitä tapahtuu tämän jälkeen - on epäselvää ja kaikki riippuu nyt Erdoganin poliittisesta tulevaisuudesta.

Myös kurdilainen tekijä on epäselvä. Toisaalta, ottamalla huomioon merkittävät aatteelliset erimielisyydet, USAn tuen pitäisi kohota puoleen loppua ja toisaalta taistelu ISISiä vastaan on itse asiassa päätynyt. Toisaalta taas Öcalanin syyrialaisen kannattajien maantieteellisenä strategisena tehtävänä on aina ollut Kurdistanin perustaminen. Mutta nyt, kun ISISin vastaisen taistelun logiikka pakotti heidät valloitta-

tamaan huomattavia alueita, missä asuu ainoastaan arabiväestöä, on pakko päättää strategiasta, joka ylittää sen entiset rajat. Joka tapauksessa heille ei ole edullista poistua nykyisiltä alueiltaan, koska siellä on suuria tuloja lupaavia öljy- ja kaasuesiintymiä.

Sitä vastoin Assadin hallituksella ei ole nykyään mitään erikoisempia tulolähteitä ja on epäselvää, millä varoilla ryhdytään uudistamaan sen valvomia alueita, mikä on sinänsä epävakaa tilanteen tärkeä tekijä. Rahoittajan löytäminen on hyvin vaikeata, varsinkin kun Venäjällä jatkuu keskeytymätön talouskriisi ja Venäjä on itse joutunut länsimaiden pakotteiden kohteeksi eikä voi myöntää suuria lainoja. Tämä vuorostaan saattaa heikentää syyrialaisviranomaisten lojaalisuutta Venäjää kohtaan. Toisaalta myös Venäjä, jonka ulkopolitiikka on Putinin aikoina tehnyt erilaisia käännoiksi, saattaa jostain syystä menettää kiinnostuksensa Syyrian ongelmaa kohtaan.

Rauhan mahdollisuudet

Asiassa on paljon ristiriitaisia tekijöitä. Toistaiseksi ainoa asia, jota voidaan ennustaa, on se, että Syyrian jako voitaisiin suorittaa kahdella tavalla. Ensinnäkin, voisi syntyä virallisesti hyväksytty sopimus, kun perustetaan eräänlainen keskushallitus epämääräisine valtuuksineen ja paikallisella tasolla kaikki säilyttäisi muuttumattomana.

Toinen mahdollisuus olisi se

, että suurvallat sopivat kaikesta epävirallisesti ja status-quo säilyisi ilman virallisten sopimusten allekirjoittamista kansalaissodan osanottajien kesken. Ottamalla huomioon osanottajien lähes voittamattomat ristiriidat tämä versio tuntuisi kuitenkin toistaiseksi kaikkein todennäköisimmältä. Ilman Syyrian demokraattisten voimien osallisuutta mikä tahansa sopimus ei tule kuitenkaan mahdolliseksi. Turkki taas tulee puolestaan vastustamaan näiden voimien osanottoa.

Käydyn sodan merkitys Venäjälle

Sekä henkilökohtaisesti Putinille että koko Venäjälle Syyrian tapahtumiin osallistumisen tulokset ovat myönteisiä. Putinille siitä syystä, että ISIS on murskattu nimenomaan tulevien presidentinvaalien edellä. Valtaosa Venäjän kansalaisista, tietämättä ja tahtomatta tietää yksityiskohtia, on vilpittömästi sitä mieltä, että nimenomaan Venäjä murskasi ISISin ja teki sen käytännöllisesti katsoen yksin. Siitäkin huolimatta, että sotaan osallistuminen ei ole ollut kovin suosittu Venäjän yhteiskunnassa.

Mitä tulee Venäjään yleensä, niin saavutettu tulos on kokonaisuudessaan myönteinen. Sotilaat pääsivät testaamaan aseitaan sotaoloissa ja määrittelemään niiden etuisuudet ja puutteet. Tietty määrä sotilaita sai käytännön taisteluelukokemusta voimakkaasta vihollisesta, mitä ei voida mitenkään verrata Gruusian tai Ukrainan "leikkisotilaisiin". Venäjä tuli auttamaan Lähdän ainoata liittolaistaan ja taistelussa sen vihollisia vastaan saavutti todellista menestystä, mikä kiistatta vaikuttaa myönteisesti sen kansain-

Jatkuu sivulla 19

Suomen työväen vallankumous 1918 (6): Vallankumous kärsi yppion-alkoi valkoinen terrori ja kansanmurha...

Jatkoa sivulta 16

karillinen yritys riistää vakan kukistamiseksi epäonnistui: Suomen porvaristo ja saksalaiset väliintulijat tukahduttivat yhteisvoimin Suomen vallankumouksen.

Valkoinen terrori ja kansanmurha

Kaikkien maiden ja eritoten Skandinavian maiden porvaristo otti ilmielin vastaan viestin Suomen vallankumouksen tukahduttamisesta. Länteen leviämään lähtenyt vallankumouksen palo saatiin taltutetuksi. Koko maailman taantumukselliset puhuivat, että tästä hyvästä heidän oli kiittäminen keisarillisesta Saksaa ja valkosuomalaisia. "Hufvudstadsbladet" kertoi 16. kesäkuuta 1918 pääkirjoituksessa, että jollei Suomi (so. Suomen porvaristo) "olisi

saksalaisten avulla voittanut 'bolsevistista anarkiaa', niin 'proletariaatin diktatuuri' olisi päässyt varmistumaan muuallakin kuin Suomessa, se olisi levinnyt myös Länsi-Eurooppaan".

Yhdysvaltojen virallisissa piireissä arvioitiin valkoisen Suomen suureksi ansioksi se, että tämä "pysäytti bolsevismin länteen suuntautuneen tuhoisan leviämisen". Eräs ruotsalainen sanomalehti kirjoitti, että valkoisten tappio Suomessa "olisi voinut tulla tuhoisaksi sekä meille että läntiselle naapurimaallemme (Norja)".

Sotatoimien päätyttyä valkoisten teloitusrietastelu ei vähentynyt, vaan jopa yltyi ennätykselliseksi huhtikuuhunkin verrattuna. Suojeluskuntalaiset palasivat Etelä-Suomeen ja kostivat verisesti heidän omaistensa vallankumouk-

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Antiikin Kreikan demokratiamyytti

Ylintä päätösvaltaa Ateenassa käytti kansankokous. Siihen saivat osallistua vain vapaasyntyiset, 20 vuotta täyttäneet ja kaksi vuotta asepalveluksessa olleet miehet. Ulkopuolelle kansankokouksesta jäivät Ateenaan muualta muuttaneet, naiset, alle 20-vuotiaat ja orjat.

Kansankokouksia pidettiin lähes viikoittain ja hyvällä puhetaidolla oli suuri merkitys. Tyrannien valtaanpääsyä pyrittiin ehkäisemään ää-

nestyksellä, jonka toteuttamiseen vaadittiin 6000 ääntä. ”Demokratiaa” uhkaavat epäilyttävät pyrkivät häädettiin kymmeneksi vuodeksi maanpakoon. Äänestyslipukkeina käytettiin saviruukkujen sirpaleita. Kansankokouksen rinnalla toimeenpanevana elimenä toimi viidensadan neuvosto. Tuomiovaltaa käytti kansantuomioistuin, jonka tuomaristoon kuului joissakin tapauksissa jopa 1500 tavallista kansalaista. Heidät valittiin arvalla. Jotta köyhimmilläkkin olisi ollut mahdol-

lisuus valtiollisten tehtävien hoitamiseen, niistä alettiin maksaa palkkaa. Henkilöä, jota politiikka ei kiinnostanut, kutsuttiin idiootiksi. Muinaisessa Kreikassa nainen oli näkymätön ja kotiin suljettu. Hänen piti käyttää huntua, joka oli Assyriassa laissa säädetty pari tuhatta vuotta ennen islamia. Koska naiset eivät saaneet äänestää, ei ”demokratia” ollut tasa-arvoista. Äijille tämä sopisi nykyisinkin.

Hannu Kautto

Itsenäisyyspäivä valheiden säestämänä

Itsenäisyyspäivää vietettiin valheiden säestyksellä. Julkinen sana yritti osoittaa vain porvariston oikeuden itsenäisyyden perinteeseen. Työväenliikkeen ansiot halettiin lakaista maton alle.

Uutisoinnissa esimerkiksi valtalaki jätettiin säännöllisesti mainitsematta. Työväen enemmistöinen eduskunta sääti ja hyväksyi ns. valtalain, jonka perusteella Suomi julistettiin itsenäiseksi 15.7.1917. Porvareille kelpasi silloin kuitenkin tsaarin valtaa jatkava Kerenskin hallitus. Porvarien lobbauksen tuloksena Kerenski hajotti eduskunnan ja määräsi uudet vaalit, joissa työkansan menetti enemmistön. Sosialistien ottaessa vallan lokakuussa Venäjällä, porvarillinen eduskunta julisti Suomen itsenäisyyden.

Silloin sosialistit esittivät, et-

tä itsenäisyyden vaatimista toimenpiteistä tulee keskustella Venäjän uuden hallituksen kanssa. Tätä eivät porvarit hyväksyneet. Kuitenkin eduskunnan sosialistiryhmän esityksen mukaisesti itsenäisyys oli selvä vasta sitten, kun keskusteltiin kansankomissaarien neuvoston kanssa. Jo ennen Svinhuvudin valtuuskunnan matkaa hakea tunnustus Leninin johtamalta kansankomissaa-rien neuvostolta, sosialidemokraatit kävivät lobbaamassa Leninin puheilla Suomen itsenäisyyttä. Tällä oli myönteinen vaikutus itsenäisyyden tunnustamiseen.

Suomen media haluaa unohtaa, että hyvinvointi Suomi luotiin voimakkaan työväenliikkeen turvin 1940-70 luvuilla. Silloin Suomi saattoi itsenäisesti päättää sosiaali- ja perusturvastaan, joka luotiin julkiselle perustalle. Tänään EU-Suo-

nessa ei ole mitään mahdollisuutta torjua perusturvamme ja sähkön siirron yksityistämistä ulkomaisille yrityksille. Ei tässä ole enää itsenäisyydestä kyse. Muualta näitä asioita ohjataan.

Media puhuu toisarvoisista asioista ja ohjaa ihmisten ajatuksia mm. sotasyllisyystuomioihin. Suomen sotasylliset ansaitsivat tuomionsa, koska valmistelivat yhdessä Hitleriläisten kanssa hyökkäyssotaa. Jos he olisivat joutuneet liittoutuneiden tuomittaviksi, monet heistä olisivat saaneet kuolemantuomion. Heidän syyllisyydelleen ei ole epäilyksen sijaa. Asian yhteys itsenäisyyspäivän viettoon liittyy ainoastaan siihen, että sen avulla media haluaa unohtaa todelliset itsenäisyyteemme liittyvät asiat.

Espoon Leipäpappi

Yhdysvallat ja luonnonvoimat

Yhdysvaltojen kansalaisia on viime aikoina koeteltu ankaralla kädellä. Osin ja tosin näin on tapahtunut omastakin syystä. Ainakin muista maailmoista olevan presidentin valinta oli äänestäjien virhearviointi.

Ensin koettelivat maata hirmumyrskyt laittaen mm. Puerto Ricon tuus- san nuuskaksi. Kalifornian maastopalot jatkuvat tuhoisina tuhansien

palomiesten toiminnasta huolimatta. Kansalaisten kärsimykset ovat suuria. Kuitenkin näin ulkopuolisen on vaikeaa tuntea edes sympatiaa muistaen ne lukemattomat sota- ja ihmisoikeusrikokset, joihin jenkkin sotajoukot ovat eri puolilla maailmaa syyllistyneet.

Luonnonvoimia vastaan ei ole apua edes jenkkin hienoista aseista. Tarvittaisiin tulva ja myrs-

kyaitoja ja kuitenkin välkky presidentti vain suunnittelee aittaa Meksikon rajalle. Kyllä ison maan presidentille pitäisi ennen valintaa suorittaa perusteellinen terveydentilan tutkinta. On aika kylmäävää tietää Trumpin takana olevan Yhdysvaltain ydinaseet. Toivotaan parasta, mutta pelätään pahinta.

Reino Welling
eläkeläinen, Jämsänkoski

Jotain karannut käsistä?

Työmarkkinajohtajien verotietoja katsellessa huomaa, että heidän vuositulonsa vaihtelevat 250000 ja 300000 euron välillä. Vuositu- loissa on tosin kymmenien tuhan- sien heittoja.

Ensi tuntumalta vaikuttaa siltä kuin edunvalvoijista olisi tullut pelkkiä saalistajia. Erityisesti keskusjärjestö- jen johtajien hurjista lisätuloista osa muodostuu joko yhtiöitten maksa-

mista palkkioista tai osinkotuloista, ei jäsenistön saamista eduista.

Olipa kyse kummasta hyvänsä tulee mieleen vanha kansan vii- saus: oma suu lähempänä kon- tin suuta. Tämän seikan lienee Es- ko Seppänenkin huomioinut kir- joissaan, muun muassa teoksessa ”Mistä Suomi vaikennee?” ”Kun raha puhuu, yhteiskunta vaikennee.”

Pauli Eskelinen

Apua perussuomalaisille

Suomen kansa koostuu monenlai- sista ja monen värisistä ihmisryh- mistä. Yksi ryhmä on tämä Veikko Vennamon aatteiden myötäsyn- tyiset kannattajat. Nimi muuttuu, mutta aatteet säilyvät. Nykyinen nimi on Perussuomalaiset, lienee rekisteröity puolue eli rp.

Ryhmän touhuja seuratessa ei tie- dä itkisikö vai nauraisiko. On myön- nettävä, ettei Ernesti Hentusen ja To- tuuden Torven jälkeen ole aiheutu- nut yhtä makeita nauruja kuin eräät persujen lausunnot ovat aikaansaaneet. Toisaalta pieni säälinkin tunne hiipii mukaan. Uhka ja pelko toisen- sa jälkeen tuntuu kaatuvan persujen päälle. Täällä Jämsässäkin ovat uh- kana maahanmuuttajat ja niin kuin se ei vielä riittäisi, Esko Järvenpään mielestä sudet ovat seuraavana pe- lottavana uhkana.

Kun ja jos ihmisillä on noin

Reino Welling
eläkeläinen Jämsänkoskelta

Tuloerojen kehitys

On surullista luettavaa lehdissä ja muissa tiedotusvälineissä, kun tuloterot kasvavat ja köyhyys vaan lisääntyy. Minun mielestäni yksi syy tähän on harjoitettu ay-poli- tiikka, joka suosii hyvätuloisia ei- kä korjaa pienituloisten palkko- jen jälkeenhäneisyyttä.

Jakautuminen hyväosaisiin ja huo- no-osaisiin alkoi 1970-luvulla, kun demarit pääsivät vallankahvaan ay- liikkeessä. He alkoivat ajaa tuolloin omaa, hyvätuloisia suosivaa työeh- tosopimus- ja palkkapolitiikkaa.

Sotien jälkeen kommunistien ollessa vielä vallankahvassa tu- loerot kaventuivat ja matalapalk- ka-aloilla työskentelevät saivat ai- na erityisen korvauksen palkanko- rotuksissa. Ehdotan, että siirrytään euro ja sentti -määräisiin palkanko- rotuksiin silloin, kun siihen tarvet- ta on ja unohdetaan kokonaan hy- vätuloisia suosiva palkankorotusten %-politiikka.

Sakari Kuismin
Helsinki

Mikä mies oli Stalin?

Vuodesta 1956 alkoi Neuvostoliitosta vähin erin ja pala palalta kertyä kauhujuttuja. Ne saivat tu- kea mm. kirjailija Aleksandr Solze- nitsyn romaaneista (1962 - 1976), jotka vähin erin saivat tieteellisten tutkimusten leiman ja fiktio muut- tui faktaksi. Näistä kirjallisista tuot- teistaan hän sai Nobelin kirjalli- suuspalkinnon, joka vahvisti, ellei peräti virallistanut hänen suuren neuvostokriitikon asemansa.

Lopulta Ranskassa Stephe- ne Courtois keräsi eri alojen tut- kijoiden Kommunismin mustan kirjan (1997). Sille annettiin tie- teellinen status. Sisällissodan jäl- keen Neuvostoliiton väkiluku oli 138 miljoonaa. Kommunismin mustan kirjan mukaan muutaman vuoden kuluttua Stalinin noustua maan johtoon, maassa toimeen- pantiin summittaisia joukkomur- hia ja toimintatavaksi omaksuttiin joukkotuhonta. Stalin tapatti väes- töstä vähintään 20 miljoonaa. Jo- ten 1930-luvun loppuun mennes- sä väkiluvun piti supistua jyrkästi ehkä 118 miljoonaan. Sen jälkeen toinen maailmansota hävitti 26 miljoonaa ja taas väkiluku su

”Josef Vissarionovitsh Stalin on niitä maailmahistorian suuria ha- moja, joiden persoonasta, elämäntyöstä ja vaikutuksesta maailman tapahtumien kulkuun kaikkein vähimmin kiistellään hänen kuole- mansa jälkeen.” kirjoitti päätoimittaja Ensio Rislakki ja Suomen ku- valehti numerossa 11/1953. Toisin kävi, kun myöhemmin kapitalis- missa huomattiin sosialismissa piilevän vaaran. Oli ryhdyttävä vas- taiskuun. Alkoi kylmä sota. Ja kuten aina jokaisen sodan ensimmäi- nen uhri on totuus.

pistui, mutta nyt aiempaa jyrkem- min. Vuonna 1945 väestöä olisi ol- lut enintään 92 miljoonaa.

Entä mitä oikeasti tapahtui? Neuvostoliitossa vuonna 1927, aika- na jolloin nälkä ei ollut vierasta, kai- kesta oli puutetta ja talonpojat kyn- tivät pellot puuauroilla ja äestivät risusahroilla. Näissä oloissa puolue hyväksyi ensimmäisen viisivuotis- suunnitelman. Sen ansiosta pelloille ilmestyivät traktorit ja kuorma-autot jo vuonna 1932. Pian sen jälkeen tu- livat myös leikkuupuimurit. Kolhoo- sien käyttöön rakennettiin konease- mien verkosto. Voima- ja teollisuus- laitoksia syntyi kaikkialle kuin sieninä sateella. 1930-luvulla Neuvostoliiton kansantalous kasvoi hurjaa 40 pro- sentin vuosivauhtia. Maassa oli jat- kuva työvoimapula. Vuonna 1938 talous oli 800 prosenttia suurempi kuin vuonna 1913.

Pelkkänä kuriositeettina kan- nattaa huomata, että 1930-luvul- la Yhdysvallat oli syvässä lamassa. Maa oli täynnä työttömiä ja kerjäläisiä. Sen talous sai hurjan vauhdin vasta sodan alkaessa. Sota oli Yh- dysvalloille siunaus ja onni varsin- kin, kun se ei kokenut omalla alueel- laan vähäisimpiäkään vaurioita. So- tilaitakin kaatui vain kolmasosa ver- rattuna yksin Leningradin kaupun- gin piirityksessä kuolleiden siviilien määriin.

Toisen maailmansodan mene- tyksistä huolimatta Neuvostoliitto oli Stalinin kuollessa kaikissa suh- teissa maailman kiistaton ja todelli- nen suurvalta. Siitä kun ensimmäi- nen viisivuotissuunnitelma aloitet- tiin, kolmekymmentä vuotta myö- hemmin vuonna 1957 juhlittiin lo- kakuun vallankumouksen ja sosia- lismiin saavutuksia lähettämällä ih-

miskunnan ensimmäinen Sputnik avaruuteen. Juhlittiin sosialismin ihmettä!

Vahva talouskasvu vaati kai- ken mahdollisen työvoiman. Ih- miskunta ei ollut koskaan aiemmin nähnyt vastaavaa tieteen ja taiteen kehitystä eikä niin valtavaa teknis- tä ja taloudellista sekä sotilaallisen voiman kasvua, jonka Neuvostoliit- to toteutti Stalinin kaudella. Viides- sätoista vuodessa väkiluku kasvoi tuntuvasti. Vuonna 1938 se oli 177 miljoonaa (tietää myös suomalai- nen tietosanakirja Fokus). Vuoteen 1945 mennessä väestöä olisi ollut jo 184 miljoonaa, mutta sodan se- urauksena väestöä oli 158 miljoonaa. 66 miljoonaa enemmän kuin tieteel- liset väärentäjät väittävät. Väkiluku kuitenkin supistui ensimmäisen ja ainoan kerran Neuvostoliiton his- toriassa.

Kukaan ei vahingossakaan vaivaudu puhumaan näistä Sta- linin johdolla saavutetuista tie- teen, tekniikan ja talouden voi- toista. Puhumattakaan siitä, mil- lä nopeudella Neuvostoliiton maan tasalle tuhottu Euroopan puoleinen alue jälleenrakennettiin. Ei siitä-

kään huolimatta, että vastaavia tuloksia ei ihmiskunnan histori- assa ole aiemmin nähty. Niistä ei puhuta, sillä ne aiheuttivat suun- natonta pelkoa kapitalismille. Sik- si sen ajatushautomoiden lakeija- laumoineen oli kehitettävä mitta- suhteiltaan rajaton ja äärimmäisen röyhkeä vastaisku – synnytettiin hirmuhallitsija Stalin ja stalinismi! Vastaiskun toteuttivat kapitalisti- sen ideologian läpitunkemat tie- teen ja taiteen laitokset, mutta en- nen muuta sen hallitsema maail- manlaajuinen valtamedia.

Tänään lähes kaikki kavah- tavat, kun Stalinin nimi maini- taan. Oikeistolainen valhepropa- ganda on ollut tavattoman teho- kasta. Kaikesta huolimatta on sel- vää, että aikanaan historian tuo- marit nimittävät ihmiskunnan kaikkien aikojen suurimpien ajat- telijoiden Marxin, Engelsin ja Leni- nin rinnalle myös Stalinin, uusien teorioiden käytännön soveltaja- na, kiistattomien ansioidensa pe- rusteella ihmiskunnan kaikkien ai- kojen suurimmaksi valtiomieheksi!

Kai Kontturi

Tukea Kansanäänelle

Paavo Junttila 200 e, Heikki Männikkö 33 e, Esko Rintala 30 e, Hannu Kautto 20 e, Anja Saarikko 10 e, Jorma Kangasniemi 5 e, Tarja Männikkö 33 e, Jaakko Ahvola 30 e, Palstapuutarhuri 7 e, Elina Kämpä 7 e, Jartsev 6 e, Vanha Seppä 7 e, Kalevi Wahrman 10 e, Kaija Siippainen 10 e, Veikko Väisänen 9 e, Lauri Paronen 8 e, Kai Kontturi 50 e, Janne Rahikainen 10 e, Taavi Lintunen 3 e ja Leipäpappi 10 e.
Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: RA/2016/396

Nykyajan raittiusliike

Ennenvanhaan raittiusliike oli osa työväenliikettä. Ideana oli se, että alkoholi turrutti riiston uhrin ja täten pidatti heidät osallistumasta yhteiskunnan uudistamiseen. Näin ollen työväenluokan vallankumousta valmistelleet tahot eli työväenliike halusi herättää riiston uhrin parantamaan asemaansa sen sijaan, että tyytyisivät vain puuduttamaan itsensä alkoholilla.

Entä mikä on nykypäivän alkoholi ja mikä olisi nykypäivän raittiusliike? Nykyajan alkoholi on kuluttaminen. Riiston uhrin huumataan sillä, että he voivat palkallaan kuluttaa,

ostaa tarpeetonta krääsää, jota heille markkinoidaan medioissa. Siitä, että tämä tuhoaa maapallon luonnon, vaietaan.

Työväenliikkeen uusi raittiusliike olisi kuluttamisen vastustaminen. Älä katsele äläkä kuuntele mainoksia. Älä osta mitään selailusta, mitä et ollut jo ennestään suunnitellut ostavasi.

Mainosten välttämiseksi on hyvä idea lakata kokonaan katselemasta telkkaria ja lukemasta lehtiä, joissa on mainoksia. Käytä aikasi opiskelemiseen sen sijaan, että tuijottaisit propagandaa, joka tekee sinusta kuluttajaorjan.

Janne Kejo

Fiskaalien valta

Kaikki tietävät, että me elämme oikeusvaltiossa ja länsimaaisessa hyvinvointivaltiossa. Sen sisältö on kuitenkin vain paperilla. Kaikki elävät vain omissa maailmoissa. Mitä laki sanoo, niin siitä ei välitetä ollenkaan. Tämä siksi, että vallan väärinkäyttäjät tietävät, että he eivät koskaan joudu vastuuseen rikoksista.

Minulla oli veron maksu jäsen B24 asiassa. Ruotsin sairaskassa aloitti riidan vääräntämällä lääkärintodistuksen. Peräsin asiaa viideltä taholta ja valmista ei tullut. Keskustelussa Kelan vanha juristi kertoi, miksi asiat ovat umpisolmussa. Jo pidemmän aikaa jokin laitoksen fiskaali oli päättänyt, tuleeko tuomioistuimen tai laitoksen päätöksestä positiivinen vai negatiivinen. Usein asiaan liittyy väärä vala. Konttoristi saa tehtäväkseen valita fiskaalin toivomuksen mukaan sopivan vitsein. Usein pykälät ovat ristiriidassa keskenään.

Sain hylkypäätöksen Kelalta ulkomaanhoidosta kuten myös Vaasan hallinto-oikeudelta ja Korkeimmalta hallinto-oikeudelta. Valitin valtakunnan syyttäjälle, kun päätökset olivat perustuneet yhden ylilääkärin väärään valaan. Hän väitti, että olisin saanut homeopaattista hoitoa. Havaitsin, ettei asiaa oltu ymmärretty ollenkaan. Soitin kyseiselle lääkärille ja sanoin: "Guten

Tag, hier spricht Pietikäinen ja jatkoin saksaksi. Lääkäri naurahti ja sanoi, että puhutaan suomea, koska hän ei ymmärrä sanaakaan saksaa. Kuitenkin hän Kelalle toisti valheen kaksi kertaa. Siis rikos oli tuottamuksellinen. Yritin saada selville, kuka Kelassa oli yllyttänyt väärään valaan, joka on myös rikos. Pohjanmaan syyttäjäviroto totesi, että väärä vala ei ole rikos. Ulkoministeriössä hermostuttiin minun valituksestani Euroopan ihmisoikeuskomissioon.

Joku keksi, että minun sairaudet ovat ruotsalaisia työvammoja. Ruotsin sairaskassa oli jostakin saanut työvammamaitoituksen. Ilmoitus on laitton, koska aikaisemmat laittomat päätökset ovat saaneet lainvoiman ja minulle ei ole koskaan tehty asiallista työvammamaitutkimusta. Yritin suomenkieliseen televisioon Ruotsissa. Olin aikaisemmin päässyt laukomaan totuuksia siellä, mutta nyt en saanut suunvuoroa. Televisiossa ei ollut ketään, joka minut olisi tuntenut. Siispä satamassa jouduin erikoistarkastukseen, joten tiedetään ketä oli jujutettu.

Olen kuitenkin päättänyt jatkaa taistelua. Kehottaisin kaikkia väärin kohdeltuja jatkamaan taistelua.

Wäinö Pietikäinen
ASBESTKAMP 85 toiminnanjohtaja

"Islamilaisen valtion" tappio ja Syyrian jato...

Jatkoa sivulta 17

väliseen arvovaltaan. Venäjä toi oman panoksensa terroripesäkkeen murskaamiseen, mikä voi saattaa järkiinsä myös sen "omat terroristit".

Hämärä tulevaisuus

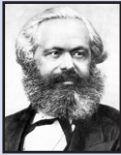
Valitettavasti ISISin sotilaallinen murskaaminen ei tarkoita vielä täydellistä voittoa islamilaisesta terrorismista. Yleinen köyhyys ja sosiaalinen epäoikeudenmukaisuus Lähi-idän useissa maissa luovat terrorismille otollista maaperää. Ja historian uudessa vaiheessa saattaa löytyä uusia rahoittajia, kuten tapautui Al-Qaidan kanssa, jolle löytyi va-

roja Saudi-Arabiasta tai ISISin osalta, jonka kummisetinä olivat Erdogan ja Qatarin valtio. Valitettavasti nykyinen kapitalismi ei anna takeita äskeisen murhenäytelmän toistumattomuudesta.

Mutta kaikesta huolimatta voitto on aina voitto ja onnitellen vilpittömästi sen johdosta kaikkia niitä, jotka taistelivat ISISin terroristeja vastaan ja voittivat heidät.

Sergei Skvortsov
NKPN keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri
13.12.2017

"Marxilainen pyhäkoulu" jatkuu

Työväenluokan toiminnalle tieteellinen maailmankatso-
mus antaa pitkän aikavälin suunnan. Se on meille yhte-
näisen toiminnan perusta ja auttaa jäsentelemään oikein
ajan kysymyksiä. Siksi tutkimme marxilaista maailmankat-
somusta sunnuntai-iltaisin Helsingissä Hermannin kerholla
os. Hämeentie 67, klo 17.00.

Kokoonnumme seuraavan kerran keväällä maaliskuun
alkupuolella.

Sopivia perusteoksia dialektisen- ja historiallisen mate-
rialismin sekä kansantaloustieteen opiskeluun ovat mm.
seuraavat teokset: Marx ja Engels: Kommunismien mani-
festi; M. Iovtšuk, T. Oizerman, I. Štšipanov: Filosofian His-
toria (Progress, 1982); Viktor Afanasjev: Filosofian alkeet
(Progress, 1976); siv. 182-217; Marxilais-Leniniläisen filoso-
fian perusteet (Progres) siv. 333-355; Nevalainen- Peltonen:
Kansantaloustiede (Kansankulttuuri) sekä Lenin: Karl Marx
(Valitut teokset, 10 osaa, osa 5, Edistys)

Järj. Kommunistien liitto ja DSL:n opintokeskus.

Kansan äänen järjestöjen, STP:n ja Her- mannin Naisten perintelen

Uudenvuoden tapaaminen ja puurojuhla

Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 perjantaina 29.12.17
alk. klo 17.00. Ohjelmassa Inessa Watson laulaa, musiikkiesi-
tyksiä, puheenvuoroja, järjestöväen ohjelmaa ja riisipuuroa,
glögiä, voileipiä ja kahvia. Tilaisuuden avaa Timo Kangasmaa

Tervetuloa kaikki paikalle

Varaa
mukaan
5 e

Kommunistien liiton hallituksen kokous

Kommunistien Liiton laajennettu hallituksen kokous
Hermannin kerholla torstaina 1.3.2018 klo 17.00. Käsi-
tellään talven ja kevään toimintaa, ajankohtaisia järjes-
töllisiä ja poliittisia kysymyksiä, ideologisen työn kehittä-
mistä ja kommunistisen liikkeen kehittämistä.

Tervetuloa Kommunistien liiton jäsenet

Suosittelimme kotisivuja ja blogeja

<http://uutisiapohjoiskoreasta.blogspot.fi/>
<http://heikkimannikko111.puheenvuoro.uusisuomi.fi/>
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://antifasistit.blogspot.fi/>
<https://www.facebook.com/kalevi.wahrman>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Danske Bank FI61 8058 0710 5328 82

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry. Kansan ääni

<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry. <http://www.kommunistienliitto.com> SP FI80 41080010 3882 24

Juche-aatteen opintoyhdistys Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aat- teesta!

www.jucheate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>

Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille posti-
tuslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokka-
taistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

EVKR toimii

EU:n Vastaisen Kansanrinta-
man johtokunta kokoontuu
maanantaina 29.1.2018 Her-
mannin kerholla os. Hämeen-
tie 67, klo 17.00. Käsitellään
poliittista ja järjestöllistä ti-
lannetta, EU-tiedotustoimin-
taa, talven ja kevään tehtäviä
(mm. Proleart, Itsenäisyyspäi-
vä, puurojuhla, Naistenpäivä)
sekä järjestömmen osalta suh-
tautuminen vuoden 2018 pre-
sidentinvaaliin. Tervetuloa jä-
senet ja ystävät.

Kokouksen yhteydessä pide-
tään myös Kansan äänen toi-
mituskunnan kokous, jossa
valmistelemme lehden seu-
raavaa numeroa (1/18) sekä
arvioidaan tulevan vuoden toi-
mituslinjaa sekä ilmestymisen
aikataulua. Kokoukseen ovat
tervetulleita kaikki Kansan ää-
nen toimittajat ja avustajat.

SFT toimii

Sodan- ja Fasisminväs-
tainen Työ ry ja DSL:n
opintokeskus

Opintotilaisuus Suomen
vanhan työväenpuolueen his-
toriasta.

Kevätkauden 2018 opin-
toillat kokoontuvat seuraavina
maanantai päivinä: 15.1.2018,
12.2.2018, 12.3.2018 ja
16.4.2018

Opintokerhon kokoontu-
mispaikka on KTP:n toimistos-
sa Tikkurilassa. Kerhot alkavat
joka kerta kello 17.00.

Kevään aikana käydään
lävitse vuoden 1918 tapahtu-
mia.

Luennon sisältöä koskevat
tiedustelut: Timo Kangasmaa,
e-mail: [timo.kangasmaa\(at\)ho-
tmail.com](mailto:timo.kangasmaa(at)hotmail.com)

Opastus paikalle: Timo Nie-
minen, puh. 050 359 0109

EVKR:n katu-info tapahtumat

Helsinki Hakaniemi la.

28.12.2017 klo 12.00-15.00

Helsinki Hakaniemi la.

30.12.2017 klo 12.00-15.00

Helsinki Hakaniemi la.

27.1.2018 klo 12.00-15.00

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP,
EU:n Vastainen Kansanrintama
ry., Kommunistien Liitto ry. sekä
Sodan ja Fasisminvastainen
työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 0,50 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI08 5541 1420 0279 66

PAINOPAIKKA:

Botnia Print Oy

ISSN- TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkai-
su)

Yllättävä mielipidemittaus: Venäjä ei olekaan suurin uhka

Suomen valtavirtamedia on harjoittanut järjestelmällistä Venäjän mustamaalausta ja Venäjän uhkalla peloittelua, joka on päässyt kunnolla valloilleen vuodesta 2014 alkaen. Uhkakuvilla haluttiin muun muassa saada kansa myönteiseksi Nato-jäsenyydelle, massiivisille sotaharjoituksille, isäntämaasopimukselle ja USA:n sotilaiden ja sotakaluston läsnäololle ei-Natomaan Suomessa.

Kuva: Heikki Männikkö

Tätä vaatimusta on näytetty useiden vuosien ajan. ”Torju nato aina”-tunnuksella halutaan sanoa, että sotilaallinen liittoutuminen on es-tettävä silloinkin, kun kansaa harhauttaakseen nato esitetään korvat-tavaksi jollain toisella sotilasliitolla. Tässä vuoden takaisessa YK:n päi-vän rauhanmarssissa järjestäjät yrittivät voimallisesti estää nato-vas-taisen julisteen käytön.

Päivittäin mediassa syötetty prop-aganda yleensä uppoaa kansaan. Esimerkki siitä, miten kansaa ohjail-laan propagandalla, on natsi-Saksa. Heillä oli oikein propagandaministe-riö, jota johti Joseph Göbbels. Kun katselee iltapäivälehtien lööppejä kioskin kulmalla - erityisesti vuon-na 2014 - tuntuu, että Göbbels on noussut haudastaan.

Nato-jäsenyyden kannatus laskusuunnassa

Osaan suomalaisista, myös kommu-nisteista, tuo vihapuhe on uponnut. Mutta omilla aivoillaan ajattelevia-kin on paljon. Sen todistaa marras-kuussa julkaistu Maanpuolustustie-dotuksen suunnittelukunnan (MTS) Taloustutkimuksella teettämä mieli-pidetiedustelu. Siinä Nato-jäsenyy-den kannatus on laskussa. Jäsenyy-den kannattajia oli uudessa kyselys-sä 22 %, kun heitä vuosi sitten oli 25 %. Korkeimmillaan kannatus oli vuonna 2014 (30 %). Vaikka median Venäjän uhka -propaganda jatkuu ja jatkuu, Naton kannatus on laskenut pikku hiljaa.

Nato-jäsenyyden vastustus sen sijaan on noususuunnassa. Kielteisesti Nato-jäsenyyteen suh-

tautuu 62 %. Viime vuonna hei-tä oli 61 %. Nyt etenkin nuorten ai-kuisten kriittisyys on kasvanut, sil-lä 25–34-vuotiaista Nato-jäsenyyttä kannatti vain 13 %, kun heitä edelli-ässä kyselyssä oli 27 %.

Samassa MTS:n tutkimukses-sa kysyttiin, mikä suomalaisia huo-lestuttaa eniten. Kyselyssä oli listat-tu 19 eri uhkatekijää, joista sai vali-ta tärkeimmät. Tulokset olivat yllät-täviä niille, jotka odottivat Venäjän pelon putkahtavan esille. Valtavirta-media ei paljontaan uutisoinut tätä osaa kyselystä.

Pakolaiset ja terrorismi suurin huolenaihe

Kaikkein eniten suomalaisia huoles-tutti maailman pakolaistilanne, jon-ka koki uhkana 83 % suomalaisista. Toiseksi tuli kansainvälinen terroris-mi (81 %), joka oli huolena selvästi kasvanut viime vuodesta, jolloin se oli 75 %.

Seuraavaksi suurimpia huo-lenaiheita olivat ilmastonmuu-tos (75 %) ja poliittiset ääriiliikkeet (72 %). Merkittävää on, että viiden-neksi suurimmaksi huolenaiheeksi koettiin työllisyystilanne (71 %). Se oli huolena kyllä laskenut vuodes-

ta 2016, jolloin 84 % huolestui työ-lisyytilanteesta. Seuraavaksi eniten pelättiin rasismia (69 %), joukkotu-hoaseiden leviämistä (68 %) ja yh-teiskunnallista eriarvoisuutta Suo-messa (67 %).

Euroopan talouden näkymät huolestuttivat useampaa (65 %) kuin Venäjän kehitys (62 %). En-simmäistä kertaa MTS:n tutkimuk-sessa oli mukana myös Yhdysvaltain kehityksen aiheuttama huoli. Kuinka ollakaan, se huoli oli hivenen isom-pi kuin Venäjän kehityksen eli 63 %. Median kova kohkaus Itämeren tur-vallisuustilanteen huononemisesta ei ole mennyt kansalle täydestä. Ko. huoli oli jopa alentunut viime vuo-desta (64 %). Turvapaikan hakijoihin (62 %) ja maahanmuuttajien määrän kasvuun (61 %) liittyvät huolet oli-vat pysyneet entisellä tasolla. Suo-malaisten huoli Turkin (49 %) ja Uk-rainan (43 %) tilanteista oli selvästi laskenut viime vuodesta.

Missä Venäjän uhka luu-raa?

Venäjän sotilaallinen uhka oli toi-nessa kysymyspatteristossa. Siinä oli listattu kymmenen eri uhkamal-lia, joihin vastaajien mielestä Suo-messa on lähimmän vuosikymme-n aikana ensisijaisesti varaudut-tava. Vastaajat valitsivat mielestään tärkeimmän, toiseksi ja kolmannek-si tärkeimmän uhkamallin.

Ensimmäiset sijat veivät maa-hamme kohdistuva terroriteko (54 %), kansainvälisen rikollisuu-den kasvu (42 %) ja kansainvälisen talousjärjestelmän syvä, yleismaail-mallinen kriisi (32 %). Hyvin oli va-littu uhkakuvista todennäköisim-mät. Tämän jälkeen tulee vielä kuusi muuta uhkamallia, jotka olivat suo-malaisista tärkeämpiä kuin Venäjän uhka. Se on viimeisellä sijalla. Varau-tumista Venäjän sotilaallisiin toimiin Suomea vastaan piti tärkeänä vain 17 % vastaajista.

Tämän tuloksen jälkeen val-tavirtamedian toimituksissa on varmaan pohdittu, mikä on men-nyt pieleen. Kaikki mahdollinen on tehty, mutta kansa ei usko Venäjän uhkaan. Kannattaisiko kokeilla vaih-teeeksi rehellistä journalismia?

Marjaliisa Siira

Haluaako suomalainen Natoa?

Yleensä tällainen henki ilmenee eläinkunnassa keväisin tiettyinä ai-kana. Tarkoitaa kiima-aikaa. Natokiima näyttää olevan ympärivuuo-tinen. Se syntyy vuodenaajasta riippumatta. Sitä esiintyy vain poik-keuksellisen pienessä ihmisryhmässä. Nyt on syksy, mutta siitä riip-pumatta mainittu innoitus on jälleen voimissaan. Tutkittu tieto kui-tenkin osoittaa, että se on tarttunut vain pieneen osaan suomalaisis-ta. Se varmaan johtuu siitä, ettei mainitulla kiimalla ole mitään te-kemistä väestön lisäämisen kannalta. Todennäköisesti on päinvas-toin. Tällä pienellä joukolla eliittiä on kolme asiaa, joita he pelkää-vät. Sen ilmaisi vuosia sitten muuan ministeri Washingtonissa. Ne ovat Venäjä, Venäjä, Venäjä.

Tuolla oikealla laidallakin on ihmisiä, joiden pelot ovat aivan toisen suun-taisia. Siitä on minulla esimerkkinä eräs tuttavani, joka oli aktivisti reser-vin aliupseerikerhossa. Olen joskus epäillyt, voiko tällaisella vasemmisto-laisella olla sellainen henkilö ystävänä. Kuitenkin olen pitänyt häntä ystä-vänä. Vuosia sitten hän jäi eläkkeelle ja soitti eräänä aamuna kysyen mie-lipidettäni tärkeäksi kokemastaan asiasta. Hän tiedusteli mielipidettäni Natoon liittymisestä. Kun kerroin sitä ehdottomasti vastustavani, hän loi-he lausumaan, että jälleen kerran olemme samoilla linjoilla.

Sotilasstrategiaa

Alan harrastajana hän oli perehtynyt sotilasstrategiaan. Hänen käsityk-sensä mukaan Suomelle ei ole Natosta mitään hyötyä. Hän katsoi, että jäsenyys Natossa merkitsee puskuriksi joutumista sellaisessa tilanteessa, jossa kriisi Euroopassa johtaisi eskaloitumiseen ja avoimiin sotatoimiin. Sellaisessa tilanteessa se merkitsisi Suomelle pariin kertaan sotatante-reeksi joutumista. Tapahtuisi sama tilanne kuin Keski-Euroopassa mo-lemmissa maailmansodissa. Toisaalta liittoutumisesta ei olisi Suomelle ja suomalaisille hyötyä.

Vieraaseen apuun turvautumisesta Suomella on huonoja koke-muksia. Ruotsi harjoitti Suomessa 700 vuotta kolonialistista politiikkaa. Ruotsin suurvallan toimesta rakennettiin Viaporin linnoitus, jonka nimi myöhemmin muutettiin Suomenlinnaksi. Linnoituksen rakentamista joh-ti August Ehrensvärd. Linnoituksen kuninkaanportille tuli neljä tunnus-lausetta, joista yksi kuuluu: ”Jälkipolvi seiso tässä omalla pohjallasi, luot-tamatta vieraaseen apuun”. Tosin silloin, kun kauan sitten kävin kansa-koulua, oli se muotoiltu: suomalainen seiso tässä...

Ruotsin tappio

Kuinka sitten kävikään? Ruotsin sotilasmahti mureni, mutta halu sotimi-seen ei minnekään joutunut. Haluttiin nokitella Venäjän kanssa ja jou-duttiin sotaan vuonna 1808. Sen seurauksena Etelä-Suomessa ja Pohjan-maalla käytiin monta suurta taistelua. Sotilaat olivat suomalaisia ja upsee-rit ruotsalaisia. Iso päällikkö sotamarsalkka Klingspor oli enemmän seu-rustelu-upseeri, joka halusi perääntyä pohjoiseen. Hän näytti siinä esi-merkkiä kiirehtien edellä.

Mitä sitten tapahtui Viaporissa? Siellä johto oli jo nimensä mukai-sesti varamiehinen vara-amiraali Cronstedt. Linnoitus oli ylivoiman ra-kennelma, jonka valloittaminen ei olisi ollut helposti toteutuva. Venäläi-set eivät hyökänneet, vaan kävivät neuvotteluja, ja linnoitus antautui lau-kaustakaan ampumatta. Mitä opimme tästä? Suomalaisen eliitin kiihkeä halu johtaisi siihen, että suomalaiset sotisivat ja pahan paikan tullen niin sanotut liittolaiset pettäisivät, jos oma etu sitä vaatisi. Ruotsi on sen jäl-keen ollut Euroopan sotien sivusta seuraaja.

Mikä sitten olisi oikea ratkaisu? Suomalaisen on pyrittävä pitä-mään hyvät suhteet kunnossa joka suuntaan pitäen neuvottelukortit omassa kädessään. Suomalainen seiso tässä omalla pohjallasi luottamat-ta vieraisiin avustajiin. Sillä tavalla voi ainakin säilyä petetyksi tulemiselta.

Taavi Lintunen

Ei kansanäänestystä Natosta?

Olen huomioinut lähes kaikkien natokiimaisten ja Yhdysvaltojen asialla olevien vastustavan kansanäänestystä Natoon hakeutumi-sesta. Heillä on eräitä syitä käyttäytymiseensä, joista yksi on, ettei-vät kansalaiset ole tietoisia Natoon kuulumisen eduista mm. huo-noista suhteista itänaapurin, Naton jäsenmaksuista eikä suomalais-ten sotilaiden joutumisesta Yhdysvaltojen masinoimien sotien uh-reiksi. Sotaorpona en pidä sodassa kuolemista mitenkään sankaril-lisena. Kuoleminen taistelussa vieraan vallan etuja puolustaessa on päinvastoin tyhmää ja häpeällistä.

Jos kansalaiset eivät tiedä natolaisuuden eduista ja eivät sen takia pää-se äänestämään, niin kuinka he ovat perillä kunnanvaltuustojen tai edus-kunnan tehtävistä ja toiminnoista? Huonosti ovat, erittäin huonosti. Voi-taisiin näin ollen luopua myös kunta- ja eduskuntavaaleista. Enemmis-tö kuitenkin äänestäisi väärin ja väärin äänestämisestä olemme saaneet nauttia jo kolmatta vuotta.

Mihin tarvitsemme ylisuurta ja pöhöttynyttä eduskuntaa? Suo-mea koskevat päätökset tehdään kuitenkin Brysselissä, niin kauppa- kuin ulkopolitiikankin suhteen. Kumileimasimena toimimiseen riittäisi hyvin 50 ns. kansanedustajaa.

Vielä lopuksi Natoon palatakseni, Naton sotimiskyvyt on hei-koiksi havaittu vuosikymmenten aikana. Afganistanissa on yritetty jo 14 vuotta kukistaa sissijärjestöä eli Talebania, ei ole onnistunut. Suomen mahdollinen liittyminen Natoon pahentaisi turvallisuuttamme, ei lisäisi. Kaiken lisäksi Venäjä on ilmoittanut, etteivät natomaan matkustajakoneet saa lentää yli Siperian. Se olisi Finnairin loppu.

Reino Welling
eläkeläinen, sotaorpo ja res. jääkäri

Isäntämaa

Suomen porvaristo on niin vii-meisen päälle itsenäinen, että se tarvitsee aina isäntämaan. Jo ennen maamme itsenäiseksi julistamista porvaristo turvau-tui Venäjän porvarilliseen väli-aikaiseen hallitukseen pyytäen sitä hajottamaan Suomen edus-kunnan, jossa sosialidemokraa-teilla oli enemmistö. Viimeiset sata vuotta porvaristo on heh-kuttanut itsenäisyystahtoaan ja jääkäreiden kouluttamista Sak-sassa vihatusta Venäjän vallasta vapautuakseen.

Mutta kun oli vaarana saada va-semmistolainen itsenäisyys, niin silloin kyllä kelpasi venäläisen luokkaveljen, porvariston, apu va-hingon väistämiseksi. Seuraava vaihe oli turvautuminen keisaril-lisen Saksan apuun vasemmiston nujertamiseksi luokkasodassa ja juuri itsenäistyneen Suomen saat-

Kuva: Heikki Männikkö

Hangossa torjuimme ”isäntämaan” maihinnousuharjoitusta 6.6.2016

tamiseksi läntiseksi, demokraatti-seksi oikeusvaltioksi ja siten kyke-neväksi yhtymään natsi-Saksan liit-tolaiseksi omassa erillissodassaan.

Viime eduskuntavaalien edel-lä puhutimme muutamia Dema-reiden ja Kepun ehdokkaita. He kaikki kuten myös ”häivähdyt pu-naista” Erkki Tuomioja olivat sitä mieltä, että Suomi päättää itsenäi-sesti tuleeko tänne Naton joukkoja. USA on Naton isäntämaaa ja isäntä päätti ihan itsenäisesti ja joukot tu-livat. Sven Tufvan ”älä päästä yli per-hanaa” jälkeläiset kiittivät ja kumar-sivat ihan itsenäisesti; herra on hy-vä ja tekee niin kuin hyväksi näkee.

Sota on nyt tuotu takaisin Läntisen Euroopan etuvartion Suo-men ylle. Sotakalustoa ja sotahar-joituksia on meidän ilmassa ja tan-tereilla jatkuvasti. On vain ajan ky-symys, kun läntiset sotakoneet tör-määvät Venäjän koneisiin. Siitä voi syntyä toivottu tekosyy aloittaa so-ta. Isäntämaan isännille sopisi mai-niosti, jos rengit sotisivat Euroo-passa. Viime maailmansodassa ei yksikään pommi pudonnut USA:n mantereelle. Siihen isäntä luottaa nytkin. Aseita on saatava kaupak-si, muuten USA:n asema maailman mahtina murenee.

Viljo Heikkinen
Lapinlahti 4.12.2017